

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

JENS M. LAURIDSEN

MIN SLÆGTSHISTORIE

MED STAMTAVLER
OG KULTURHISTORISKE NOTER

Vilslev Spange

BIND IV
SLOT-SLÆGTEN

UDGIVET AF
HISTORISK SAMFUND FOR RIBE AMT

MIN SLÆGTSHISTORIE
BIND IV

REDAKTØR: *CARL NIELSEN*,
TJÆREBORG
—
EGET FORLAG

JENS M. LAURIDSEN

MIN SLÆGTSHISTORIE

MED STAMTAVLER
OG KULTURHISTORISKE NOTER

IV BIND
SLOT-SLÆGTEN

UDGIVET AF
HISTORISK SAMFUND FOR RIBE AMT

1943
RIBE BOGTRYKKERI
AAGE JACOBSEN

J. M. LAURIDSEN

FORORD

HERMED har vi Fornøjelsen at udsende fjerde Bind af nærværende store Slægts- og Kulturhistorie.

Forfatteren forærede i Sommeren 1942 Manuskriptet til Familien, hvorefter Gaardejer *Hans Holdensen*, „Stejlgaard“ ved Bramminge og undertegnede med Bistand af Forfatteren og „Historisk Samfund for Ribe Amt“ gik i Lag med Forarbejderne til Bogens Trykning. Ved et Slægtsmøde, der blev afholdt paa Hotel „Kikkenborg“ i Bramminge den 15. November 1942, samledes 200 Familiemedlemmer for at tage endelig Bestemmelse om Arbejdets Videreførelse. Udvalget blev ved denne Lejlighed suppleret med *Dalgas Thomsen*, *Darum*, *Martin Nielsen*, *Darum*, og *A. F. Hansen*, *Vejrup*, men foruden disse har Forfatterens Hustru, *Karen*, ydet et stort Arbejde med Ordningen af Billedmaterialet.

Maalet for vort Arbejde var at faa Bogen trykt og at faa den trykt paa godt Papir med gode Fotografier, saa den for Familiens Medlemmer blev en værdig Slægtsbog og for andre kulturhistorisk interesserede en smuk og lødige Bog om Bondens Liv og Færden i den gamle Marskby. Vi haaber, det er lykkedes for os at opnaa, hvad vi stræbte efter, og at Udstyret nogenlunde maa svare til Indholdet.

Ved Korrekturlæsningen er der udvist Skaansomhed, saa Forfatterens personlige Stil er bevaret. Jeg vil mene, Bogen er let læselig og saavel indholdsmæssig som stilistisk et Stykke særpræget Hjemstavns litteratur.

Nogle faa af de tilsendte Billeder har desværre vist sig at være saa utydelige, at det ikke har været muligt at fremstille brugelige Klicheer efter dem.

Angaaende Datoer og Aarstal *efter 1890* har Forfatteren udelukkende været henvist til personlige Opgivelser, hvorfor han ikke kan paatage sig noget Ansvar for Rigtigheden af disse. Oplysninger om Fejl modtages gerne, og der vil muligvis blive udsendt Rettelsesblade til Subskribenterne.

Til Hjælp til Slægtsbogens Trykning er der fra forskellig Side ydet større og mindre Pengebidrag, for hvilke Udvalget bringer Bidragyderne en hjertelig Tak.

Tjæreborg, i Januar 1943.

Carl Nielsen.

SLOT-SLÆGTEN

FØLGER man Gaden gennem Vilslev By fra Øst mod Vest, kommer man til et Sted midt i Vesterbyen, hvor Gaden spalter sig i to Veje. Den ene af disse drejer mod Syd og danner en Hulvej, som kaldes „Gyden“. Retningen mod Syd er ca. 100 Meter, derfra fortsætter Vejen syd om Byen mod Vest ud i Engene. Den anden Gren af Gaden fortsætter mod Vest eller lidt mod Nordvest nord om Byen, hvorfra den danner Markvej til Tofter og Kjær. — Ved Birkedommergaarden, Matr. Nr. 50, spaltede Vejen sig igen, og en Gren af den løb nord og vest om denne Gaard, hvor den atter stødte sammen med Vejen fra Gyden, der førte ud i Engene. Disse Veje, der indtil for et Par Menneskealdre siden ingen Bygninger havde paa Periferi- eller Ydersiden, omgav hele Vesterbyen, saa den ligesom dannede en Ø omgivet af Veje, og et vittigt Hoved har en Gang givet denne Bydel Navnet „Mandø“ = Navnet paa Vesterhavsøen „Mandø“ eller „Manø“, som den nu kaldes. — I denne Bydel var der opført 3 Gaarde, 3 Boelsteder og et Par Huse, der altsaa husede den vejomringede Bydels Befolkning.

Netop der, hvor Gaden spalter sig, laa en Gaard, Matr. Nr. 30. Vejen mod Vest løb parallelt med Ladens Nordside, medens Vejen mod Syd — Gyden — løb langs med Gaardens Østside. Gaarden var en almindelig 4-længet Gaard ligesom alle de øvrige Gaarde i Byen. Stuehuset var i Sydlængen med Haven foran Facaden. Haven særprægedes især af mange Buxbomhække og Buxbombuske, der var mere end mandshøje, desuden fandtes der en Del Blommetræer, der bar Frugter endnu mange Aar efter, at Stuehuset var nedbrudt og fjernet. — I Vestlængen var Stalden, mod Nord Laden og i Østlængen var der Redskabshus og Brændselsrum samt 2 ret stejle Op- og Gennemkørsler fra Gyden, den ene hen foran Stuehusets Nordfacade, hvor Ind-

gangsdøren til Stuehuset var, den anden Opkørsel var langs Ladens Sydside, saa begge disse Opkørsler førte ind paa Gaardspladsen hver paa sin Side af Møddingen, der her som i alle andre Gaarde i Byen havde sin Plads i den indelukkede Gaard, hvor den laa godt beskyttet for alle tørrende Vinde. Opkørslen skete gennem Porte, der var lukkede, naar der ikke var Brug for Gennemkørselen. Opkørslen ved Laden var den mest benyttede; her skete al Indkørsel af Avlen, Hø og Korn, samt Udkørsel af Godning. Nord for Stalden i Vestlængen var der ogsaa en Gennemkørselsport, der førte fra Gaardspladsen ud til Vest; den gik mellem Stalden og Laden, hvor det var bekvemt at aflæsse Hø og Korn; der var jo Høloft til den ene Side over Stalden og Kornlade til den anden Side; denne Lo var desuden Tærskelo. I Ladens Sydside inde i Gaarden fandtes ogsaa et Gab med en Laage, der brugtes til at forke Sæd ind af. — Beboelseslejligheden var i Sydlængens vestre Del, i dens østre Del var der en Tærskelo og lidt Lade, der sammen med Stuehusets Loft rummede Vintersæden. I Sydsiden af Stuehuset fandtes Sovekammer, Dagligstue og Storstue. I Nordsiden Køkken, Forstue og Bryggers. Fra Bryggerset førte en Dør ud af Vestgavlen med Adgang til Haven — og til Nabogaarden; ligeledes kom man fra Bryggerset gennem Foderloen til Heste- og Kvægstald. Saaledes var i Korthed Gaardens Indretning til omkring 1849; da blev Laden ombygget og gjort lidt kortere, den nordre Indkørselsport blev samtidig erstattet med en aaben Indkørsel til Gaarden, og Møddingen fik sin Plads uden for Gaardspladsen ved Vestlængens eller Staldens Nordgavl.

Gaardens Bygninger laa et Par smaa Meter hævet over Vejen, der gik paa det laveste Sted i Byen, og da Opkørslerne til Gaarden var noget stejle, saa det ud, som om Gaarden laa meget højt, hvad den i Virkeligheden slet ikke gjorde. Dette havde givet Anledning til, at Gaarden i umindelige Tider var blevet kaldet „Slottet“ eller „æ Slot“, som man sagde, og dens Ejere var i Tider kendt under Tillægsnavnet „Slot“, som Ole Slot, Hans Slot og Søren Slot o. s. fr.

Gaardens Størrelse var i Lighed med Byens øvrige Gaarde efter Udskiftningen af Fællesskabet med 6 Tdr. 1 Skp. 2 Album Hartkorn; var ligesom disse Fæstegaard under Kjærgaard under-

kastet Fællesdrift indtil 1766, hoveripligtig til 1772 og Selvejergaard fra 1786; blev udstykket 1860—65, da den blev delt mellem 3 Brødre, og Bygningen blev delvis nedbrudt.

Saa langt tilbage i Tiden, som man kan skaffe paalidelige Oplysninger, har denne Gaard været i samme Slægts Besiddelse, og den er det endnu; nogle Gange er den dog gaet i Arv til Spindesiden. En Omgang var det saadan, at naar en Mand blev Enkemand, giftede han sig med en ung Pige, der, da hun blev Enke, giftede sig med en ung Mand og saadan videre nogle Gange; men trods dette blev Gaarden dog altid i Slægtens — Blodslægtens — Eje.

Hele den ældre Del af Slægten førte, som før nævnt, altid Navnet Slot som Kendingsnavn; det findes indført i Parantes i Kirkebøgerne og er brugt paa flere Dokumenter, skønt ingen af dem havde det som Døbenavn. Først i de senere Aar, i Slutningen af det 19. Aarhundrede, har en Del af denne Gren af Slægten, der blev hjemmehørende i Allerup-Sneum Sogn, tilegnet sig Slotnavnet, dels som „købt Navn“ og dels som Døbenavn.

Derfor faar denne Del af Slægten i nærværende Slægtshistorie Navnet „Slotslægten“.

Dette Navn ebbede ud der paa Gaarden, da Enken efter Søren Hansen Slot — Anna Nielsdatter — 1804 giftede sig med Enkemanden Graves Pedersen. Han har næppe ført Slotnavnet, selv om han maaske nok en enkelt Gang er blevet kaldt Graves Slot. Men helt forsvandt eller ophørte Navnet Slot, da Laust Thomsen fra Næsbjerg ved Ægteskab med begge Søren Slots Døtre blev Ejer af Gaarden. Han blev gift 1. Gang i Aaret 1817, blev Enkemand 1825, men giftede sig atter i 1826 med sin første Kones Soster. — I hans Hjemby, Næsbjerg ved Varde, førte han og hans Slægt Kendingsnavnet „Juel“, hvilket denne Slægt havde gjort i mange Generationer. Men efter at han kom her til Vilslev, afkastede han ogsaa dette Navn og hed altid siden ret og slet Laust Thomsen, som var hans Døbenavn. Derfor bliver den Del af Slægten, der nedstammer fra ham, i nærværende kaldt „Næsbjergslægten“ efter hans Fødeby. — En Broder til ham, Lambert Thomsen, der ogsaa kom til Vilslev og blev bosiddende der, har ogsaa efterladt sig en Slægtsgren, der ret udførligt vil blive omtalt under det Afsnit, der kaldes „Næsbjergslægten“.

SLOT-SLÆGTEN

(Table 1)

Ole eller „Volle“ Slot, som han kaldtes, og hans Son Hans Olufsen Slot, der er begravet paa Vilslev Kirkegaard den 16. Januar 1801, blev 78 Aar gammel — altsaa født 1723 — er de første af denne Slægt paa Gaarden i Vilslev, vi ved noget om, og ud over det alt nævnte ved vi saa godt som intet. Kirkebøgerne i Vilslev er først paabegyndte 1727, og de gamle Folketællingslister er ikke undersøgt, skønt de maaske nok kunde give nogle Oplysninger om et Par Generationer længere tilbage. Men der lever endnu Børnebørn, der mindes, at deres Bedstemoder Ane Cathrine Sørensdatte, der døde 1879, har fortalt om sin Bedstefader Hans Olufsen Slot og om sin Oldefader Ole Slot, medens man intet mindes om deres Hustruer, ikke en Gang deres Navne kan huskes. Derimod ved man, at Hans Olufsen Slot efterlod sig 2 Sønner — han har maaske haft flere Børn, som ikke kendes. — Den ældste af Sønnerne:

I. *Søren Hansen Slot*, der arvede Gaarden efter sin Fader, er født 1756 og død (begravet) den 8. December 1803, kun 47 Aar gammel. Han var gift 2 Gange og havde flere Børn i begge Ægteskaber, men derom senere. Hans eneste kendte Broder hed:

II. *Jes Hansen Slot*; han er født 1766 og var altsaa 10 Aar yngre end Broderen Søren. Der har ganske sikkert været flere Søsken, men da man intet ved om dem, maa det antages, at de er døde som smaa. Ved Nedbrydning af Stuehuset til Slotsgaarden omkring Aaret 1865 fandtes et Par Teglstene i Muren, der bar Aarstallet 1777 samt Forbogstaverne til Søren Hansens og Jes Hansens Navne indskaarne — S. H. og J. H. — dette fortæller, at de to Brødre har været med til at stryge Sten, hvilket i den Tid var meget almindeligt i Vilslev. Desuden fortæller det, at enten er Stuehuset til „æ Slot“ blevet ombygget eller i hvert Fald blevet repareret efter Aaret 1777. Disse to Sten findes endnu, men indmurede i Aftægtshuset ved Gaarden Matr. Nr. 9 i Vilslev i dennes Nordside hen mod Vestenden.

Jes Hansen var gift med *Johanne Nielsdatter*, og de ejede Boelstedet Matr. Nr. 35 i Vilslev Vesterby. Det er vistnok dem, der har opført Huset paa Ejendommen. Det er den første Bygning, der er opført Syd for Engevejen, der omgav den Bydel, der kaldtes „Mandø“ — der er kommet mange flere Huse siden. —

Jes Hansen Slot døde 7. Oktober 1838, 72 Aar gammel. Hvor mange Børn, der var i dette Ægteskab, vides ikke, men der var en Søn, der hed *Hans Jessen*, som blev gift med en Datter, der hed *Edel*, fra Tanderup Gaardene i Nr. Farup Sogn. *Edel* og *Hans Jessen* købte en Gaard i Hillerup af en Mand, der hed *Peder Kjær*.*) Her boede de saa længe, de levede. De efterlod sig 2 Sønner, *Jes Hansen* og *Simon Hansen*, der begge var gifte og bosatte Mænd i Hillerup, saa længe de levede. En Søn af *Simon Hansen* var Skomager og Træskomager, han hed *Hans Jessen* og var halt. Han var en Tid bosat i Vilslev, men rejste senere til Fyn, hvor han bosatte sig paa Tommerupegnen**) og fortsatte med Haandværket. Han er gift og har flere Børn; men med ham forsvandt denne Familie fra Hillerup og vistnok helt fra Egnen her. *Edels* Fader, der ejede Tanderup, hed *Simon*, han var en meget formuende Mand, men under Landbrugskrisen 1814—18 kom han i Pengevanskeligheder, han maatte sælge begge Tanderupgaardene, hvorefter han købte en mindre Gaard, der laa lige Vest for Farup Kirke.

Foruden Datteren *Edel* havde han ogsaa en Datter *Maren*; hun blev gift med en Mand, der hed *Søren Hansen*, der arvede Gaarden i Farup efter hendes Fader. I dette Ægteskab var der en Datter, der hed *Karen*, som blev gift med en Mand, der hed *Jens Jepsen*. Nu blev det dem, der tog Gaarden ved Kirken i Arv, men omkring Aaret 1880 gik de fallit, og den kom paa fremmede Hænder. *Karen* blev Enke og skal være død i Esbjerg 1922. De efterlod sig 2 Døtre.

Søren Hansen Slot, der altsaa blev Successor paa „æ Slot“, blev gift 1. Gang omkring 1782 med *Margrethe Hansdatter*, men hun døde allerede den 17. Februar 1795, kun 35 Aar og 2 Maaneder gammel; hun maa altsaa være født ved Juletid 1759. Om hun er født i Vilslev kan ikke med Sikkerhed afgøres, da Kirkebøgernes

*) *Peder Kjær*, omtalt under Vilslevslægten, var Gaardslagter.

**) *Hans Jessen* bor i Knarreborg ved Tommerup.

Oplysninger om hende og hendes Afstamning og Herkomst er ufuldstændige.

I dette Ægteskab er der flere Børn, af hvilke man har nogenlunde Rede paa de 3, og af disse er det endda kun muligt at følge den yngstes Slægtslinje ind til vore Dage, men denne Linje har ikke alene været levedygtig, men endog meget talrig. — Den ældste af de kendte Børn var Sønnen:

1. *Ole Sørensen Slot*, født 1783 i Vilslev. Han var 3 Gange gift og ejede et Boelsted eller et Hus med Jord., Matr. Nr. 59 i Vilslev. Huset laa allerøstligst i Byen paa Gaardens Nordside. Det findes endnu 1938. Han blev gift 1. Gang den 26. November 1841 med *Else Marie Sørensdatter*. Hun døde 9. Januar 1832 i Vilslev. I Ægteskabet var der 2 Børn, der begge døde tidligt:

A.—1. *Johanne Olesdatter*, født 23. Februar 1818 i Vilslev og død der 17. Maj 1827 af Kighoste — og

B.—2. *Else Olesdatter*, født 16. Januar 1820 i Vilslev og død der 19. Oktober 1838. — Der kan muligvis have været flere Børn, men de kendes ikke. —

Ole Slot, som han kaldtes, blev gift anden Gang den 27. December 1834 med *Cecilie Kirstine Nielsdatter* (21 Aar) fra Outtrup Sogn. Hun er født 1813 og død 28. Marts 1837. — I Ægteskabet var der en Søn:

C.—3. *Søren Olesen*, født 6. Januar 1837 i Vilslev og død der den 5. April samme Aar.

Ole Slot giftede sig 3. Gang den 29. December 1838 med *Di-vert Lise Christoffersen*, født 16. Marts 1818 i Vilslev. — Om hende: Se „Vilslevslægten“, Tavle 11.

I dette Ægteskab var der 3 Børn, født i Vilslev:

D.—4. *Søren Olesen*, født den 22. Juni 1838.

E.—5. *Hans Olesen*, født den 21. Oktober 1841.

F.—6. *Else Kirstine Olesdatter*, født den 17. Januar 1844.

Om der senere kom flere Børn i dette Ægteskab vides ikke, thi omkring Aaret 1844 forlader Familien Byen, efter at de i 1842

har solgt Ejendommen i Vilslev til en Mand, der hed Niels Jensen Brok. Siden den Tid har dette Boelsted haft mange forskellige Ejere. — Hvor længe Ole Slot og hans Hustru Divert Lise har levet, og hvor de er døde og begravede, vides ikke, ligesom det heller ikke har været muligt at følge Børnenes videre Skæbne; der er noget i Kirkebogen, der tyder paa, at Datteren er blevet konfirmeret i Vilslev Kirke; hun maa altsaa ved den Tid have opholdt sig i sin Fødeby, og sammen med Meddelelsen om Konfirmationen oplyser Kirkebogen, at hendes Forældre opholder sig paa Brørupegnen. Denne Gren af Slægten har det imidlertid ikke været muligt at følge videre, den er nu helt forsvunden.

Den anden kendte af Søren Hansen Slots og Margrethe Hansdatters Børn var et Pigebarn:

2. *Ester Sørensatter (Slot)*, hun er døbt den 16. Januar 1791 i Vilslev, men hun er antagelig død ugift, da der hverken gennem Kirkebøgerne eller ad anden Vej findes yderligere Oplysninger om hende.

Den tredie og sidste af disse Børn, der kendes, er:

3. *Hans Sørensen (Slot)*, døbt i Vilslev Kirke 29. April 1792. Gift den 1. December 1810 i Sneum Kirke med Ane Marie Sørensatter fra Allerup, hvor hun er født den 1. Juli 1781. Trolovelsen, som var en af de vigtigste Begivenheder ved et Ægteskabs Indgaaelse, var i Begyndelsen af det 19. Aarhundrede bleven ophævet og afløst af den saakaldte Tillysning fra Prædikestolen i Kirken mindst 3 Uger før Brylluppet. For Ane Maries og Hans Slots Vedkommende er denne Tillysningsbegæring indført i Sneum Sogns Kirkebog og lyder saaledes:

„Aar 1810, 8. November. Vi undertegnede, jeg Hans Sørensen af Vilslev Sogn og jeg Ane Marie Sørensatter af Allerup, tilsiger herved hverandre aabenbar Ægteskabsløfte.

Hans Sørensen — Ane Marie Sørens-Datter.

Vi undertegnede indestaar herved som Forlovere, at intet in mente i Henseende til Slægtskab eller noget andet, som kan hindre Ungkarl Hans Sørensen og Pigen Ane Marie Sørensatter — deres forestaaende Ægteskab i nogen Maade — forbinde os

til at holde Hr. Provst Pedersen for denne Forening i alle Maader fri og ansvarsfri.

1810, 8. November. *Graves Pedersen. Iver Sørensen.*“

Af disse Forlovere var Gaardejer Graves Pedersen fra Vilslev gift med Hans Sørensen Slots Stedmoder Anna Nielsdatter; de ejede den Gang Hans S. Slots Fødegaard i Vilslev; begge hans Forældre var da forlængst døde, Faderen i 1803 og Moderen i 1795. Den anden af Forloverne Iver Sørensen maa sandsynligvis enten være en Broder til Bruden eller ogsaa hendes Bedstefader. Af hendes Forældre, Gaardmand Søren Iversen og Hustru Ane Jensdatter i Allerup, har i hvert Fald Faderen været død, da Ane Marie blev gift med Hans Slot, som han altid kaldtes. — Skønt Hans Slot har været meget ung, kun godt 18 Aar gammel, da han blev gift, ser det dog ud til, at der ikke paa Grund af hans Ungdom har været nogen Vanskelighed ved Ægteskabets Indgaaelse.

Gamle Folk har fortalt, at Hans Slot tjente paa Gaarden i Allerup, da han blev Kæreste med Datteren, og nu blev de to Ejere af den store Gaard i Allerup. Men begge de unge var dygtige Folk, der fuldt ud magtede Bedriften, som de varetog i ca. 50 Aar; da Gaarden gik i Arv til deres yngste Søn.

Hans S. Slot blev en meget gammel Mand, 87 Aar; han døde den 22. Oktober 1879 i Allerup; hans Hustru Ane Marie Sørensdatter døde den 16. December 1857 i Allerup. De er begravede paa Sneum Kirkegaard.

I Ægteskabet var der 5 Børn:

A.—1. *Søren Iversen Hansen*, født 24. Oktober 1811 i Allerup. Om ham se Slotslægten Tavle 2.

B.—2. *Ane Hansdatter (Slot)*, født 6. Juli 1815 i Allerup og død der den 18. Maj 1842. — Gift den 17. Oktober 1840 i Sneum Kirke med Niels Larsen fra Tjæreborg. I deres korte — kun 1½ Aars — Ægteskab havde de en Ejendom i Allerup, og her blev deres eneste Barn, Datteren Ane Nielsen, født 24. April 1842, hun blev døbt den Dag, hendes Moder blev begravet, og hun fik sin Moders Navn.

Niels Larsen, der er født i Tjæreborg den 25. Juli 1817, gif-

tede sig igen og fik med sin anden Hustru hendes Fødegaard i Briksbøl i Skads Sogn. — I dette Ægteskab er der flere Børn, hvoraf en fører Navnet Slot — Sognefoged Hans Slot Nielsen i Briksbøl — men disse Børn hører ikke til Slotslægten, som stammer fra Vilslev.

a.—1. Datteren, *Ane Nielsen*, født 24. April 1842, blev gift med Hans Kristian Madsen, født 14. August 1838 paa Krogsgaardsmark eller Hovmark, som det ogsaa kaldes, Tjæreborg Sogn, hvori de havde en Gaard, men efter deres Død er Gaarden gaaet i fremmed Eje, og hele Familien er rejst bort fra Egnen.

I Ægteskabet var der 7 Børn:

1. *Ane Marie Madsen*, født den 25. Maj 1864 i Tjæreborg Sogn. Gift med Møller og Købmand Kristen Nielsen, Stoholm.

2. *Mads Anton Madsen*, født 26. November 1865 i Tjæreborg Sogn. Han har Ansættelse ved Jernbanen.

3. *Niels Madsen*, født 6. September 1867 i Tjæreborg Sogn.

4. *Johanne Margrethe Madsen*, født 16. September 1870 i Tjæreborg Sogn. — Gift med Vognmand Niels Pedersen i Skive.

5. *Kirsten Marie Madsen*, født 20. November 1872 i Houmark i Tjæreborg Sogn.

6. *Jens Nielsen Madsen*, født 28. Oktober 1874 i Houmark, Tjæreborg Sogn. — Han skal være bleven Sømand.

7. *Ablone Madsen*, født 5. Marts 1876 i Tjæreborg. Alle Børnene er fødte paa Krogsgaardsmark i Tjæreborg Sogn, men er nu spredte viden om i Landet, foruden de, hvis Bosteder er nævnte, skal nogle af de andre være kommen til Sjælland og et Par til København.

C.—3. *Søren Hansen Slot*, født 20. Marts 1819 i Allerup. Gift den 12. December 1846 i Vilslev Kirke med Mette Marie Andersen, født 11. Juli 1822 i Nr. Farup Kro, Datter af derværende Kromand Anders Jacobsen.*) Kromand Jacobsen havde i For-

*) Om Anders Jacobsen: Se „Fra Ribe Amt“, 1. Bind, 3. Hefte, Side 66.

Mitte Slot.

vejen købt Kroen i Vilslev Spange til sin Datter og Svigersøn, og Datteren Mette Marie eller „Mitte“, som hun altid kaldtes og kaldte sig selv, boede paa Kroen i Vilslev Spange og bestyrede den før Brylluppet med Søren Hansen Slot. — Den forrige Kromand i Spangen, som Kroen var købt efter, hed Jens Micael Pedersen; han var død den 7. Februar 1842. Hans Enke, der solgte Kroen, hed Maren Andreasdatter; hun

skulde have Aftægt fra Kroen, saa længe hun levede, — hun var oprindelig en Købmandsdatter fra Tjæreborg.

Efter Brylluppet i Aaret 1846 overtog Søren Slot og Mitte, eller „æ Spangmands“, som de gerne kaldtes, Kroen i Vilslev Spange som deres Ejendom, og her boede de og havde deres Virksomhed, saa længe de levede. — De boede smukt og ret ejendommeligt i den lille Haandværkerby, der kaldtes Spangen. Den havde sit Navn efter en mærkværdig høj Gangbro, der førte over Kongeaaen fra Vilslev til den lille By, den havde givet Navn. Overgangen var den vestligste og sidste over Kongeaaen for dens Udløb i Vesterhavet, og dog laa denne Overgang en hel Mil fra Havet. Broen eller Spangen tjente ikke blot som Overgang mellem Beboerne i Spangen og i Vilslev, men ogsaa som Kirkesti for Beboerne i den sydlige Del af Vilslev Sogn, for Landsbyerne Jedsted og Hillerup. Det var ikke blot Søndagskirkegængerne, der benyttede Broen; var der Bryllup eller Barnedaab i Byerne Syd for Aaen, saa kørte man til Spangekroen, hvor man spændte Hestene fra og bandt dem ind i Kroens Kørestald; derefter gik man over den smalle Spangebro og over til Kirken, som laa kun et Par Hundrede Meter Nord for Spangen. Fra Broens Nordende og til Kirken førte en opfyldt Dæmning over det lave Areal ved Aaen. Paa denne Dæmning var Kirkestien anlagt. — Var der Begravelse eller Jordefærd i Byerne Syd for Aaen, maatte Ligfølget køre den lange Vej mod Øst om ad Gredstedbro for at komme over Aaen med Liget. Man sagde, at man paa en saadan Tur maatte køre gennem 3 Sogne — Vilslev, Hjortlund og Jernved Sogne — for at komme til Sognekirken i Vilslev. — Lige ved Siden af Kirken var der et Vådested gennem Kongeaaen, hvor

Vilslev Spange.

man kunde køre igennem Aaen med Heste og Vogne, men Vandet var paa dette Sted til Tider saa dybt, at det gik ind over Bunden i Vognene; derfor kørte man aldrig igennem Aaen paa Kirkefærd, hverken ved Begravelse, Bryllup eller Barnedaab; derimod ofte paa andre Køreture.

Enten man stod ved Kirken og saa over mod den lille Spangby, eller man stod i Krohaven og saa over mod Vilslev By med den høje, hvide Kirke med Blytaget og det høje spidse Taarn, fik man uvilkaarligt en Følelse af noget kønt; selv Mennesker, der var meget lidt modtagelige for Naturindtryk, og som daglig levede paa Stedet, fik et Indtryk af Stedets Egenartethed præget i deres Sind, som aldrig siden fortabte sig. Enkelte dygtige Kunstnere er blevet fængslede af Motivet og har forevigtet dette baade som Maleri og som Pennetegninger, der som Raderinger er blevet solgt i Hundredvis, især til dem, der har haft deres Bardoms-hjem der paa Eggen, eller til Folk, der en kortere eller længere Tid har haft deres Ophold der som Embedsmænd, Præster, Degne, Toldembedsmænd og andre.

Kongeaen kommer glidende jævn og stille fra Øst omtrent

med Retning lige mod Kirken; tæt neden for Kirken drejede Aaen i et ret skarpt Sving mod Syd mod Spangen, hvor den atter i et skarpt Sving gik mod Vest, hvor dens sydlige Bred blev kantet af Kontrolørhusets og Spangkroens Haver, hvor Trærnes Grene ludede eller hængte ud over Aaen. Disse Haver, der skraanede fra Husene ned mod Aaen, var bevoksede med en Blanding af Løvtræer og gamle Frugttræer. I Krohavens Vestside ved Aabredde var fastgjort eller fortojet en ejendommelig Skyllebro, der hvilede paa Pontoner — 4 store tomme Tønder —; den firkantede Bro havde en stor firkantet Udskæring i Midten, hvorunder der var fastgjort en rummelig Tremmekurv, som stak ned i Vandet mellem Pontonerne, oven over denne Kurv var der anbragt et Stativ, hvori et Par store Trævalser, der kunde drejes ved et Haandsving, var anbragt. Dette Apparat tilhørte Farveriet i Spangen og benyttedes til Skylning af det Tøj, som var til Farvning der. Denne Bro hører absolut med i Billedet af Spangen, paa den kunde Børnene faa sig en ordentlig Gyngetur, og det hændte en Gang imellem, at en og anden fik sig en ufrivillig Dukkert. — Forøvrigt var denne Bro ypperlig egnet til Udspring i Badetiden, da der var dybt Vand under den. — Pladsen lige over for Krohaven paa Aaens nordre Bred var Sommeren igennem Byens bedste Badested. Her flokkedes Børnene og Ungdommen paa varme Sommerdage for at tage sig et kølende og forfriskende Bad, faa sig en ordentlig Svømmetur baade glidende med og stridende mod Aaens Strøm. — Kongeaadalen, der paa dette Sted strakte sig fra Aaen og over til Kirken, var en lav Engstrækning paa en 4—5 Tdr. Land, der hørte til Præstegaarden og kaldtes „Præstens Holm“. Denne Holm stod for det meste om Vinteren under Vand, og naar det gav Frostvejr, fandtes her den herligste Skøjteplads, man kunde ønske sig, en Skøjtebane, hvor gamle og unge, Mænd, Kvinder og Børn i Aarhundreder har tumlet sig af Hjertenslyst. Saaledes var dette Sted Byens Samlingsplads baade i Varme og Kulde, i Sommer og Vinter, til festlig Afveksling med Dagens Slid i kønne Omgivelser. Mod Syd den idylliske lille Spangby, mod Nord den store Landsby Vilslev, hvor Præstegaarden og Bøndergaardene i deres skærmende Haver danner Baggrunden for Kirken og Kirkegaarden, der hæver sig op over Holmens Nordside og afrunder denne.

Mod Øst, hvor Kongeaen bugter sig gennem den smalle Aadal, der skiller mellem Vilslev og Jedsted Byers Agermarker, og derefter indrammer Holmens Øst- og Sydside, hvorfra den fortsætter mod Vest gennem de store flade Marskenge, indtil den en Milsvej mod Vest ganske stille løber ud i Vesterhavet.

Kroens Hovedfacade vendte mod Øst, mod Byens Torv, medens Nordgavlen af Stuehuset samt Staldlængens Nordside vendte mod Haven og Aaen; her ved Stuehusets Nordøsthjørne fandtes Kroens Kørestald, der med sit Sydvesthjørne var bygget sammen med Stuehuset; disse Hjørner var forneden skraa eller afstumpede, saa der dannedes en Gennemgang mellem Stuehuset og Kørestald lige stor nok til, at et Menneske kunde passere igennem; denne Gennemgang var Indgangen til en Allé i Krohavens østre Side. Alléen var paa begge Sider indrammet af høje, tætte Løvhække og førte lige ned til Aaen, hvor den høje Spangbro fandtes. Denne Gennemgang var udmærket egnet til Kontrol med, hvem der passerede Spangbroen, da den kunde overses baade fra Øst og Nord gennem Kroens Vinduer. Dette var for saa vidt ogsaa nødvendigt, da Passagen over Broen var et Privilegium til Kroen. Denne havde Forpligtelser til at vedligeholde baade Broen over Aaen og den opfyldte Dæmning over Holmen, hvorpaa Gangstien var anlagt. Til Gengæld havde Kroejeren Ret til at afkræve enhver, der benyttede Overgangen, 2 Skilling = 4 Øre. Hvis den, der benyttede Overgangen, gik ind i Kroen og „tyede“ sig en Genstand, en Snaps og et Glas Øl, en Bitter, en Kaffepunch eller lignende, krævedes han ikke for Spangpenge, da han i saa Fald blev betragtet som en af Kroens Gæster, der aldrig blev krævet for Spangpenge.

Vilslevfolkene, der tit benyttede Overgangen flere Gange daglig, betalte sjældent Spangpenge, naar de gik over Broen; i Stedet for havde de truffet den Ordning med Kroejeren, at de en Gang hver Sommer skulde yde et „Maal“ Mælk som Vederlag for Brugsretten af Spangen. Ved dette Maal Mælk forstodes al den Mælk, som en Ejendoms samlede Køer gav ved en Middagsmalkning en Sommerdag. Paa det friske Foraarsgræs var Mælken rigeligst, renest og med den friske Græssmag, vitaminrigest vilde man vel sige i vore Dage. Omtrent alle Gaarde, vistnok alle Bølsteder og Huse, hvor der holdtes Køer, ydede denne Afgift til

Spangen „in natura“, saa sparede man Skillingerne, som der den Gang var knap Tid paa. Naar Krokonen fandt Tiden belejligt, sendte hun Bud rundt til Koholderne i Vilslev, at hun ønskede at faa Mælken leveret den bestemte Middag. Saa bragtes Mælken en Middagsstund fra hver Ejendom med Kohold til Spangkroen i aabne Mælkespande — et voksent Menneske kunde jo nok bære to Spande Mælk; var der mere, maatte der jo en Mand mere af Sted; var der kun saa meget, at der bare blev en Slat i en Spand, saa et Barn kunde bære den, saa var det en evig Fryd for Barnet at faa Lov til at være med, thi medens Mælkeleverandørerne blev beværtede med Kager og Kaffe — Mandfolkene en Punch — fik Børnene oven i Købet en Pose Bolsjer, hvilket var en stor Sjældenhed den Gang. — Al Mælken blandedes sammen i store Kar; naar de var passende fyldte, tilsattes der Osteløbe, og saa lavedes der gode Sødsmælksoste af Mælken. Disse Oste blev dels brugte i Kroen og dels solgte i den til Kroen hørende Butik med Høkerhandel, men i hvert Fald hos de sidste Krofolk — Mitte og Soren Slot — blev mange af Ostene foræret bort, saa nogen stor Indtægtskilde blev Ostetilvirkningen næppe, den kunde sikkert ikke dække Udgifterne til Broens og Gangstiens Vedligeholdelse. Dette indsaa flere af Bønderne godt, og de ydede da ofte foruden Mælken andet Vederlag, som Kørsel, bl. a. af Klyne til Kroens Forbrug. Alle andre, der ikke leverede Mælk, var skyldige at betale de 2 Skilling i Spangpenge for hver Gang, de passerede Broen, og dette gjaldt baade gamle og unge, nærboende saavel som Folk fra fremmede Steder og fjernere Egne; men der var mange, der unddrog sig Betalingen; og det var jo ikke altid morsomt for Krofolkene at staa Vagt for at kræve kendte Folk for 2 Skilling undertiden flere Gange daglig. Broen var stærkt benyttet, det var ikke blot Kirkefolkene og Vilslevfolkene, som ofte maatte til Spangen flere Gange om Dagen i Ærinde til Høkerbutikken, til Haandværkerne og til Farveriet i Spangen, — nej, Spangen blev ogsaa benyttet som Overfartssted for Beboerne i Landsbyerne langt Nord og Vest for Vilslev, naar de til Fods skulde til Ribe. Der gik til dette Brug fra Færgestedet ved Sneum Aa mellem Darum og Allerup en Gangsti, derfra gennem Darum over Darum Mose, Vilslev Marker, Bøgesvang og Nørrekær, gennem Vilslev og Spangen og videre med Kirkestien fra Jedsted til

Hillerup videre ad en Sti over Hillerup og Farup Marker til Farup Kirke gennem en Del af denne By, hvorfra en Sti førte til Stormhusene og derfra ind over Ribe Made til den hvide Bro ved Nørreport i Ribe. Denne Sti var offentlig hele Vejen og gik i en omtrent ret Linje lige fra Allerup og til Ribe med Spangbroen over Kongeaaen som et aldeles nødvendigt Overgangssted. Denne Sti var, før Jernbanen kom, meget benyttet.

Spangbroen var meget gammel; ingen mindes dens Oprindelse, og det er tvivlsomt, om der nogensinde har været Baadfærge paa Stedet. Vest for mod Havet har der heller ikke været Vadesteder over Aaen, og mod Øst fandtes det første Vadested — senere Broen — ved Gredstedbro.

Det er før nævnt, at Krohaven havde et stærkt Fald fra Huset ned mod Aaen, men Gangstien eller Alléen, der førte fra Gennemgangen mellem Kørestalden og Krohuset og til Spangbroens Sydende, var omtrent plan eller en nogenlunde vandret Gangsti, der saaledes hævede sig en Del over den øvrige Have ved Aabredden; her var Gangen plan med Broen, men denne hævede sig i en Bue ind mod Midten, hvorfra den igen sænkede sig, før den stødte mod Dæmningen ved Broens Nordende. Broen hvilede paa 5 dobbelte Bærestolper, der ragede højt op over Vandet, og som foroven var forbundne med Tværbjælker, medens der længere nede var anbragt Kryds- og Skraabaand oven for Vandspejlet. De to yderste af disse Bærestolper, der dannede Brohoveder, var beklædt med Brædder eller Planker paa den Side, der vendte mod Land, for at hindre Gangstiernes Jord at skride eller blive vasket ud i Aaen. Oven paa disse Bærestolper — midt paa Tværbjælkerne — var anbragt et enkelt Stræk af firkantede Bjælker antagelig af 10×10 eller 12×12 Tommers Højde og Bredde men af forskellig Længde. Disse Bjælker dannede selve Broens Underlag, der paa begge Sider havde et op- og udad skraanende Rækværk eller Sprinkelværk. Hele Broovergangen kunde for uindviede se ret farlig ud, men for Omegnens Folk, der var fortrolige med Broen lige fra Barnsben, var Overgangen naturlig og ligetil. Vel kunde Broen gyngede i Blæsevejr, eller naar der gik mange over den i Flok og Følge paa een Gang, men Broen væltede ikke, og der er ingen Fortællinger om, at Mennesker er faldet i Vandet fra Broen og forulykket ved Færdslen over den. —

Derimod er der mange, der har drømt om, at Broen væltede med dem; de er vaagnet op i Angst, mens de velbeholdne befandt sig i deres Senge. — Det kunde ogsaa synes at være meningsløst, at Broen var bygget saa højt over Aaens Vand, men det var nødvendigt paa Grund af de store Stormfloder, som Vesterhavet undertiden flere Gange aarligt sendte ind over Engene og op gennem Aaen; da kunde Vandet stige til en betydelig Højde, og hvis Vandets stærke Strøm naaede op til Overgangsbylækkerne og Hækkeriet, maatte Broen uvægerlig vælte eller rives bort med Strømmen.

Fra Broens Nordende gik Gangstien som før nævnt paa en opfyldt Dæmning over Præstens Holm til Kirkegaardsgærdet; her delte Stien sig saaledes, at Folk fra Østerbyen i Vilslev gik uden om Kirkegaarden langs dens østre Dige, medens de, der skulde til Vesterbyen, gik igennem Kirkegaardens Sydste og ind over Kirkegaardens Nordste ved Hovedindgangen. Det var helt ejendommeligt med al den Færdsel over Vilslev Kirkegaard, der foregik baade ved Dag og Nat; der er sikkert kun faa Steder, hvor Befolkningen var saa fortrolig med deres Kirkegaard til alle Døgnet's Tider, som man var det i Vilslev Sogn. — Desuagtet eller maaske netop derfor findes der faa eller ingen Fortællinger om Spøgeri paa denne Kirkegaard, skønt Overtroen var stor og Spøgelses- og Varselshistorier var talrige paa Eggen. Stedet ved Spangen var smukt, og som nævnt har flere Kunstnere forevigt Stedet; én af disse har lavet det Kunststykke først at male Broen og derefter Vilslev Kirke, saaledes at Kirken ses under Broen mellem Bærestolperne; dette er saa fortræffeligt gjort, at selv Folk paa Stedet, der dagligt færdedes over Broen, ikke for langt om længe opdagede, at Billedet var en Fiktion.

Saadan var omtrent Billedet af Vilslev Spang og dens nærmeste Omgivelser, da Søren Hansen Slot og Mette Marie Andersen flyttede ind som Krofolk paa Stedet, og saadan forblev det i mere end de 50 Aar, de ejede og beboede det. I deres Tid var der endnu baade Krohold og Købmandshandel samt Landbrug knyttet til Ejendommen; dette sidste var ikke stort, thi en Del af Kroens Jorder blev bortsolgt i deres Tid, saa der kun blev en halv Snes Tønder Land tilbage.

Købmandshandelen, der var betydelig, var for det meste bort-

Vilslev Spange.

forpagtet til en Købmand, saa Kroholdet og Gæstgiveriet var og blev deres Hovederhverv. I deres Tid var ogsaa Farveriet en betydelig Forretning i Spangen, ligesom den øvrige Del af Byens Folk endnu overvejende var Haandværkerfamilier. Men før Mitte og Søren Slots Tid — før 1848 — havde Forretningstilværelsen og Virksomheden i Spangen været meget større og mere omfattende. Da laa den lille By i Hertugdømmet, skilt fra Kongeriget ved Kongeaen. Aaen dannede da en Toldgrænse. I Spangbyen var der den Gang foruden flere Forretninger ogsaa et Brændevinsbrænderi — et lignende fandtes i Jedsted Mølle. — I Spangen fandtes ogsaa et kgl. Toldsted, hvor der var ansat Toldkontrollør og Toldkarle; dette kunde synes paatrængende nødvendigt, da det var et forbavsende stort Smugleri, der foregik langs Kongeaen i de Tider og ikke mindst ved Spangen og i dens Nærhed. Det var mange Slags Varer, der smugledes ind i Kongeriget, især Klædevarer og Brændevin, medens Udsmuglingen mest bestod af Stude og andre Husdyr.

Brændevinssmugleriet var vel nok det største, det var utrolige

Mængder, der kom over Kongeaaen af den Vare fra Hertugdømmerne. „Ribe Stiftstidende“ beretter derom, „at der i Juli 1836 kom et Fartøj til Ribe med 217 Oksehoveder Korn- og Kartoffelbrændevin, hvoraf langt den største Del var 14½ Graders Spirit, deraf blev 153 Oksehoveder solgt straks og samme Dag udført af Høkere og Kromænd i det slesvigske Norden og Østen for Ribe langs Kongeaaen. Resten blev oplagret paa Toldboden og kort efter udført samme Sted hen. — Noget efter kom atter 2 andre Skibe, hvis Ladning ligeledes bestod af Kartoffelsprit, som afsattes til samme Distrikt. Da der nu til samme Tid som sædvanlig ogsaa landværts fra Flensborgegnens førtes Vognlæs med samme Artikel til samme Egn, hvor der desuden overalt brændes og det ikke i ubetydelig Mængde, saa vilde det være en Fornærmelse for Egnens Beboere at paastaa, at de alene kunde fortære en saa stor Mængde Brændevin. — Nej, Brændevinen blev oplagret ved Kongeaaen for ved den først givne Lejlighed at smutte over denne og køre Nordpaa.“

Ved samme Tid skriver Jægermesteren Andreas Charles Tejلمان paa Kjærgaard følgende om samme Emne:

„Den Mængde velfyldte runde Stykker, der uafsladelig Nat og Dag i utrolig Antal bestræbe sig for at trænge over Kongeaaen og altid marchere Nordpaa, forekommer os noget mistænkelige. Kongeaaen, som de kære Brødre Slesvigere und Holstejnere ønsker bredere, forekommer os andre efter saa mange Aars retskafne og ulastelige Løben mod Vesten, nu paa een Gang i Stedet for at udvides, at stikke lige efter Limfjorden paa fire Hjul i Tønder og Ankere.“

Det var utrolige Smuglerhistorier, der berettedes om fra den Tid, især hvad Brændevinssmugleriet angik. Alle, baade Mænd, Kvinder og Børn, var parate til at deltage i Smugleri. — Der fortælles om Drengene, der i Spangen købte Brændevin i mindre Dunke, som de saa maatte se at smugle over Aaen og komme hjem med uden at blive opdaget af Toldkarlene; blev de dette, gjaldt det om at løbe fra Tolderne og hjem og faa Dunken skjult; mislykkedes det, og Toldkarlene var ved at faa fat i Drengene, sparkede de Dunken i Stykker med Træskonæsen, saa kunde Tolderne lede efter Brændevinen og lugte til Skaarene. Dren-

gene selv skulde nok hytte deres Skind; de blev tidligt trænede i Kunsten.

Ogsaa Kvinder drev Spritsmugleri. De bandt et Reb i Øret paa Dunken, som saa blev bundet om Livet, saaledes at Dunken hang ned mellem Benene paa dem; saaledes skjult af Skørterne, der var lange, var Dunken ikke let at opdage. Gangen blev vel nok noget tvungen og vanskelig, men bevægede man sig langsomt og maaske med en Strikkestrømpe i Hænderne, kunde det nok gaa; blev der Fare paa Færde, kunde en Træskonæse ogsaa her redde Situationen.

Men det meste Smugleri udøvedes dog af Mandfolkene; det var en utrolig Snedighed, der blev lagt for Dagen for at undgaa Toldkarlene; man narrede dem paa mange Maader ofte ved Skin-smugleri, hvor man lagde Beslag paa Toldkarlens Tid, mens den egentlige Smugling foregik et helt andet Sted. Man svirede med Toldkarlene i Kroerne og drak dem fulde, mens store Smuglinger blev besørgede. Hvis det kunde lade sig gøre, blev Toldbetjentene bestukne, det vil sige, de blev betalte for at lukke Øjnene, naar et større Smugleri skulde foregaa. Det kunde ogsaa gaa saa vidt, naar et Smugleri blev opdaget, at maskerede Smuglere fangede Toldkarlene, kneblede dem, bandt Hænder og Fødder paa dem og fuldførte Smuglingen. Det skete, men heldigvis sjældent, at Kampen mellem Toldere og Smuglere kostede Mennekeliv. Men det hændte ikke saa sjældent, at Smuglerne blev fanget under Udøvelsen af Smugleriet; da var Straffen dem sikker; de maatte foruden at faa Smuglergodset konfiskeret ogsaa betale store Bøder eller vandre i Tugthuset.

Den Tid, da alt dette foregik, var lige ophørt den Gang, Mitte og Søren Slot flyttede til Spangen, men dermed var ogsaa Spangekroens og Spangebyens bedste Tid forbi; man kunde ernære sig som Kromand og Købmand, men stort mere blev det heller ikke til. En halv Snes Aar efter, at Mitte og Søren Slot havde begyndt i Spangen, skete der noget, der skulde blive endnu mere skæbnesvanger for Spangekroen og den lille By.

Sognebeboerne paa begge Sider af Aaen havde længe ønsket at faa en bedre Forbindelse over denne end den ved Spangebroen og Vadedstedet ved Vilslev Kirke, der var alt andet end bekvem at bruge for kørende og ridende, ja, til Tider helt ufarbar, især om Vinteren.

En Bro over Aaen paa dette Sted samt Aadalens Opfyldning vilde blive meget bekosteligt, og derfor trak det ud med den ofte paatænkte Færdselsbro over Aaen. — Endelig omkring Aaret 1870 var Tanken bleven moden til Broens Opførelse, og Kommunalbestyrelsen gik i Gang med Opgaven. Det var jo næsten en Selvfølge, at Broen skulde bygges ved Aaens Vadested ved Kirken, her gik jo en af Sognets Hovedveje, der kom Nordfra, fra Hunderup og Darum Sogne ind i Vilslev ved Skolen, hvor den drejede mod Øst langs Byens Gade et kort Stykke Vej drejede derefter mod Syd lige Øst for Præstegaarden, hvor den gik igennem Aaen og videre Syd og Øst paa gennem Jedsted By og Farup Sogn til Ribe.

Det kom imidlertid til at gaa helt anderledes, end man havde tænkt sig; thi da Kromanden Søren Slot og Farveren samt flere af de Forretningsdrivende i Spangen af Sogneraadet blev anmodet om at yde et Bidrag til Broens Opførelse og Vejens Opfyldning i Form af Arbejde, — vistnok mest Kørsel med Tommer til Broen — nægtede Spangfolkene pure dette, da de var sikre paa, at Broen vilde komme der alligevel, men de forregnede sig, thi i Jedsted By var der ogsaa en Kro og en Kromand. — Der var altid rigelig med Kroer og Kromænd i Landsbyerne Syd for Kongeaaen — i Hertugdømmet. — Kromanden i Jedsted havde Bistand af flere af denne Bys Beboere; disse tilbød Sogneraadet ikke alene at yde Bidrag til Broen i Arbejde, men ogsaa at udlægge Jord til en ny Vej, hvor Opfyldningen af Vejen ved Aaen var ubetydelig i Sammenligning med Opfyldningen ved Spangen, hvis Sogneraadet vilde forlægge Vejen, saaledes at Broen over Aaen blev opført ved Vestenden af Jedsted By. — Saaledes blev det. Spangbyen, der hidtil havde haft en betydelig Færdselsaare igennem Byen, blev nu en afsides liggende Krog i Sognet, som det meste af Færdselen blev ledet uden om; vel var Byen ikke bleven helt ødelagt paa een Gang, men den begyndte straks efter, at den nye Vej blev aabnet for Færdsel, at stagnere. Brobygningen blev vist fuldført 1871. Senere, i 1885, da Mejeriet „Kongaadal“, og i 1903, da Brugsforeningen „Kongaadal“ blev opført ved Broen paa hver sin Side af Aaen, var Spangens Storhedstid forbi. Kroen, Høkeriet, Farveriet og de fleste Forretninger i Byen ophørte eller blev nedlagt efterhaanden.

Spangekroen og Købmandshandelen nedbrændte 17. Oktober 1881. Ilden var opstaaet fra en Kakkellovn i den bortforpagtede Høkerbutik. Skaden kunde næppe synes at være stor, da Bygningerne var baade gamle og affældige, men „Mitte Spangmands“, der den Gang var Enke, led dog et føleligt Tab, da Forsikringen ikke nær kunde dække Opførelsen af de nye Bygninger; samtidig dermed var som nævnt baade Kroens og Butikkens Omsætning stærkt paa Retur.

Søren Slot og Mitte var ret afholdte baade som Krofolk og som Omgangsfæller. Søren Slot gik med Aarene vel nok noget for stærkt op i sin Gerning som Kromand; men Mitte var en dygtig Kvinde, der nok skulde holde Orden paa Sagerne. — Søren Slot døde den 6. Marts 1879, knap 60 Aar gammel; men efter hans Død sad Mitte Enke i 24 Aar som Krokone, og skønt Kroholderiet omtrent ebbede helt ud, holdt hun dog Forretningen gaaende, saalænge hun levede. — Hun var en køn Kvinde, rankrygget og meget selvstændig, maaske noget ret-haverisk, men til trods derfor en god og velmenende Kone. — I Slutningen af 1880'erne var Skytte- og Gymnastikforeningerne meget almindelige over hele Landet, saadanne Foreninger fandtes ogsaa i Vilslev. I Skytteforeningen afholdtes der hvert Efteraar et Skyttebal i Forbindelse med den aarlige Præmieskydning; dette Bal holdtes hos Mitte i Spangekroen og paa særdeles billige Vilkaar. Da der senere oprettedes en Gymnastikforening i Vilslev, kneb det med at skaffe Lokaler til Øvelserne, men Mitte rev resolut en Skillevæg ned mellem et Par af sine Stuer, saa der kunde blive en brugbar Sal til de gymnastiske Øvelser; denne stillede hun beredvillig til Raadighed for Vilslev Bys Ungdom paa meget billige Vilkaar. Mitte holdt meget af at være omgivet af Ungdom, ikke for at udnytte dem i sin Næring som Krokone, nej, hun holdt aabenbart af de unge Mennesker, hun ikke alene stillede sit Hus til Raadighed til Gymnastikken, men hun lagde oven i Købet en storstilet Gæstfrihed for Dagen ved ofte at beværte de unge med Kaffe og Kage paa saadanne Aftener, naar der fandt Øvelser Sted, uden at hun fik nævneværdig Vederlag derfor.

I Marts Maaned 1896, da Mitte allerede var højt oppe i Aarene, vovede hun sig paa en Rejse til Sønderjylland; hendes Svoger

og Svigerinde, der havde ejet Sandkroen ved Hjarup, Ø. Løgum Sogn, holdt da deres Diamantbryllup, men paa denne Rejse hændte det, mens hun gik fra Jernbanestationen og til Stedet, hvor hendes Slægtninge boede, at det blev Snevejr, og da det var mod Aften, gik den gamle Kone vild. Hun fandt imidlertid ind i en Husruin — Resterne af en gammel Skole, Rovbjerg Skole — hvor hun søgte Ly; her faldt hun i Søvn, udmattet som hun var af Træthed. Her fandt man hende den paafølgende Dag i forfrossen og meget forkommen Tilstand. Hun fik efter denne Tur et længere Sygeleje og blev aldrig rigtig rask siden, uagtet hun levede en 6—7 Aar derefter.

Hun døde den 29. Maj 1903 — 81 Aar gammel. Hun ligger begravet ved Siden af sin Mand — ikke langt fra Sydstenten, der vendte mod Spangen — paa Vilslev Kirkegaard.

I Ægteskabet var der kun et Barn, en Datter:

A.—1. *Ane Marie Hansine Hansen Slot*, født 28. Maj 1849. Hun blev gift 7. November 1874 med Snedker Jens Thomsen Møller fra Brøns i Sønderjylland. De boede i et nyt Hus sydligst i Spangen, som Jens Thomsen selv byggede. Men Ægteskabet blev ikke langt. Ane Marie døde den 18. Marts 1879 — 30 Aar gammel — af Brystsye. I Ægteskabet var der et Barn; det døde nyfødt sammen med sin Moder.

Ane Marie døde 12 Dage efter sin Fader; det blev en streng Tid for den gamle Krokone, der nu ret pludselig var ladt ene tilbage

Med Ane Marie og hendes Fader døde denne Gren af Slotslægten ud, og da hendes Moder døde, var ogsaa Virksomheden i Vilslev Spange Kro forbi. — Mitte havde en Plejedatter, en lille ukonfirmeret Pige, der havde tjent hos Datteren Ane Marie Slot, da hun døde. Dette Pigebarn, der hed Ane Pedersen og var født paa Bramminge Hede den 29. September 1868, tog Mitte til sig som sit eget Barn. Da Krokonen døde, arvede Ane Pedersen Kroen og alt, hvad Mitte Spangmands efterlod sig; det var vistnok ikke saa meget, men Steddatteren, der forblev ugift, levede dog i Spangkroen i over 50 Aar — i mange Aar sammen med en ældre Søster, indtil hun i 1936 solgte Huset og Toften. — Kroen og Høkerhandelen var da forlængst nedlagt, og Stedet var nu kun en tarvelig Landejendom.

Spangbroen, den gamle ejendommelige Overgang over Aaen, der saa tidt havde været i Fare for at styrte ned, baade naar Stormfloderne indtraf, og naar Isen frøs fast om dens Bærestolper, saa Isen løftede dem, naar Vandet strømmede til og lettede Isen, men størst var maaske dog nok Faren, naar Tøbruddet om Foraaret ret brød løs, da kunde Vandet flomme i Aaen og vælte af Sted, mens Isskodserne eller Isflagerne stødte mod Bærepælene med stor Kraft, saa det truede med at slaa dem i Stykker eller helt rive dem bort; da maatte Broen jo uvægerlig styrte sammen. Det var dog lykkedes gennem de mange Aar at holde Broen farbar, enkelte Gange led den jo noget Havari, og der maatte en Gang imellem større Reparationer til; i saadanne Tilfælde kunde det blive nødvendigt at anstille Færgefart med Baade i nogle Dage, hvad Passagererne dog mere ansaa for en morsom Afveksling end en fortrædelig Ulempe. Først ved den store Stormflod, der indtraf den 3. December 1909, skete den Katastrofe, der blev den gamle Spangebros Endeligt, da styrtede Broen sammen, og den blev aldrig Bro mere paa dette Sted.

Nu tog Kommunen sig paa at holde Overgangen vedlige. Der blev opført en hel ny Bro, ikke paa det gamle Sted, men omtrent midtvejs mellem Kirken og den gamle Bros Plads. Denne Bro blev bygget baade solidere og større, end den gamle nogensinde havde været, men skønhedsmæssig set staar denne dog langt tilbage for den gamle mærkværdige Bro.

Da den gamle Bro forsvandt, var ogsaa Spangebyens Tid som Forretningsby forbi, denne og Broen gik med hinanden over i Sagaen, men de Minder og de Sagn og Fortællinger, der er knyttet til dette ejendommelige Sted, lever og er mangfoldige.

D.—4. *Ane Margrethe Hansdatter (Slot)*, født 20. Maj 1823 i Allerup. Om hende, se Slotslægten Tavle 3.

E.—5. *Jens Nielsen Hansen Slot*, født 23. April 1825 i Allerup. Om ham, se Slotslægten Tavle 4.

SLOT-SLÆGTEN

(*Table 2*)

A.—1. *Søren Iversen Hansen (Slot)*, født 24. Oktober 1811 i Allerup, Sneum Sogn, som Hans Sørensen Slots og Ane Marie Sørensdatters ældste Barn. Som saadan er han sikkert nok kommen tidlig til at gøre Nytte i den store Gaard i Allerup; efter hans senere Virksomhed at dømme ser det ud til, at han har faaet Landmandens Gerning lært til Gavns. — Det fortællendes ogsaa, at da hans Brødre voksede til, tog Søren Iversen bort fra Hjemmet og blev Kræmmer. — Det var den Gang almindeligt, at en Del af de fremmeligste Gaardmandssønner tog paa Farten med Kramkisten eller Klædesbylterne. Det var for en stor Del indsmuglede Varer, som disse unge løb omkring med — især længere Nord paa i Jylland. — Disse unge Karle havde sikkert nok godt Kendskab til Smugleriet, men det professionelle Smugleri tog de kun sjældent eller aldrig Del i, dette blev besørget af de gamle og drevne Smuglere, der ofte blev betalt godt for det af Smuglergrossister, det vil sige Folk, som satte Penge i Foretagenderne — købte Varerne, lejede Smuglerne, kørte Smuglergodset langt ned i Jylland, hvor de unge Bønderkarle tog imod Varerne, som de saa gik rundt og solgte. Det var en Haandtering, der, naar man havde Heldet med sig, kunde give en god Fortjeneste. Dette Kræmmerliv var for Datidens unge Mænd en meget god Skole, der senere i Livet kom dem til stor Nytte. Det var ikke alene, at de kom ud og fik set sig omkring, men de fik ogsaa lært at omgaas og at kende mange Slags Mennesker. De fik lært at handle, fik Forstand paa baade Folk og Varer og paa andre Egenes Skikke. Søren Iversen har sikkert haft baade Øjnene, Ørerne og Tankerne med sig, gjort sine Overvejelser og draget sine Slutninger af, hvad han saa og hørte, er næsten givet. Ja, om det saa er Kroerne, han paa en saadan Tur har besøgt, har han sikkert gjort sine Iagttagelser ogsaa dér.

Den 26. Marts 1836 blev Søren Iversen Hansen og Ane Christiansen ægteviede i Sneum Kirke. Som Forlovere er anførte: Gaardmand Hans Sørensen, Allerup, og Sognefoged, Gaardmand Christen Nielsen af Allerup. Disse Mænd er henholdsvis hans og hendes Fædre.

Ane Christiansdatter —
 rettere Christensdatter — er
 født 20. August 1813 paa
 Gjordinglund, SønderGjor-
 ding Sogn, som Datter af
 Boelsmand Christen Niel-
 sen og Cicel (Sidsel) Jens-
 datter. Disse, hendes For-
 ældre, købte Gaarden i Al-
 lerup efter Anes Konfirma-
 tion. Hun findes heller ikke

Ane og Søren I. Hansen

at være konfirmeret i Allerup eller Sneum, hvilket er Tilfældet med
 hendes yngre Søster Maren Christensdatter. Faderen, Chr. Nielsen
 var Sognefoged i Sneum Sogn og ejede den Gaard i Allerup, som
 Gudmund Gørding, der hører til Slægten, nu ejer. Faderen Chri-
 sten Nielsen er født paa Gjordinglund den 18. Maj 1791 og død
 i Allerup 30. September 1882. — Moderen Sidsel Jensdatter er
 født i Omme 3. Maj 1792 og død i Allerup 29. December 1873.

Samtidig med at Ane og Søren Iversen holdt deres Bryllup,
 købte de Sandkroen ved Nr. Hjarup i Øster Løgum Sogn. Det
 var en temmelig stor og noget vidtløftig Ejendom, der var i For-
 fald og ude af Drift. Jordtilliggendet var ca. 80 Hektar eller ca.
 150 Tdr. Land middelgod Jord af noget uensartet Beskaffenhed;
 der var baade almindelig Agerjord saavel som tør, sandet Jord
 og vaad sumpet Jord. Desuden var der, som det fremgaar af
 Navnet, Kro og Købmandshandel. Kroen laa tilmed ved en stærk
 befærdet Vej, saa den havde haft god Søgning, men ogsaa denne
 var bleven forsømt. Endvidere hørte der til Kroejendommen et
 Teglværk og et Brændevinsbrænderi. Her var der meget for de
 unge Folk at tage fat paa, og der blev gjort en baade kraftig og
 dygtig Indsats. Arbejdet kunde dog ikke ene gøre det; der kræ-
 vedes ogsaa Penge for at faa Virksomhederne sat i Drift igen,
 og dem havde de unge Folk ikke saa overvættets mange af. Der
 fortælles, at Søren Iversen i de første Aar, han havde Kroen,
 fortsatte med Kræmmerforretningen for at tjene Penge til Op-
 hjælpningen af den forsømte Ejendom samt de til den knyttede
 Virksomheder.

Det lykkedes omsider at faa Gang i det hele, Kroen blev igen

Sandkroen.

et søgt Sted, Købmandshandelen kom paa Fode igen. Ejendommen blev merglet og grundforbedret, og der kom Besætning paa den igen. Ogsaa Teglværket kom i god Drift, der blev brændt mange Sten, men det, der gav de fleste Penge i sin Tid, var dog nok Brændevinsbrænderiet. Det var ikke blot til Brug og Salg paa Stedet, der lavedes Brændevin, langt den største Del af Brændevinen blev sendt til Jylland, smuglet over Kongeaaen; dette har vel nok givet Penge, der skæppede i Kassen. Der fortælles endog, at naar Søren Iversen fik Brændevinen smuglet ud over Kongeaaen, fik han til Gengæld andre Varer smuglet ind, bl. a. Flæskebøster — Skinker —, disse blev fastgjorte til en Snor eller et Reb og slæbt igennem Aaen fra Aabred til Aabred. De indsmuglede Varer kunde tildels sælges i Butikken, dels blev de sendt til andre Forretninger. Saaledes maatte Søren I. Hansen og hans Kone i hvert Fald i de første Aar i Sandkroen spare, slide og være om sig for at komme i Gang med det omfattende Forehavende, de havde givet sig i Kast med, men efterhaanden lykkedes det altsammen for dem. De blev vellidte, afholdte og respekterede Folk paa den fremmede Egn, hvori de havde slaet

sig ned. I Tidens Løb arbejdede de sig frem til gode, solide Kaar, med en Ejendom i god Drift og alle de andre Virksomheder i god Gænge.

Sandkroen var en temmelig stor Bygning, hvis Facade vendte mod Syd ud mod den forbigaaende Færdselsvej. Ved Stuehusets vestre Gavl laa Køre- eller Gæstestalden. I Vestlængen var der Heste- og Kreaturstald til Gaarden. I Vestenden af den nordre Længe var der Lade, medens der i den østre Ende fandtes det omtalte Brændevinsbrænderi. Ved Gaardens Østside laa Kroens Have. Teglværket laa paa Marken nord for Kroen, hvor der fandtes godt Teglstensler. Langs Krohusets Facade fandtes mellem denne og Vejen en Række store Kastanietræer. Hovedindgangsdøren var ved Siden af Kørestalden; denne førte ind til en Forstue, hvorfra man kom ind i Skænkestuen, der var i Stuehusets Vestende; her var ogsaa Butikken, hvor der handlede med almindelige Købmandsvarer. I Østenden af Stuehuset var Beboelseslejligheden og Storstuen, hvor der undertiden blev danset. Men var der større Forsamlinger, Fester eller Gæstebud, bl. a. ogsaa store Familiegilder som Bryllup og Barselgilder, benyttedes Kørestalden til Selskabslokale og Dansesal. Ved saadanne Lejligheder blev der lagt Bræddegulv i Kørestalden, medens Væggene blev beklædte med Lærred. Her i Kørestalden fejrede Ane og Søren Iversen, der blev meget gamle Folk, baade deres Sølvbryllup og Guldbryllup.

En stor Børnflok voksede der ogsaa op i Kroen, til deres Op-lærelse holdtes der Huslærer; Søren Iversen sagde: Naar man giver sine Børn en god Undervisning og sørger for, at de lærer at bestille noget, saa behøver de ikke anden Medgift.

Da deres yngste Søn blev gift, afstod de Kroen til ham og hans Kone; da var alle de øvrige Børn gift. Gamle Søren Iversen og Ane tog deres Ophold i Kroen hos Sønnen og Svigerdatteren; men et Uheld ramte dem saa haardt, at deres Livsaften blev mindre lys, end man maatte synes, de stræbsomme gamle Mennesker havde fortjent. En Dag i Juni Maaned 1888 blev der kogt Kartofler i en af Brænderikedlerne i det da nedlagte Brændevinsbrænderi; ved Uagtsomhed gik der ved den Lejlighed Ild i Huset, saa hele Kroen nedbrændte til Grunden. Kroen blev genopbygget, men Sønnen, Søren Anton Hansen, forbyggede sig og

kom i Gæld; dertil kom, at Kroen, der indtil Jernbanen kom, havde været et godt Aktiv, nu havde tabt sig meget. Følgerne blev, at Sønnen i 1892 afhændede Kroen; den blev bortbyttet med et Hus i Glyksborg, der benyttedes til Ophold for Badegæster. Dog beholdt Søren A. Hansen 120 Tdr. Land af Sandkroens Jorder. Efter at have boet i Glyksborg en Tid, hvortil hans Forældre var flyttet med, solgtes Huset der, hvorefter der blev købt en Gaard i Hjarup i Nærheden af Sandkroen; saa flyttede hele Familien dertil igen. Her fejrede Ane og Søren Iversen Hansen deres Diamantbryllup den 26. Marts 1896. Men Aaret efter døde Ane Hansen, f. Christensen, her i Februar Maaned 1897, 84 Aar gammel. Hun er begravet paa Øster Løgum Kirkegaard.

Heller ikke Ejendommen i Nr. Hjarup beholdt Søren Anton Hansen ret længe; den blev solgt, og saa flyttede Familien til Flensborg. Den gamle Kromand Søren Iversen Hansen flyttede med Sønnen og hans Kone dertil, og her døde han den 17. Maj 1901, 90 Aar gammel. Han er begravet paa Flensborg Kirkegaard. Et langt Liv, et virksomt Liv var afsluttet, og dog vilde Skæbnen, at den gamle Mand maatte opleve at se sit Livsværk gaa over paa fremmede Hænder og tildels gaa til Grunde.

Sandkroen kom i Handelen og skiftede flere Gange Ejere, en Tid skal den have været i Hænderne paa den for sin Tysksindethed saa bekendte Pastor Jacobsen i Skærbæk. I 1906 købtes Sandkroen af en Mand ved Navn Anton Smidt, men da var baade Krobevillingen og Købmandshandelen gaaet fløjten, ligesom baade Brændevinsbrænderiet og Teglværket forlængst var nedlagte; derimod var det meste af Kroens Jordtilliggende kommet tilbage til dens Bygninger igen. Da Anton Smidt købte Ejendommen, var den paa 67 Hektar = 120 Tdr. Land. Siden da har Kroen været ren Landbrugsejendom. Nu — 1938 — er den blevet delt i 3 Landejendomme paa henholdsvis 30, 20 og 16 Hektar; den gamle Krobygning med de 30 Hektar ejer Anton Smidt endnu, medens de 2 fraskilte Ejendomme ejes af 2 af hans Sønner.

Søren Iversen Hansen*) og Ane Christiansen**) havde i deres

*) I Sandkroen kaldtes han altid kun Søren Hansen, ligesom han selv heller ikke kaldte sig andet, uagtet at Broderen, Kromanden i Spangen, ogsaa hed Søren Hansen, men denne forte altid Navet Søren Slot og var mest kendt under dette Navn.

**) Hun skrev og kaldte sig Ane Christiansen, men var dobt Christensdatter.

Ægteskab 7 Børn, 5 Sønner og 2 Døtre, alle født i Sandkroen, de omtales i Rækkefølge efter Alder:

a.-1. *Anne Marie Hansen*, f. 7. Maj 1836 i Sandkroen. Hun opholdt sig omkring 1860 hos sin Farbror og Faster i Vilslev

Anne Marie og Peder H. Jensen.

Spange, her lærte hun en ung Farversvend, der havde Plads i Farveriet i Spangen, at kende. Han var fra Løgumkloster, hed Peter Hansen Jensen og var født den 19. Juli 1833, hans Forældre var Knapmager Peder Kristian Jensen og Annike, f. Pedersdatter i Løgumkloster.

Peder Hansen Jensen og Anne Marie blev Kærester og senere gift, men hvor og hvornaar de er blevet ægteviede, har endnu ikke været til at faa opklaret; de maa antagelig være viede omkring 1861, da deres første Barn er født 1862. I flere Aar efter Brylluppet har de boet i Vilslev Spange; thi her er deres 3 første Børn (Piger) født og døbt, medens deres 4. og sidste Barn (Dreng) er født i Neder Jerstal, Sønderjylland 1870.

Omkring 1870 er Anne Marie og Peder H. Jensen rejst fra Spangen til Neder Jerstal, hvor de købte Kroen, men Peder Jensen var vistnok baade Kromand og Farver paa Stedet. Det er mest tænkeligt, at Anne Marie har passet Kroen; hun har jo været godt kendt dermed fra Hjemmet i Sandkroen, medens Manden har passet Farveriet. Deres Virksomheder i Neder Jerstal blev ikke af lang Varighed; thi efter faa Aars Forløb, den 6. Marts 1876, døde Anne Marie knap 40 Aar gammel. Fire Aar efter, den 7. Februar 1880, døde ogsaa Peder Jensen; han valgte Døden for egen Haand. Der fortælles, at han tog sig sin Hustrus Død saa nær, at han ikke fandt Livet værd at leve. Fra anden Side fortælles, at en Husbestyrerinde, han havde, gjorde ham Livet saa fortrædeligt, at han valgte Døden som Udvej. De er begge begravede paa Bevtoft Kirkegaard.

I Ægteskabet var der 4 Børn:

1. *Anne Jensen*, født 23. Juni 1862 i Vilslev Spange, Vilslev Sogn.

2. *Hansine Jensen*, født 26. Februar 1864 i Vilslev Spange, Vilslev Sogn.

3. *Ane Oline Jensen*, født 9. December 1866 i Vilslev Spange, Vilslev Sogn.

4. *Søren Jensen*, født 25. Januar 1870 i Neder Jerstal.

Sandsynligvis er den ældste og den yngste af Børnene opkaldte efter Anne Maries Mor og Far, medens de to andre er opkaldte efter hendes den Gang afdøde Brødre Hans og Ole. Da Anne Marie blev syg og døde, kom alle Børnene i Pleje hos deres Bedsteforældre i Sandkroen. Her døde de 2 ældste af Pigerne ret snart efter deres Moder. Anne Jensen døde den 19. Oktober 1876, 14 Aar gammel, 2 Dage før hendes Morbroder Anton Hansen i Sandkroen holdt Bryllup. Nogle Aar senere døde ogsaa hendes Søster Hansine Jensen, hun tjente hos en Mand i Mastrup, hun var ca. 16 Aar gammel, da hun døde; begge disse Pigebørn blev begravede fra Sandkroen. De to andre Børn Oline og Søren Jensen gik det noget anderledes, de fik ogsaa deres Hjem i Sandkroen, hvor de voksede op, og hvorfra de begge blev gift:

3. *Ane Oline Jensen* blev den 20. December 1890 viet i Haderslev Kirke til Banearbejder Laue Pedersen Hansen i Haderslev, han er født 24. December 1865 i Ringtved, Magstrup Sogn ved Haderslev, hvor hans Forældre var Arbejdsfolk. Deres Vielsesattest oplyser følgende om dem: „Ungkarl Peder Hansen af Skjerrebæk Mølle i Lintrup Sogn, født 8. Maj 1831 i Maugstrup —og Pigen Ane Kathrine Pedersdatter af Darum, nu i Hjerting Skov, født 5. Oktober 1828, begge af evangelisk Konfession, blev ægteviiede i Hjerting Kirke den 29. December 1851.“

Oline Jensen og Laue Hansen tjente sammen paa en Gaard i Simmersted, hvor de lærte hinanden at kende. Laue Hansen var en meget køn, ung Karl. De gamle i Sandkroen var meget imod, at Laue Hansen og Oline giftede sig med hinanden; om Grunden til Modstanden oplyses intet, men Oline var jo deres Datterdatter, og de har maaske nok ønsket, at hun skulde have gjort

Fra venstre staaende:

Karen Hansen, Svend Poulsen, Emma Poulsen, (f. Hansen), Nicolaj Hansen, Albert Hansen, Bruden, Frida Ahrenkiel (f. Hansen), Brudgommen Emil Ahrenkiel, Peter Hansen, Flensborg, Jendre Hansen, Esbjerg.

Siddende: (først staaende): Erna Hansen, Anna Hansen, Laue Hansen, Anne Oline Hansen, Fru Ahrenkiel og Hr. Ahrenkiel sen. samt øvrige Familien Ahrenkiel.

et noget bedre Parti end at blive gift med en Banearbejder. Laue Hansen var Liniearbejder ved Jernbanen og flyttede en Del omkring, var saaledes en Tid i Nr. Hjarup, en Tid i Hamborg, men opholdt sig dog nok mest omkring Haderslev, hvor han boede længst. Laue har, siden han er afgaaet som Banemand, ejet en lille Gaard i Nr. Hjarup; her boede han og Oline i hvert Fald i 1920, da Sønderjylland stemte sig hjem til Danmark. Senere boede de en kort Tid i Farris, hvorfra de flyttede til Vamdrup, hvor de bosatte sig og levede af hans Pension. Oline og Laue Hansen har i deres Ægteskab opfostret en stor Børneflokk, der nu alle er gift og sat i Vej. Oline skal være blevet noget tunghør paa sine gamle Dage; hun døde den 22. December 1934, 68 Aar gammel, i Vamdrup, hvor hun er begravet.

I Ægteskabet var der 8 Børn:

A. *Peter Hansen*, født 7. Januar 1891 i Fredsted, gl. Haderslev Sogn. Uddannet som Banemand, begyndte som Elev ved Over Jerstal Station og er nu 1936 ved Juletid Stationsforstander i Flensborg. Gift 20. Januar 1918 i Vojens med Karen Vind, født 2. September 1890. Hun er fra Bevtogteggen. De har 3 Børn:

a. Laue Jens Harrø Hansen, født 10. Januar 1920 i Over Jerstal.
b. Bunde Peter Magnus Hansen, født 13. Januar 1923 i Flensborg.
c. Helga Marie Oline Hansen, født 17. September 1929 i Flensborg.

B. *Jendre Hansen*, født 7. Januar 1893 i Fredsted. (Han er født samme Dato som fornævnte Broder). Han bor nu i Esbjerg, hvor han til at begynde med var Cigarhandler, men har nu 1936 Arbejde paa Trælasthanhandelen ved Havnen, hvor han slaar Kasser sammen. Han er gift 30. November 1920 med Enke Anne Hansen fra Fanø, hvor hendes Fader var Skipper. Hun er født 28. December 1893. Jendre Hansen var med i Verdenskrigen 1914—18 i 4 Aar. Under Gennemmarchen i en fransk By blev han saaret; det skete ved, at en Kvinde fra et Vindue stod og skød paa de tyske Soldater; en Kugle, der slog imod Gadens Brosten, gav Bagslag og saarede ham i Skrævet. De har 1 Barn: Arnold Hansen, født 26. September 1922. Han er i Barberlære.

C. *Anne Marie Cathrine Hansen*, født 9. Februar 1895 i Fredsted. Gift den 14. December 1914 i Røde Kro med Marius Larsen, Tørsbøl ved Flensborg; han er født 30. November 1890. Er Vejmand har 5 Børn: a. Margrethe Larsen, født 13. December 1915. b. Marie Oline Larsen, født 14. November 1919. c. Laurids Larsen, født 3. Oktober 1922 og d. og e. Ellen og Erna Larsen (Tvillinger), født 12. Juli 1925.

D. *Laurids Hansen*, født 17. Maj 1897 i Hammelev. — Bager-svend ved Esbjerg Brødfabrik. Gift 1919 m. Virginia Hansen. Separeret i 1935. Har i Ægteskabet 2 Børn: 1 Dreng: Herman Hansen, som er hos Moderen, og 1 Pige barn: Lilian Hansen, som er hos Faderen i Esbjerg.

E. *Emma Hansen*, født 14. September 1900 i Hamborg. Gift den 28. Juli 1929 i Vamdrup med Svend Poulsen, født den 4. September 1902 i Solbjærg, Astrup—Tulstrup Sogn v. Odder. Svend Poulsen er Mejeribestyrer i Darum. I Ægteskabet er der 4 Børn, hvoraf en er død: a. Edith Poulsen, født 15. Juni 1930. b. Dagny Poulsen, født 20. August 1934 og død 25. Maj 1936 i Darum. c. Dagny Poulsen, født 7. Juli 1937 i Darum. d. Anna Grethe Poulsen, født 28. Oktober 1938 i Darum.

F. *Frida Hansen*, født 6. Februar 1902 i Abkær v. Over Jerstal. Gift 8. Februar 1924 i Vamdrup med Emil Christian Ahrenkiel, f. 21. Maj 1895 i Seest ved Kolding. De bor i Vamdrup, har 2 Børn: a. Kristian Bertel Ahrenkiel, f. 19. April 1926 i Vamdrup og b. Ester Ahrenkiel, født 28. Oktober 1954 i Vamdrup.

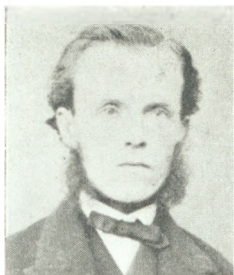
Emma og Svend Poulsen.

G. *Albert Hansen*, født 22. Marts 1904 i Abkær, Vedsted Gift 2. Marts 1928 i Vamdrup med Ninna Thude, født d. 15. Juni 1905 i Jedsted, Vilslev Sogn. Datter af Søren Frandsen Thude og Hustru Magdalene Gantzel, Gaardfolk i Jedsted. Albert Hansen var i 1928 Mejerist i Esbjerg, men har siden 1930 været Ismester paa Isværket i Nykøbing Falster. De har 3 Børn: a. Kathy Hansen, født 19. Maj 1928 i Esbjerg, b. Bent Hansen, født 24. Januar 1930 i Nykøbing F. c. Tom Hansen, født 20. April 1939 i Nykøbing F.

H. *Nikolaj Hansen*, født 21. April 1908 i Nr. Hjarup ved Houslund. Han er Slagter paa Svineslagteriet i Kolding. Gift med „Lilly“ og har 1 Barn: Jørgen Hansen, født ?

4. *Søren Jensen*, født 25. Januar 1870 i Neder Jerstal Kro, var den yngste af Farver og Kromand Peder Hansen Jensens og Anne Marie Hansens Børn. Han blev gift den 16. August 1895 med Anne Sofie Hørlyck, født den 4. November 1874 i Neder Jerstal. — Hendes Slægt stammer fra Hørlyck i Skrydstrup Sogn.*) De skal først have boet i Bæk i Nustrup Sogn, senere paa Gaarden Uldal i Skrydstrup Sogn, men omkring 1912 rejste han med hele sin Familie til Amerika. Der siges, at det har været af Frygt for den optrækkende Verdenskrig, at han forlod Landet med alle sine Børn. Han tog Ophold som Farmer i Irene i Staten Syd Dakota. Af Breve, der er modtaget fra ham, frem-

*) Se om denne Familie i „Sonderjydske Aarboeg“ 1936; S. 152.

Christian N. og Eline Hansen.

gaar, at Livet i Amerika har formet sig strengt for ham. Han døde i September 1934. Sofia Hørlyck overlever ham, og han har efterladt sig mange Børn; af disse var 7 født i Sønderjylland og 1 i Amerika.

De ældste er sikkert nok født enten i Neder Jerstal eller i Bæk i Nustrup Sogne. — Navnene paa de 3 ældste var „Sofia“ (?), Niels og Anne. Det 5. Barn er født paa „Uldal“ i Skrydstrup Sogn, han hed Peter Hansen Jensen, født 24. Februar 1906 —, af de øvrige er i hvert Fald den ene, maaske flere født i Amerika. Den ældste af Børnene, en Pige, Sofia, var gift i Amerika, hvor hendes Mand havde en Farm i Nærheden af hendes Faders, men hun er nu død fra Mand og 5 Børn. — Brevvekslingen mellem Søren Jensen og Familie og hans Slægtninge herhjemme er efterhaanden ebbet helt ud, saa de Efterretninger, der haves om dem, er meget sparsomme.

b.—2. *Ole Hansen*, født 26. Oktober 1837 i Sandkroen, han var Søren Iversens og Ane Christiansens 2. Barn. Han deltog i Krigen 1864 mellem Danmark og Tyskland; her faldt han under Stormen paa Dybbøl Skanser den 18. April 1864.

c.—3. *Christian Nielsen Hansen*, født 29. Maj 1839 i Sandkroen. Gift den 21. August 1868 i Agerskov Kirke med Eline Jessine Knudsen, født 29. Marts 1837 i Rangstrup Skole. Efter Brylluppet fik de en Ejendom i Galsted, hvorpaa der kunde holdes en halv Snes Kreaturer og et Par Heste. Ejendommen var hendes Arv efter Forældrene. Denne Ejendom havde de fra 1868 til 1890, da blev den solgt, hvorefter de købte et Gæstgiveri i Storegade i Haderslev. Dette ejede de i et Par Aar. 1. Oktober 1892 solgte de Gæstgiveriet eller rettere byttede det bort med et Hus, Nr. 64*) i Gaaskærgade i Haderslev og her boede de, saa

*) Mens Chr. N. Hansen ejede Huset i Gaaskærgade, havde det Nr. 702. Senere har det faaet Nr. 64.

længe de levede. — Her døde Chr. Nielsen 28. Juni 1898. Hans Hustru Eline Jessine, f. Knudsen, der overlevede ham i 6 Aar, blev meget svær paa sine gamle Dage, var i flere Aar svagelig af Helbred og tildels sengeliggende, hun døde 26. Maj 1904. De er begravede paa Haderslev Kirkegaard. — I Ægteskabet var der kun 1 Barn, en Datter:

Anna og Christine Ruff.

1. *Anna Christine Hansen*, født d. 1. August 1869 i Galsted. Gift den 23. Maj 1900 i Haderslev med Homøopatmedhjælper *Stefan Ruff*, født den 26. Decbr. 1872 i Cjernovietz i Østrig. Men efter 3 Aars Ægteskab forlod han Hustruen og 1 Barn og har vist ikke ladet høre fra sig siden. Stefan Ruff var vistnok et ordentligt Menneske, men af et noget sangvinsk Temperament. Der fortælles, at Aarsagen til, at han forlod sin Hustru, var, at han ønskede hendes Formue frigjort, saa han for den kunde starte en Virksomhed i sit Hjemland Østrig; men Anna Ruffs Morbroder Hans Knudsen i Galsted, der siden hendes Faders Død havde været hendes Formynder, satte sig imod Stefan Ruffs Forehavende. Derover skal denne være blevet saa fortørnet, at han forlod baade Kone og Barn. Et Forlydende vil vide, at Stefan Ruff skal opholde sig i København, hvor han har ernæret sig dels som Præst eller Prædikant for en religiøs Sekt, og dels som Sproglærer.

Anne Christine Ruff, f. Hansen, har sammen med sin Datter, Christine Ruff, født den 24. Oktober 1900 i Haderslev, hele Tiden siden boet i en Lejlighed i Huset i Gaaskærgade 64, som hun ejer. De øvrige 3 Lejligheder bliver lejede ud. Her har de to Kvinder, Mor og Datter, i mange Aar levet et stille Liv med hinanden. Deres økonomiske Livsvilkaar er vistnok ret gode. Desuden tjener de noget ved Haandarbejde, Strikning, Syning o. l., hvortil de er mere end almindelig dygtige. Desværre er den unge Christine Ruffs Helbred ikke altid saa godt; hun har maattet

Staaende fra venstre: Rasmus Dahl, Sørine Hansen, Kirstine Petersen, „Lykkesgaard“, Søren Anton Hansen, Oline Hansen, Andreas Hansen. Siddende fra venstre: Marie Dahl med Datteren Anna, Ole Dahl og Kirsten Dahl. Anna Kathrine Hansen, Claus Gørding Hansen, Chr. Christensen, Claudia Dahl og Kathrine Hansen med Niels Hansen Lukmann.

søge Læge og Kuranstalter i flere Aar. Men af Temperament er hun baade kvik, raadsnar og sikker; og hun har ydet baade Bidrag til og god Hjælp ved Indsamlingen af nærværende Slægts-optegnelser.

d—4. *Hans Sørensen Hansen*, født 5. December 1841 i Sandkroen, Ø. Løgum Sogn; kom i Urmagerlære i Aabenraa, men han døde ganske ung Juleaften den 24. December 1858, kun 17 Aar gammel. Han er begravet paa Øster Løgum Kirkegaard.

e—5. *Claus Gjørding Hansen*, født 10. Februar 1844 i Sandkroen. Gift den 4. April 1871 med Ane Kathrine Iversen, født 24. Juli 1849 i Rovbjerg. De ejede i mange Aar en Gaard, der var skilt ud fra Ane Kathrines Fødegaard,*) der fik Navnet

*) I Ane Kathrines Fødegaard findes der et Stamtræ over hendes Forfædre.

„Annesminde“ i Rovbjerg. Men da Børnene voksede til og naede op til Værnepligtsalderen, udvandrede de til Danmark for at undgaa at komme i tysk Militærtjeneste, og det førte til, at Claus Gjørding og hans Hustru solgte Gaarden i Rovbjerg, og ligesom saa mange andre Sønderjyder i disse Tider søgte over Grænsen og købte Ejendomme i deres gamle Fædreland. Claus Gjørding købte en Gaard i Gjørklint ved Holsted. „Gjørklint Gaard“, som den kaldes, ligger i Holsted Sogn, er en Gaard paa 72 Tdr. Land, let sandmuldet Jord, meget skønt beliggende, højt hævet over Aaen lige Vest for Gjørklint Vandmølle. Efter nogle Aars Forløb døde Claus Gjørding Hansen her den 2. Juni 1909. Senere solgte Enken Gaarden i Gjørklint og tog Ophold i Sdr. Bjært ved Kolding, hvor et Par af hendes Døtre boede; her døde hun efter at have overlevet sin Mand i 23 Aar, den 11. Maj 1932, 83 Aar gammel. — Claus Gjørding Hansen og Ane Kathrine Iversen havde 7 Børn:

1. *Andreas Iversen Hansen*, født 5. November 1871 i Rovbjerg. Som ung havde Andreas Hansen Bestyrerplads paa Eltanggaard, efter at han havde faaet en god Uddannelse i Landbruget hos sin Fader paa Gaarden Annesminde i Rovbjerg. Efter at have aftjent sin Værnepligt og faaet et Højskoleophold paa Børkop Højskole, kom han i 1902 til Lykkesgaard i Vejrup som Gaardbestyrer for Enken Ane Cathrine, f. Christensen. Hun var Enke efter Niels Christensen (Lokkemand), der ejede Lykkesgaard, men som døde 1899 og efterlod sig Cathrine med 2 Børn, 1 Søn og 1 Datter.

Cathrine Christensen er født 4. Juli 1870 paa Lundgaard i Bilstoft, Næsbjerg Sogn ved Varde, hvor hendes Forældre, Christen Vilhelm Christensen og Else,*) født Hansdatter, ejede Moderens Fødegaard „Lundgaard“. Cathrine kom som 18-aarig Pige til „Lykkesgaard“, der skulde blive hendes fremtidige Hjem i næsten 50 Aar. Først ved sit Ægteskab med Niels Christensen og senere efter 8 Aars Enkestand med sin Gaardbestyrer Andreas Iversen Hansen, som hun ægtede den 7. Marts 1907. Hun og Andreas Hansen var omtrent jævnaldrende, og da han tilmed var en dyg-

*) Else Hansdatter, der nu 1938 er ca. 95 Aar gammel, har givet mig mange gode Bidrag til Næsbjerg-Slægtens Historie. Trods sin høje Alder har hun en god Hukommelse og er en ypperlig Fortæller.

Else Christensen, Elna Lind, Kathrine Hansen og Ruth.

tig Karl; der fuldtud magtede Driften af den store Landejendom, var det meget naturligt, at de to blev enige om at indgaa Ægteskab med hinanden. De har nu gennem et 30-aarigt Samliv udført en betydelig og dygtig Virksomhed paa den store, den Gang kun delvis opdyrkede Gaard.

Det er ikke alene

Gaardens Jorder, der er blevet opdyrkede og sat i mønsterværdig Drift, men ogsaa Gaardens Besætning er under Andreas Hansens Ledelse forøget og forbedret, saa at den nu hører til Egnens bedste, hvorfra der hvert Aar udsendes en Række anerkendte Avlsdyr, især Tyre.

I Aaret 1937 afstod Cathrine og Andreas Hansen Lykkesgaard til Datteren efter Niels Christensen, der da blev gift. Og saaledes vedblev den gamle Gaard at være i Løkkemandsslægtens Eje. — Cathrine og Andreas Hansen er derefter flyttet ind i et mindre Hus i Vejrup Stationsby, hvor de nu kan nyde et velfortjent Otium.

Foruden de to Børn af første Ægteskab — Cathrine og Niels Christensens Børn — Sønnen Kristian V. Christensen, der er Læge i Ødsted ved Vejle, og Datteren Kirstine Christensen, der den 26. Oktober 1937 holdt Bryllup med Peder B. Pedersen, hvorefter de overtog Lykkesgaard, — har Cathrine og Andreas Hansen ogsaa 2 Børn i deres Ægteskab. Ligeledes 1 Søn og 1 Datter. Sønnen Niels Clausen Hansen, senere købt Efternavnet „Lukman“, født 29. Oktober 1907, er cand. mag. i Sprog, Dansk og Fransk, dimitteret fra Københavns Universitet 1932. Var i 3

Aar Lærer ved Fredericia Realskole, men er nu ansat ved Rigsarkivet i København. Gift 12. November 1939 paa Københavns Raadhus med Gudrun Andersen. — Og Datteren Elna Kamilla Hansen, født 15. December 1910 i Vejrup. Gift 1. September 1930 md Viktor Lind fra Vejrup, født 2. September 1907. De har en Landejendom i Vejrup, som har faaet tillagt en Del af Lykkesgaards Jorder. Har 2 Børn: Ruth Agnes Lind, født 7. November 1930 og Kaj Lykke Lind, født 25. November 1934 i Vejrup.

I Anledning af Lykkesgaards Overdragelse til de nygifte — Kirstine og Peder B. Pedersen — gav Sønnen Niels Lukman et historisk Rids af den 400 Aar gamle Slægtsgaard, der skal gives her efter Dagbladet „Vestkysten“ for 19. Oktober 1937:

400 Aar gammel Slægtsgaard overgaar paa andre Hænder!

En Række historiske Oplysninger om „Lykkesgaard“ i Vejrup, der fra 1. November overtages af den nuværende Ejers Svigersøn.

Den ældste daterede Oplysning om Gaarden „Lykkesgaard“ er fra 1538, da Skellene blev præciseret af en Skare Sendemænd, der satte Skelsten ved hvert vigtigt Hjørne af Løkkemark — saaledes hed Jorden, hvoraf Gaarden fik sit Navn, der betyder det aflukkede. Jorden begrænsedes af Nørre Vejrup, Terpling og Sønder Vejrup Marker. Dette var 20 Aar før den første Herremand byggede Herregaarden Endrupholm. Skellets Eftersyn staar i Forbindelse med, at Kongen ca. 1538 overtog alle de Bøndergaarde paa Egnen, der hidtil havde været frie, Bønderne havde deltaget i Skipper Klements Oprør og mistede til Straf deres Frihed; Gaardene blev lagt under Riberhus.

Lykkesgaard hørte under Riberhus 1538—1674 og derefter under Endrupholm 1674—1801, hvorefter den blev Selveje.

Fæsterne var: 1562 Peder Thamsen, 1585 Peder Thamsen og Hans Ebsen, 1593 og 1598 Grumme Pedersen og Hans Ebsen, 1602, 1610—12, 1619 Niels Grummen, som var paa Gaarden til o. 1630. 1632—53 nævnes Jens Hansen, der hver anden Gang kaldes Jes Hansen. Det var den Gang almindeligt, at der paa een Gaard boede to eller flere Familier, eftersom den krævede Arbejdskraft — derfor er Stuehusene til gamle Gaarde saa rummelige.

1657 nævnes Jørgen Eskesen i Lachisgaard — det Aar kom Svenskerne til Landet. Medens Gaarden tidligere gik i Fæste fra Far til Søn, synes denne Fæster ikke selv at være af samme Slægt som de tidligere Fæstere. Da Fjenden havde forladt Landet, laa mange Gaarde øde hen. Ogsaa paa Lykkesgaard kom der en ny Fæster, Peder Pedersen, der nævnes første Gang 1662. Med Undtagelse af 1709—19 hed Bonden paa Gaarden fremtidig Peder Pedersen til efter 1800. Det er utvivlsomt Fader og Søn, og da Ejerne siden 1800 tilhører denne Slægt, vil det altsaa sige, at Gaarden siden 1662 har tilhørt samme Slægt. I det tyvende Aarhundrede er Slægtslinien bibeholdt paa Kvindesiden.

Lykkesmark omfatter mellem 400 og 500 Tdr. Land, der laa hen i Hede med lidt Eng og enkelte Agre mellem Lyngtotterne. I det nittende Aarhundrede er Hederne taget under Dyrkning i større Stil, og Dele af Marken er skilt ud til selvstændige Ejendomme.

Bondens Fæste i 1562—1662.

1562—1662 var den aarlige Afgift, Bonden skulde erlægge i Fæste, særdeles rimelig, nemlig 1 Ørt Rug, 1 Svin, 2 Høns, 20 Æg; dertil kom senere en kontant Ydelse paa 13 Skilling og en halv Tønde Havre aarlig som Afløsning af Gæsteripligt for to Heste. Regnes denne Afgift ud efter Priserne i Oktober 1937, bliver det et Beløb paa ca. 225 Kr. Det var alt, hvad Bonden den Gang havde at erlægge i ordinære Skatter, Afgifter, Forrentning, Afdrag o.s.v. Beløbet er jo noget højere nu om Stunder.

1662 ønskede Kongen at faa denne Afgift i Naturalier afløst af en mere ensartet Afgift. Alle Præstationerne omregnedes saa i en Enhed „Tønde Hartkorn“, idet f. Eks. 1 Td. Smør regnedes lig 12 Tdr. Hartkorn, 1 Stud lig 4 Tdr. Hartkorn o.s.v.

O. 1688 gennemførtes en ny Hartkornsberegning, efter samme Princip, som gælder endnu, paa Grundlag af den dyrkede Jords Kvalitet og Areal.

Ind under Endrupholm.

1674 var Lykkesgaard af Kongen blevet solgt til Endrupholm og var da efter den første Matrikel ansat til 1 Td. Hartkorn, 6 Skp., 3 Fk., 1 Alb. — Efter den ny Matrikel blev de tilsvarende Tal 3—7—2—1. Ved Matrikuleringen o. 1830 vurderedes Gaardens 372 Tdr. Land til Hartkorn 5—2—0—¼. Ved det sidste

Hundredaars Udstykninger er Hovedparcellen bragt ned paa det halve Hartkorn.

Gaardens Navn udtales i Sognet „Lokkesgaard“, og Slægtens Tilnavn var fra gammel Tid „Lokkemand“, der brugtes i Om- tale (men ikke gerne i Tiltale) i Stedet for Efternavnet. — Om- kring 1800 var Ejeren Peder Pedersen, derefter Sønnen Jens Pe- dersen, saa dennes Søn Kresten Jensen, der som Kresten Lokke- mand var kendt som Hestehandler over hele Sydjylland og paa Fyn. Dennes Søn Niels Christensen havde Gaarden de sidste 30 Aar af Aarhundredet.

Gaardens Bygninger laa tidligere et Par Hundrede Meter Syd- øst for Gaardens nuværende Plads. 1709 saa den saaledes ud: 16 Fags Sals, 8 Fags Fæhus og Vognskjul, der er ganske brøst- fældig og en Del halvt nedfalden. Af Dyr var der 2 Helmis- bæster, 1 Ko, 2 Unghøveder, ingen Faar. En Del Agerjord var udyrket og laa hen uden Sæd. Der resterede meget af Skatter og Landgilde, saa Stedet var snart saa godt som øde. Den ansattes til en Værdi af 100 Rigsdaler.

Omkring 1800 flyttedes Gaarden op paa det Sted, hvor den nu ligger. 1869 byggedes et nyt Stuehus, som brændte ved Lyn- nedslag 1917, hvorefter det nuværende opførtes.

Jorden delt af Bramminge—Grindstedbanen.

Over Gaardens Jord gaar Bramminge—Grindstedbanen og Ho- vedvejen Kolding—Esbjerg, der tidligere hed Kolding—Hjerting- vejen og er en meget gammel sydjydsk Tværvej. For Hestehan- dlerne var denne Beliggenhed af stor praktisk Betydning. An- læget af Banen 1917 delte Gaardens Mark i to Halvdele til stor Gene for Driften.

Niels Christensens Enke ægtede 1907 Andreas I. Hansen, der i de forløbne 30 Aar fordoblede det dyrkede Areal ved Opdyrk- ning af Hede. Medens der ved Aarhundredets Begynelse holdtes 12—16 Køer, er ogsaa Koholdet nu fordoblet. Medens Heste- handelen var den vigtigste Indtægtskilde, var der kun det nød- vendigste Opdræt af Kvæg; nu er Kvægholdet det vigtigste, Be- sætningen er god. Dyrene er for en stor Del præmierede, stam- bogsførte eller kaarede, og der sælges en Del Avlstyre. Udvidel-

sen af Driften medførte Nødvendigheden af at bygge nye, større Udbygninger.

Sønnerne paa Gaarden, Læge Kristian V. Christensen og cand. mag. Niels Cl. Hansen, er ikke Landmænd. Gaarden er fra 1. November overdraget Peder B. Pedersen, gift med Niels Christensens Datter; den nye Ejer er tilfældigvis af samme Navn som Bonden paa Lykkesgaard de første 150 Aar efter 1662.

Af cand. mag. N. Cl. Hansen.

2. *Anna Hansen*, født 26. Oktober 1873 i Rovbjerg og død der den 29. Januar 1885, ca. 12 Aar gammel.

3. *Maria Hansen*, født 2. Februar 1876 i Rovbjerg. Gift den 21. Juni 1899 i Holsted Kirke med Rasmus Olesen Dall fra Sdr. Bjært ved Kolding; han er født 28. Januar 1873 i Agtrup, hvor han, efter at han havde lært Skomagerhaandværket, havde ned-sat sig som Skomager. Rasmus Dall var en stille, alvorlig Mand, der religiøst var Tilhænger af „den indre Mission“, vel nok i nogen Grad paavirket af Præsten Otto Moe i Sdr. Bjært, som hørte til den bekendte Moeske Præsteslægt, der i den Tid spillede en betydelig Rolle indenfor Missionens Kredse. Vistnok noget i Anledning af denne sin religiøse Indstilling havde Rasmus Dall den overvejende Del af sine Kunder fra Sdr. Bjært, hvorfor han i 1899 flyttede Forretningen dertil. Der fortælles, at da Rasmus Dall købte Jord i Bjært til at bygge sig et Hus paa, vilde han nøjes med at købe en Skæppe Land, da hans Pengemidler var smaa, og der skulde spares, men Manden, han handlede med, vilde ikke sælge mindre af sin Jord end 2 Skæpper Land, da Salgsomkostningerne paa en Skæppe blev forholdsmæssig meget dyrere end paa 2. Rasmus Dall maatte derfor købe 2 Skæpper Land for at faa en Byggegrund til sit Hus. — Den Jord, som han derefter ikke havde Brug for til Byggeplads, blev derefter gennemarbejdet og tilplantet med Frugttræer. Denne Frugthave lykkedes ved Hjælp af god Pleje overmaade godt. Rasmuss Dall købte da mere Jord og udvidede Haven til en Frugtplantage, der efterhaanden ved Indkøb af mere Jord blev større og større, til sidst blev der for-pagtet 16 Tdr. Land Præstegaardsjord, der laa ind til Frugtplan-tagen, hvorefter ogsaa denne Jord blev tilplantet med Frugttræer.

Da Rasmus Dall døde, var hans Frugtplantage paa ca. 32 Tdr. Land. Den lille Stump Have, han begyndte med omkring 1907—08, var i Lobet af 18 Aar blevet til en Frugtplantage, der nu næsten indeslutter hele Byen

Ole og Ester Dall.

Sdr. Bjært. — Skomagerhaandværket var forlængst lagt paa Hylden, Forretningen blev solgt i 1910; den voksende Frugtplantage krævede al hans Tid og gav desuden Arbejde ikke blot til Rasmus Dall og hans Familie, men til mange Mennesker.

Gaar man en Sommerdag i den store, smukke Frugtplantage med de velplejede Træer, da maa man i dyb Beundring bøje sig for den lille Skomager, der ved Flid, Ihærdighed og Energi i Lobet af 18 Aar har fremtryllet dette Mirakel.

Rasmus Olesen Dall døde den 26. Maj 1926, medens Træerne i hans Frugtplantage stod i Blomst. Hans Værk stod i sit skønneste Skrud, da dets Skaber syg og træt lukkede sine Øjne og gik ind til den evige Hvile. Han var afholdt og anerkendt fra alle Sider. En Sølvkrans til hans Begravelse hænger i Ramme paa hans Væg. Hans Nabo, Historieskriveren S. Alkærsig, siger: „Han var den Mand i Sdr. Bjært, jeg satte mest Pris paa.“ — Men hans trofasteste og bedste Medhjælper gennem Aarene var dog nok hans Hustru, den milde Maria Dall. Ved et Besøg viser hun os rundt i Frugtplantagen, og mens hun lytter til vore Beundringsudbrud, siger hun med et Smil: „Ja, ja, det er altsammen godt nok, men det har kostet meget Arbejde — og vi har Prioriteter paa det.“ — Nu sidder Maria Dall Enke paa 11. Aar i et smukt lille Hus ved Vejen, næsten skjult i den omgivende Plantning.

Det var ikke alene udendørs, at der var Grøde og Trivsel, ogsaa indendørs var der Liv og Grøde, idet der her voksede en stor Børneflok op om hende. — I Ægteskabet var der ialt 8 Børn:

A. *Ole Nielsen Dall*, født 22. Juni 1900. Gift 3. Januar 1928 med Ester Jensen, født 8. September 1904 i Rødby paa Lolland.

Niels Gren Dall og Hustru.

De har overtaget den store Frugtplantage og Ejendommen efter hans Fader i Sdr. Bjært. Desværre er Ester Dall ikke saa rask; hun er meget nervesvag og opholdt sig i 1937 paa Filadelfia. Hun døde ret pludselig den 15. Oktober 1938. De har 2 Børn: En Søn, Rasmus Olesen Dall,

født 6. December 1928, og en Datter, Ellen Dall, født 12. Maj 1932 i Bjært.

B. *Claudia Maria Dall*, født 9. Januar 1903 i Sdr. Bjært og død der den 1. September 1924.

C. *Kirsten Oline Dall*, født 31. December 1904. Gift 21. Oktober 1927 med Emmanuel Iversen, født 22. September 1902 i Vinding ved Vejle. Han er Gartner. Har 3 Born: Anne Marie Iversen, født 11. Marts 1931. Kirsten Iversen, født 15. Januar 1933 og Karen Kathrine Iversen, født 13. Marts 1936.

D. *Anna Cathrine Dall*, født 1. Juni 1908 i Sdr. Bjært. Gift 8. Oktober 1931 med Niels Eriksen, Skrillinge ved Middelfart. De har Landbrug og Frugtavl. Har et Barn: Erik Carl Eriksen, født 13. Oktober 1934.

E. *Kathrine Sørine Dall*, født 30. August 1910. Hun er Lucas-søster, Diakonisse, i København.

F. *Mary Johanne Dall*, født 13. Februar 1913 i Sdr. Bjært. Gift 5. Maj 1936 med Johannes Bang Jacobsen, født 22. April 1904 i Horsens. Er Diakon. Bor i Binderuplund i Sdr. Bjært Sogn. Har et Barn: Niels Bang Jacobsen, født 22. Juli 1937.

G. *Niels Jens Gren Dall*, født 15. Maj 1915 i Sdr. Bjært. Er Gartner.

H. *Emma Margrethe Dall*, født 18. Januar 1919 i Sdr. Bjært.

4. *Søren Hansen*, født 1878 i Rovbjerg og død der 5 Aar gl.

5. *Oline Hansen*, født 8. December 1879 i Rovbjerg. Bor i Ribe, Hundegade 119, og har der haft Pensionat i mere end 35 Aar, begyndte 1905 eller 1906, først med Elever fra Latinskolen, men i de senere Aar har hun væsentligst haft Seminarieelever i Pension. Hun er ugift.

6. *Sørine Kathrine Hansen*, født 16. Juli 1883 i Rovbjerg. Sørine har været svagelig fra Barndomsaarene, hun har svage Øjne og daarlige Ben. Allerede i Barne- eller Ungdomsalderen fik hun det ene Ben amputeret. Da hendes Fader Claus Gjørding Hansen i Gjørklint døde, blev som nævnt Gaarden solgt. — Sørine og hendes Moder flyttede da til Sdr. Bjært, hvor Søsteren Maria, gift med Rasmus Dall, jo boede den Gang. — I Nærheden af hendes Hjem lod de opføre en Villa, som de gav Navnet „Aldersro“. Her boede Sørine Hansen og hendes Moder sammen indtil 1932, da Moderen Ane Kathrine, f. Iversen, døde. Siden har Sørine Hansen selv ejet og beboet Villaen. — I Sommeren 1937 faldt Sørine saa uheldigt, at hun brækkede sit andet Ben og maatte i lange Tider holde Sengen. — Et tungt Kors er lagt paa denne Kvindes Skuldre, men hun bærer det med Taalmodighed. Taler man med hende, lyser der stille Fred og et let Smil fra hendes Ansigt.

7. *Søren Anton Hansen*, født 8. April 1888 i Rovbjerg. Han er Claus Gjørding Hansens og Ane Kathrine Iversens yngste Barn. I sine unge Dage havde Anton Hansen Plads som Tjenestekarl paa flere Gaarde, sidst som Gaardbestyrer i Gasse ved Skærbæk, hvor han lærte sin tilkommende Hustru at kende. Gift den 14. December 1917 i Vedsted Kirke ved Over Jerstal med Bothilde Ottesen fra Vester Terp ved Løgumkloster. Hun er født 7. Maj 1889. Hendes Forældre var Gaardejer Anders Bennetsen Ottesen, født 13. August 1863 i Vester Terp, Nr. Løgum Sogn, og Hustru Christine, født Bertelsen, født 22. Februar 1860 i Brede ved Bredebro, død 23. Maj 1938. — Hendes Forældre

overtog ved deres Bryllup en Brandtomt, der var Faderens Fødehjem. Han var Murer og Tømrer og byggede selv Gaarden op. I Ægteskabet var der 16 levende Børn, hvoraf Bothilde Ottesen var Nr. 5 i Rækken. — Bothilde og Anton Hansen havde efter deres Bryllup flere Ejendomme og flyttede meget omkring. Først havde de en Ejendom paa 20 Hektar i Over Jerstal købt i Oktober 1917, solgt i 1918. Købte derpaa en Ejendom i Ø. Gasse paa 14 Hektar, mest Hede, den solgtes i Nytaaret 1919. Derefter købtes en Ejendom i Holbæk, Vodder Sogn, paa 48 Hektar, hvoraf Halvdelen var Hede. Denne Ejendom var købt for dyr, og da Priserne efter Krigen faldt, og der samtidig indtraf Uheld i Besætningen, maatte Ejendommen i 1924 sælges. Derefter boede de nogle Maaneder i Skærbæk; sidst paa Sommeren flyttede de til Sdr. Bjært, hvor de sad til Leje. I Marts 1926 købtes Hedeejendommen i Vestterp ved Starup pr. Tofterup. Denne Ejendom er paa 18 Hektar, og her har de boet siden.

I Ægteskabet er der 6 Børn, hvoraf 1 er død:

A. *Claus Gørding Hansen*, født 8. August 1918 i Over Jerstal, Vedsted Sogn i Sønderjylland.

B. *Anders Bennetsen Hansen*, født 16. August 1919 i Holbæk, Vodder Sogn, død 10. Februar 1928, 10 Aar gammel, i Vestterp, Starup Sogn.

C. *Christian Ottesen Hansen*, født 19. August 1920 i Holbæk, Vodder Sogn.

D. *Arne Theodor Hansen*, født 4. Marts 1922 i Holbæk, Vodder Sogn.

E. *Svend Aage Hansen*, født 2. September 1924 i Sdr. Bjært.

F. *Anne Elisabet Hansen*, født 4. Juli 1928 i Vestterp, Starup Sogn.

f.—6. *Cecilie Hansen*, født 16. December 1845 i Sandkroen, Øster Løgum Sogn. Gift 1872 med Hans Andreasen Rejnholdt Knudsen i Galsted. Han er født 3. August 1843. Han var Broder til Eline Jessine Knudsen, der som foran anført var gift med en Broder til Cecilie Hansen, Christian Nielsen Hansen. Disse

fire var saaledes dobbelt beslægtede. Baade Sine Knudsen og Hans Knudsen var vistnok fødte i Rangstrup Skole, men fik begge ved Arv Ejendomme i Galsted, Hans Knudsen endda en meget stor Gaard paa omkring 200 Tdr. Land, 115 Hektar, som han drev efter den

Hans og Cecilie Knudsen.

Tids Landbrugsmetoder. — Hans Knudsen skal have været en typisk sønderjydske Storbonde, overlegen og selvbevidst, gik ikke af Vejen for et Slag Kort eller en Omgang Grog i et godt Lag, men vovede sig aldrig længere ud, end at han var Situationens Herre. Han var desuden klog og fornuftig paa gammel-dags Bondevis og har næppe været god at bides med.

Cecilie og Hans Knudsen levede sammen i mange Aar og blev gamle Folk; de beholdt selv Gaarden til faa Aar, før de døde. Hans A. R. Knudsen døde den 28. April 1919, 76 Aar gammel, og Cecilie Hansen døde Aaret efter, den 14. December 1920, 75 Aar gammel. De er begge begravede paa Agerskov Kirkegaard.

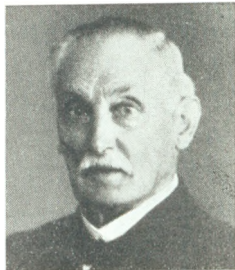
I Ægteskabet var der 5 Børn:

1. *Lorenz Lorenzen Knudsen*, født 20. Februar 1874 i Galsted. Tog som ung Veterinæreksamen i Berlin. Er nu Overdyrlæge i Rødning, hvor han har praktiseret i mange Aar. I Omegnen er han ikke alene en anset, men ogsaa en afholdt Dyrlæge,

Lorenz og Helene Knudsen.

og i Rødning er Slagterikontrollen lagt i hans Hænder. Han har været 3 Gange gift. — 1. Gang 1901 med Anne Margrethe Kock, født 7. August 1884, separeret 1906. I dette Ægteskab er der 3 Børn, alle Piger, de 2 er Tvill.

Anne og Julius Schrøder.

A. *Elna Cecilie Knudsen*, f. 16. Februar 1902 i Rødning. Gift 1930 med Erik Pedersen Dall, født 21. Februar 1883. Han har Forretning som Smed og Maskinhandler i Dover, Lintrup Sogn ved Foldingbro, Elna

Dall døde den 11. September 1939, blev begravet den 15. September 1939 paa Rødning Kirkegaard. Der var vist ingen Børn.

B.—C. *Grethe og Anne Knudsen*, født 17. Januar 1904, er Tvillinger. Grethe opholdt sig hjemme hos sin Fader. Anne er gift i December 1929 med Agathon Arnum, født 25. Marts 1906 i Skærbæk. De har 1 Barn: Carl Erik Lorenz Arnum, født ?

Lorenz Knudsen blev gift 2. Gang 1907 med Helene Kjær fra Stenderup ved Rødning. Hun er født 3. August 18?? og død 18. April 1918 i Rødning.

I dette Ægteskab var der kun 1 Barn, en Son:

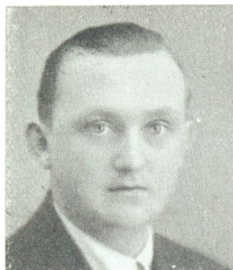
D. *Hans Erik Knudsen*, født 18. Juni 1908 i Rødning. Han har taget Lægeeksamen i København 1934 og har Plads paa Kommunehospitalet i København. Gift den 17. Maj 1938 paa Raadhuset i Bryssel, Belgien, med Mademoiselle Arlette Wisèr, Datter af Hoteldirektør Maurice Wisèr, Præsident for den europæiske Hotelunion. Brylluppet fejredes paa Hotel Cosmopolite i Bryssel.

Dyrlæge Knudsen blev gift 3. Gang 1926 med Mathilde Hansine Møller fra Egersund, født den 14. Marts 1883.

I dette Ægteskab er der ingen Børn.

2. *Anne Christine Knudsen*, født 13. August 1876 i Galsted. Gift den 14. November 1902 med Julius Schrøder, født 8. Juni 1865 i Haderslev, hvor hans Fader var Garver og Handskemager. Julius Schrøder overtog Forretningen efter sin Fader, men han nedlagde eller afhændede den, hvorefter han sammen med en Broder startede en Købmandshandel i Gramby, som han drev ind-

til 1912—13, da han overtog Gram Slotskro, hvor han og Anne Christine nu har været Værtsfolk i 25 Aar, indtil de den 26. April 1937 overdrog Kroen til Sønnen Harald Schrøder.

Harald og Ester Schrøder.

I Ægteskabet var der 2 Sønner, hvoraf den ene døde som Barn:

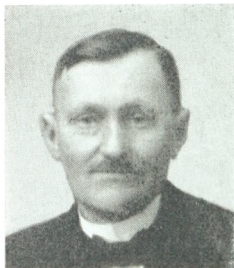
A. *Hans Lorenzen Schrøder*, født 1905 og død 1911 i Gram.

B. *Harald Schrøder*, født 13. December 1906. Gift den 24. Juni 1932 med Ester Louise Høgsbro Dideriksen, født 7. August 1905 i Brørup. De har et Barn: Inge Merete Schrøder, født den 19. April 1934 i Gram.

3. *Mathea Knudsen*, født 1880 og død 1883 i Galsted.

4. *Christen Martinus Knudsen*, født den 21. Marts 1883 i Galsted. Gift 25. April 1919 i Hellevad Kirke med Maren Jensen, født 7. August 1893 i Ørslev, Hellevad Sogn.

Christen Knudsen overtog 1910 48 Hektar af sin Fødegaards Jorder i Galsted, herpaa blev der opført Bygninger, der fik Navnet „Vestager“, men Christen Knudsen maatte med i Verdenskrigen 1914—18 og maatte derfor vente med at blive gift og Gaardmand til 1919. Christen Knudsen og Maren er et Par virksomme og dygtige Folk, der maalbevidst har taget fat paa Driften af den ret store Gaard. Alt er lagt saa snildt til rette, at de to flittige Mennesker med Hjælp af et Par af Børnene og nu og da lidt lejet Hjælp selv er i Stand til at kunne varetage Gaardens Drift paa en god og rentabel Maade. — En stor Del af Jorden har en temmelig høj Grundvandstand, der vil kræve en kostbar og vanskelig Afvanding og Dræning for at kunne blive til gode Kornjorder. Chr. Knudsen kender sin Jord, har indrettet sig derefter og har udlagt store Arealer til varige eller fleraarige Græsmarker, hvortil Jorden egner sig godt. Paa Græsarealerne, hvor der staar en fortrinlig Hvidkløverbestand, holdes mange Græskrea-

Maren og Christen Knudsen.

turer, der saa godt som alle fedes til Slagtning uden Tilskud af andet Foder. Desuden yder Græsmarkerne en værdifuld Høavl til Vinterfoder.

Gaarden har dog ikke ensidig Græsmarksdrift. Der findes baade Vin-

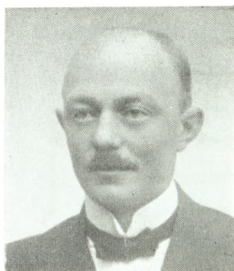
tersæd, Vaarsæd og Roemarkar. Staldgødningen skal jo udnyttes i fuld Maalestok; desuden indeholder de gamle Græsmarker jo ogsaa en betydelig Del Plantenæring, naar de tages ind til Dyrkning af andre Plantearter for atter at lægges ud med Græs paany. Denne Driftsmaade er billig, nem og god, den kræver ikke meget Arbejde og udpiner ikke Jorden, den kan ogsaa give fuldt saa stort et Nettoudbytte end en mere intensiv Drift, men den kræver af sin Mand, at han forstaar sig paa Handel med Husdyr, thi hvis han faar sit Græskvæg for dyrt indkøbt og for daarligt solgt, kan Udbyttet let blive for lille. Det har jeg Erfaring for, siger Chr. Knudsen. Jeg syntes til at begynde med, at jeg købte bare første Klasses Kvæg, men naar jeg skulde afhænde dem igen som Fedekvæg, gik der alligevel en Del i anden Klasse, og det mærkedes paa Fortjenesten. Da greb jeg til den Udvej selv at lade mine Fedekreaturer slagte. Jeg lod opføre et Slagtehus ved Gaarden og lader nu ikke blot mine egne Fedestude slagte, men ogsaa en Del, som jeg køber. Jeg kører nu selv flere Dage om Ugen rundt med min Slagtebil i Oplandet og til Haderslev for at afhænde Kødet, og Slagterforretningen er ikke den ringeste Del af Bedriften. — Foruden Græs- og Fedekvæg holdes der kun yderst faa Malkekøer; de kræver for meget Pasning og Arbejde. Ved Gaarden findes en Frugthave, som ogsaa er baseret paa saa lidt Arbejde som muligt; til denne er knyttet Hønseri og Biavl. Hønsene besørger en væsentlig Del baade af Havens Renholdelse og Gødskning, medens Bierne hjælper til med Træernes Befrugtning. — Det er muligt, at man ikke vil henregne Chr. Knudsen til de tip-top moderne Fremskridtslandmænd, der lader sig drive frem af Konsulenter og Assistentter, eller hvad de nu hedder, men

han er en solid og virkelig Landmand, der dyrker og driver sin Gaard med Omtanke og Fornuft. Der er næppe Tvivl om, at han hører til dem, der i det lange Løb klarer sig bedst.

I Aaret 1934 den 19. Juli nedbrændte Gaarden „Vestager“. Ilden opstod ved, at en Aksel fra Gaardens Vindmotor løb varm og antændte Laden. Bygningerne er paany genopførte; de er solide og vel indrettede. Avlsbygningerne er opførte med Kampestensmure til Bjælkelaget, medens den høje Trempel oven over Bjælkerne er opført af Cementbeton. Hele den nederste Del af denne Bygning er indrettet til Stalde for Husdyrene, medens den overste Del over Stalden er Lade; til denne fører en Vej, der er anlagt paa en mægtig Opfyldning, som fører fra den plane Jord op over Stalden mod Bygningens Gavl; her findes en Port, hvorigennem man kører lige ind paa Staldens Jernbetonloft med baade Hø- og Kornlæs, og hvor Aflæsningen sker let og bekvemt. Ogsaa Stuehuset tager sig godt ud og er sikkert ligesom Avlsbygningen indrettet med det mest formaalstjenlige for Øje. Det er næsten en Selvfølge, at de mest moderne tekniske Hjælpe-midler er taget i Brug baade ude og inde, der er indlagt baade Vand og Elektricitet, ligesom der overalt er godt monteret med de mest praktiske Maskiner og Redskaber.

I Ægteskabet er der 5 Børn:

- A. *Hans Rejnholdt Knudsen*, født 9. Marts 1920 i Galsted.
 - B. *Jørgen Peder Knudsen*, født 1. Marts 1921 i Galsted.
 - C. *Peder Sigurd Knudsen*, født 10. Marts 1922 i Galsted.
 - D. *Ole Christen Knudsen*, født 12. Februar 1926. Død 19. December 1926 i Galsted.
 - E. *Margrethe Cecilie Knudsen*, født 7. Oktober 1927 i Galsted.
5. *Søren Iversen Knudsen*, født 30. November 1885 i Galsted. Er opnævnt efter sin Bedstefader — Morfar — i Sandkroen. Han blev ligesom sin forannævnte Broder først gift det Aar, da Faderen Hans Andreasen Rejnholdt Knudsen døde. Den 7. November 1919 blev han viet til Bodil Kirstine Pedersen, født 3. Februar

Bodil og Søren I. Knudsen.

1897. Hun er fra Kastrup ved Gram. Disse overtog hans Fødegård, der endnu, efter at den var delt mellem de 2 Brødre — Søren og Christen Knudsen, var en meget stor Gaard. Den er nu — 1937 — paa ca. 100

ha., hvoraf dog de 33 ha er senere tilkøbte.

Søren I. Knudsen driver og dyrker ikke sin Gaard saa særpræget og ensidigt som Broderen; han er mere moderne indstillet og Foregangsmand inden for Landbrugets Omraade. Han holder sig til de nutidige gængse Dyrkningsmaader med velordnede, planlagte Sædsifter i Markbruget og med større Ko- og Svinehold i Staldene til Avlens Omsætning. Al Ting synes velholdt og velplejet i den store Bedrift, og der er gennemført Orden overalt. Søren I. Knudsen er Formand for Nørre Rangstrup Herreds Landboforening og Plantningsforening samt Vurderingsmand for den Sønderjydske Kreditforening m. m. m.

I Ægteskabet er der 3 Børn:

- A. *Ingvilde Cecilie Knudsen*, født 4. Marts 1921 i Galsted.
- B. *Hans Lorenzen Knudsen*, født 19. Juli 1922 i Galsted.
- C. *Peder Knudsen*, født 3. Maj 1925 i Galsted.

g.—7. *Søren Anton Hansen*, født 7. Februar 1852 i Sandkroen, døbt 17. Februar 1852 i Øster Løgum Kirke; som Faddere er i Kirkebogen anført: „Søren Hansen, Vilslev Sogn; C. Binzer, Løgum, og P. Kruche, Løgum.“ — Af disse er førstnævnte Farbroderen, Kromanden Søren Hansen Slot i Vilslev Spange. Anton Hansen, som han kaldtes, var den yngste af Sandkromandens Børn. Han blev gift den 21. Oktober 1876 med Jessine Nielsen fra Øbjerg ved Arrild; født 1. Juli 1853; hjemmedøbt 3. Juli og i Kirke den 21. August 1853. Hendes Forældre var Gaardmand Niels Mikkelsen og Hustru Maren Bergholdt i Øbjerg. Uagtet

man kaldte hende Jessine Mikkelsen, var hun altsaa ikke døbt med Faderens Efternavn, men derimod med hans Fornavn til Efternavn — Jessine Nielsen.

Efter Brylluppet overtog de Sandkroen efter hans Forældre, og de ejede Kroen samt dens andre tilhørende Virksomheder i en lang Aarrække. Men Kroens bedste Tid var allerede den Gang forbi. Den sønderjydske Østbane, der dengang var blevet aabnet for Trafikken, tog en stor Del af Næringen fra Kroen, idet baade Gods-, Kvæg- og Persontrafikken nu til Dels

Søren Anton Hansen med Familie.

gik med Jernbanen i Stedet for som før ad Landevejen. Dertil kom, som før nævnt, at Kroen i Sommeren 1888 nedbrændte, og at Opførelsen af de nye Bygninger blev saa dyr, at Sine og Anton paadrog sig en betydelig Gæld og kom i Pengevanskeligheder. De beholdt dog Kroen og Ejendommen i nogle Aar derefter, men 1892 bortbyttede Anton Hansen Kroen med et Hus i Glyksborg, dog beholdt han 120 Tdr. Land af Kroens Jorder.

Det var ikke alene Sine og Anton Hansen, der flyttede bort fra Sandkroen, men ogsaa hans gamle Forældre, der boede hos dem, maatte flytte med. Nu kom der en streng og en urolig Tid for de fire Mennesker; de kom til at flytte meget omkring og kunde ikke senere rigtig falde til Ro noget Sted; de var ligesom blevet rodløse. — I Glyksborg, hvor Anton Hansen havde en Del Kørsel med Badegæster, blev de ikke ret længe. Huset blev solgt efter et Par Aars Forløb, hvorefter de rejste til Neder Jers-tal, hvor de købte Kroen, som hans ældste Søster og Mand, Farver P. H. Jensen, havde ejet. Her blev de heller ikke længe, da de nu blev nødte til at overtage Sandkroen igen, der saaledes

atter blev samlet med sine Jorder. Her døde som nævnt hans Moder Ane Christensen i Februar 1897. — Men for Anton Hansen gik det stadig, dels ved Uheld, tilbage. — I 1897 overtog Skærbæk Bank (Pastor Jacobsens Bank) det hele. Derefter købte Anton Hansen en Ejendom i Aarslev i Hjordkær Sogn ved Aabenraa. Heller ikke her blev de ret længe, men solgte Ejendommen og rejste til Flensborg. Her døde som før nævnt den gamle Søren Iversen Hansen i Maj 1901, men her døde ogsaa Anton Hansens Hustru Jessine, f. Nielsen, d. 1. September 1906, 53 Aar gammel. Hun er ligesom Svigerfaderen begravet paa Flensborg Kirkegaard.

Nu var Anton Hansen Enkemand og ene tilbage, men heller ikke hans Løbebane skulde blive lang. Han drev som Forretning et Agentur for et Forsikringsselskab. Paa en af sine Rejser døde han pludselig, ramt af et Hjerteslag, i Hjordkær ved Røde Kro, der hvor han før havde haft Ejendom. Han døde den 18. December 1907, 55 Aar gammel, og er begravet paa Hjordkær Kirkegaard.

Jessine og Anton Hansen havde i Ægteskabet 4 Børn: 2 Sønner og 2 Døtre, der alle var voksne, da deres Forældre døde:

1. *Søren Iversen Hansen*, født 28. April 1878 i Sandkroen. Han kom efter sin Konfirmation i Mekaniker- eller Maskinsmedelære i Haderslev. Efter endt Læretid aftjente han sin Værnepligt som Soldat (Garder) i Berlin. Senere kom han til Jernbanen, først som Lokomotivfyrbøder, avancerede saa til Lokomotivfører og Motorvognsfører. I 1903, den 23. Januar, bliver han gift med Karen Bøjsen Ris, født 27. Maj 1878 i Ringtved ved Styding, Datter af Gaardejer Jeppe Ris i Ringtved.

Endskønt Søren I. Hansen havde en nogenlunde fast Stilling ved Jernbanen, tilfredsstillede det ham dog ikke. Lønnen var ikke stor, og Avancementet var langsom. Han søgte derfor i Indforstaaelse med sin Hustru en bedre lønnet Stilling som Lokomotivfører i tysk Sydøstafrika. Firmaet, der havde engageret ham, kaldte sig: „Det tyske Kolonial-, Jernbane-, Bygge- og Driftsselskab i Berlin.“ Stillingsens Varighed var 2½ Aar og Lønnen 5800 Mark aarlig. — I Begyndelsen af August rejste Søren Hansen til Sydøstafrika for at tjene Penge til Familien,

men lod Hustruen og deres 2 Børn blive herhjemme.

Søren Hansen be-
fandt sig vel i Stillin-
gen som afrikansk Lo-
komotivfører med sorte
Afrikanegre som sine
nærmeste Medhjælpere;

Søren Iv. rsen og Anne Marie Hansen.

disse lagde en Trofasthed og en Hengivenhed for Dagen, som Søren Hansen satte stor Pris paa; han kom til at holde at disse store, kraftige Mennesker med det barnlige, hjælpsomme Sindelag; de var altid til at stole paa. Naar man ført havde vundet deres Tillid, saa fandtes der, efter Sørens Mening, ikke bedre Mennesker paa den hele Jord. — Da Kontrakttiden var udløben, rejste Søren Hansen tilbage til Haderslev, hvortil han ankom den 20. April 1909. — Han havde flere Gange bedt sin Kone om at rejse ind til ham med Børnene, hvilket hun haardnakket havde nægtet. Nu glædede han sig til at mødes med dem igen og havde desuden efter den overstaaede Kolonitjeneste en større Forfremmelse ved det tyske Jernbanevæsen i Vente.

Men det skulde gaa anderledes, end Søren Hansen havde ventet. Ved Hjemkomsten mødte der ham den uhyggelige Overraskelse, at Konen foruden de 2 Børn, de havde sammen, havde faaet et Barn til, mens han havde været borte. Søren Hansen blev selvfølgelig vred over det passerede. Han søgte og fik Skilsmisse i Stand, lod Konen forsvinde med sit sidste Barn, medens han lod de 2 første — hans egne Børn — sætte i Pleje, hvorefter han atter søgte tilbage til Sydøstafrika og fortsatte som Lokomotivfører. — Efter en ny 3-aarig Periode var han atter i 1912 hjemme i Haderslev for at se til sine Børn og besøge sine Slægtninge. Men efter et kort Besøg rejste han atter til Afrika, hvor han befandt sig godt og genoptog sin Stilling som Lokomotivfører.

I 1914 kom han med i Verdenskrigen under General Lettow-Vorbeck, der var Øverstkommanderende i Sydøstafrika. Her dojedede Søren Hansen meget. Han stod paa sin Post paa Lokomotivet, saalænge der var levnet Plads at køre paa. Blev der

Fare for Overrumpling, sprængte man Tog, Lokomotiver og alt, hvad der kunde være Fjenderne (Engelskmændene) til Nytte, i Luften. Saa maatte Søren Hansen og hans Negre agere Jernbanefolk eller Lokomotivførere til Fods med Oppakning, Vaaben og Ammunition samt lidt Fødemidler paa Nakken ud i den vilde, uvejsomme Jungle med giftige Sumpe og vilde Dyr for at finde Vej til nye Pladser, hvor Tyskerne endnu havde Fodfæste; thi skønt Søren Hansen var Sønderjyde og dansksindet, var baade han og hans ligesindede Kammerater dog trofaste mod det Land og den Regering, i hvis Tjeneste de stod.

En Bog: „Sønderjyder forsvarer Østafrika 1914—18“ udgivet af Chr. P. Christensen paa Martins Forlag 1937. Bogen er skrevet paa Grundlag af nedskrevne Erindringer af en af Krigsdeltagerne Nis Kock fra Sønderborg. I denne Bog findes Side 152—157 et Afsnit, der handler om et Møde mellem Nis Kock og Søren Hansen i den tysk-sydøstafrikanske Jungle, som alle, der kender Søren Hansen, vil have Glæde af at stifte Bekendtskab med. Det omhandler netop en saadan Katastrofe, da Søren Hansen maatte sprænge sit Tog i Luften for at undgaa, at det blev erobret af Englænderne, hvorefter han og hans Hjælpere (Negrene) maatte gaa den lange Vej gennem den vildsomme Jungle til Fods. — Efter Søren Hansens Død den 9. Januar 1942 skrev Forfatteren Nis Kock en venlig og forstaaende Nekrolog over ham i Dagbladet „Dannevirke“, hvoraf et Uddrag skal gengives her, da det baade omtaler Mødet i Junglen og giver et Billede af Livet og Forholdene i Østafrika fra den Tid. Nis Kock skriver:

„Under forrige Verdenskrig — i det tredie Krigsjaar — var jeg sammen med indfødte Hjælpere og Bærere undervejs gennem det tidligere Tysk-Østafrika. En Aftenstund naaede vi frem til en af Østafrikas største Floder. Vi slog Lejr ved Flodens Bred. Af de Indfødte blev jeg gjort opmærksom paa, at en Europæer havde slaaet sig ned lige i Nærheden af os. — Naar man tager i Betragtning, at Tysk-Østafrika var omtrent lige saa stort som Tyskland og Frankrig tilsammen, og at Antallet af Europæere ikke var større, end der er Indbyggere i Tønder By, saa vil man forstaa, at det maatte ses som en stor Sjældenhed at træffe sammen med en Europæer undervejs, men en endnu langt større Sjældenhed at møde en i Østafrikas Jungle, der var hjemme-

hørende i vor egen Landsdel. Ikke desto mindre kunde jeg kort efter hilse paa den Europæer, som jeg mødte ved Rufijiflodens Bred paa det Sprog, vi var fælles om, paa vort danske Modersmaal. Det var ingen andre end Lokomotivfører Søren Hansen fra Haderslevvegnen, som havde sat en Dynamitpatron til det sidste Lokomotiv, inden Englænderne havde taget den sidste Del af Banestrækningen i Besiddelse.

I „Sønderjyder forsvarer Østafrika“ er der udførligt fortalt om dette Møde, og det hører til et af mine kæreste Minder fra disse Krigsaar i Østafrika. Den Nat, vi tilbragte i hinandens Selskab ved den store Flods Bred, blev vi gode Venner for Livstid. Vi følte begge, at vi trygt kunde fortælle hinanden om Fortid og Nutid og drøfte sammen den tvivlsomme Fremtid, som laa saa haabløst foran os. Men Søren Hansen var den fødte Optimist med godt Humør og et glad Sind, og han var en Mester i at jage mørke og tungsindige Tanker paa Flugt. Og medens Millioner af Stjerner funkede over og i Flodens blanke Vand, og utallige Lyde fra den mørke Urskov naaede ud til os, fortalte Søren Hansen om Barndoms- og Ungdomsaarene derhjemme og om sine Oplevelser i Afrika — — Jernbanestrækningen, han korte mellem Daressalam og Tanganjikasøen, var saa lang som fra Skagen og til Rom. Store Dele af Strækningen førte igennem Junglen, men ogsaa Stepper og Bjerglandskaber var der rig Afveksling paa, og her gik Søren Hansens Forventninger i Opfyldelse, det var den Tilværelse, han altid havde drømt om; disse i alle Henseender storslaaede Forhold og det frie selvstændige Liv, kun stolende paa egen Dygtighed og Initiativ.

Efter Krigens Udbrud i 1914 anvendtes Banen ogsaa ofte af Hærledelsen til Transporter. Men nu for kun faa Maaneder siden tog Englænderne den sidste Del af Banen i Besiddelse, og Søren Hansen maatte, for ikke at falde i engelsk Fangenskab, flygte fra sin Gerning, som han elskede overalt. Nu var han som alle andre ogsaa indkaldt som Soldat og skulde overtage en Militærpost langt mod Syd.

Mod Krigens Slutning faldt han i engelsk Fangenskab, og 4 Aar efter det uforglemmelige Møde ved Floden i Afrika, træffer vi hinanden igen paa Genforeningsdagen paa Dybbøl.

Søren Hansen glemte aldrig Østafrika og det frie, selvstændige

men ogsaa i mange Henseender farefulde Liv, og endnu saa sent som i 1938, da vi sidste Gang besøgte dem, kunde han ikke blive træt af at fortælle om Livet i Østafrika."

Verdenskrigen gik sin Gang, spredte Gru, Skræk og Ødelæggelse rundt omkring, ikke blot i Europa, men ogsaa i Afrika og andre Steder, indtil Kapitulationen i Europa indtraf den 11. November 1918, og endda fortsattes Krigen i Afrika; der standsede den først senere som en Følge af Kapitulationen i Europa.

Men allerede et Aar forinden, den 22. November 1917, var Søren Hansen blevet taget til Fange af Englænderne; han blev sammen med flere Sønderjyder ført til Kairo i Nordafrika, hvortil de ankom den 26. Januar 1918. Her sad de i Fangenskab, frataget alt, hvad de ejede, baade Ejendom, Hus og Penge, som i hvert Fald Søren H. havde opsparet og erhvervet sig i de mange Aar, han havde haft sin Virksomhed i Østafrika. Først den 12. September 1919 blev de sønderjydske Krigsfanger bragt tilbage til Hjemlandet fra Kairo med den danske Krydser „Valkyrien“.

Ja, saa var Krigen endt. Søren Hansen vendte hjem til de kendte Egne, hvor han havde levet sine Barne- og Ungdomsaar — efter at han i næsten 20 Aar havde ført en Tilværelse saa omtumlet, saa eventyrligt og saa voldsomt, at det næsten siger Sparto til den vildeste og frodigste Fantasi. — Men hvordan? — Ja, han var sluppet fra det med Livet i Behold, men ellers intet, ribbet for alt som den bibelske „Job“. Ene i Verden, uden Hjem og uden Slægt, fattig og erhvervsløs, kun med en haabløs Fremtid foran sig. — Da fandt han Vej til sin Kusine Anne Ruff og hendes Datter Christine Ruff, hvis Liv just heller ikke havde formet sig som en Dans paa Roser. Her hos de to Kvinder i Gaaskærgade 64 i Haderslev fik Søren Hansen sig et Værelse, fandt sig noget af et Hjem, der blev mere end et Tilholdssted for ham, her blev han boende i 14 Aar.

Efter Krigens Slutning var Nordslevig efter mere end et halvt Aarhundredes Udlændighed atter vendt tilbage og blevet dansk. I Massevis var danske Embedsmænd og Funktionærer strømmet til Sønderjylland for at overtage de Embeder og Virksomheder, især i det offentlige Liv, som hidtil havde været bestridt af Ty-skere. En Del af disse forhenværende var efter Krigens Slutning vendt tilbage igen, og de var noget desorienterede, de var

jo næsten hverken danske eller tyske; dette gjaldt især Søren Hansen, der, skønt Sønderjyde, havde haft sin Gerning i tysk Tjeneste i en fjerntliggende Koloni. Han var nærmest baade hjemløs og erhvervsløs — kort: Søren Hansen var fattig.

Sørine og Niels M. Sørensen.

— Saadan var hans Stilling en Tid. — Men da hændte det, at den Øverstbefalende fra det tidligere Tysk-Østafrika, General Lettow-Vorbeck, en Dag kom til Haderslev for at holde et Foredrag. Her henvendte Søren Hansen sig til ham og forklarede ham sin fortvivlede Stilling. Det hjalp, kort efter fik han fast Ansættelse som Lokomotivfører ved Amtsbanen, og her blev Søren Hansen, indtil han 1937 den 31. Oktober tog sin Afsked og blev pensioneret.

Angaaende de 2 Børn, Søren Hansen og Karen Bøjsen Ris havde sammen, følgende:

A. *Sørine Hansen*, født den 21. Juni 1900. Gift med Møbel-fabrikant Niels Mathæus Sørensen i Nørre-Sundby, Søn af Handelsmand Christen Sørensen, Nørre-Sundby. De har 2 Børn: Børge Sørensen, født 18. Maj 1934, og Hans Aage Sørensen, født 19. Juli 1937, begge i Nørre-Sundby.

B. *Anton Jeppe Hansen*, født 15. December 1904, kom i Bagerlære i Haderslev og er nu 1938 Bagersvend i København.

Anton Jeppe Hansen med Familie.

Søren I. Hansens fraskilte Hustru — Børnenes Moder — blev gift igen og dermed udgaet af denne Slægts-historie. — Men Søren I. Hansen, der i det meste af en Snes Aar var Lokomotivfører i Haderslev ved Amtsbanen, levede ene i det meste af den Tid, opsparede, forinden han søgte sin Afsked, en Del Formue og købte

sig en Villa med stor Have, beliggende paa Kongevej i Haderslev. Her tog han Bolig, da han giftede sig anden Gang. Den 3. April 1936 blev han viet med Enkefru Anne Marie Skau, f. Bram. Hun er født den 6. April 1886 i Grarup ved Haderslev. Datter af Gaardejer Eskild Andreas Bram i Grarup. Hun var Enke efter Isenkræmmer Anton Skau i Haderslev, med hvem hun kun havde været gift i godt et Aars Tid (14 Md.). Han var født 12. Juli 1865 i Haderslev og død der 21. Januar 1930. Med Anton Skau havde hun ingen Børn, men han var Enkemand og havde Børn i sit første Ægteskab. En af disse overtog den forholdsvis store Isenkramforretning, som Faderen efterlod sig.

Nu lever Søren Hansen og hans Hustru et smukt og hyggeligt Familieliv i Villaen paa Kongevej og nyder deres Otium. Det er ikke saadan at forstaa, at de er gamle, affældige og uvirksomme, nej tværtimod. Søren Hansen har anskaffet en højst moderne Bil, hvori de kører lange Ture og gæster Familie og Venner. De har ogsaa travlt i den store, ejendommelige Have, der næsten er mere end velplejet og indeholder sjældne Ting baade af Frugt og Køkkenurter. I Haven findes der Vandingsanlæg med mange Vandhaner, der faar Vand fra naturlige Kilder — Væld. I Haven har Søren Hansen ladet opføre et Hus med Havestue, Bilgarage og et Maskinværksted med hypermoderne Værktøj, hvori den gamle Maskinsmed og Lokomotivfører tilbringer meget af sin Tid. — Ved Villaens Mure er der plantet Espaliertræer af endog sarte Frugtarter; for deres Ernæring er der sørget paa en sindrig Maade, idet Kloak-, Spilde- og Regnvand i underjordiske Ledninger er ledet saa snildt forbi deres Vokstesteder, at de afgiver passende Væde og Plantenæring til de Træer, der ellers ofte maa lide Mangel deraf, fordi de staar under Tagudhænget. Her staar Træerne i det frodigste Flor.

Søren Iversen Hansens Liv har været rig paa Omskiftelser, og hans Tilværelse har været mere omtumlet end de flestes, men trods dette har han dog bevaret sit rolige, muntre, joviale Væsen og Sindelag; hans Slægtninge omtaler ham altid med Velvilje og Sympati.

Skønt han er den ældste af Anton Hansens Børn — fyldt 60 Aar — er han dog den eneste levende af de 4 Søskende nu (1939). Ingen af dem, ligesom heller ingen af hans Forældre, naede 60

Aars Alderen. — (Senere tilføjet): Søren Iversen Hansen døde efter godt et Par Maa- neders Sygeleje den 9. Januar 1942, 63 Aar gammel, paa Haderslev Sygehus, og blev be- gravet den 15. Januar 1942 under stor Del- tagelse paa Kirkegaarden i Sønder Otting ved Haderslev. —

Mommine og Niels Hansen.

2. *Niels Mikkelsen Hansen*, født 21. Juni 1879 i Sandkroen. Ogsaa han har været gift 2 Gange. Første Gang med *Christine Lange* fra Flensborg, Datter af Hotelejer August Lange, „Nordischer Hoff“, Flensborg.

Med hende havde han ingen Børn.

Niels M. Hansen gjorde hele Felttoget med i Krigen 1914—18. Han blev saaret i et Ben, der blev stift, og Saaret var medvir- kende til hans tidlige Død. — Efter sin Hjemkomst fra Krigen forpagtede han Restaurationen paa Amtsbanegaarden i Haders- lev. Den 10. Oktober 1919 ægtede han sin Husbestyrerinde Mom- mine Sophie Mejer, født den 26. Juli 1893 i Chr. Albrekt Koog ved Nibøl, Datter af Gaardejer Sigfred Moritz Mejer i Christian Albrekt Koog i Nibøl. Familien er af frisisk Afstamning. — Re- staurationen paa Amtsbanegaarden er en temmelig stor Historie, som Fru Hansen nu har varetaget i over 20 Aar, men hun er ogsaa en ualmindelig dygtig Kvinde, der forestaar Forretningen paa en mønstergyldig Maade; der er Orden og Properhed over- alt. Betjeningen og Forplejningen er god, og hvad der serveres, er helt 1. Klasses Varer. — Her døde Niels M. Hansen den 7. Maj 1936, 57 Aar gammel. Fru Mine Hansen fortsætter frem- deles som Værtinde paa Amtsbanegaarden.

I Ægteskabet er der 2 Børn:

A. *Christine Jessine Hansen*, født 27. Oktober 1919. Har som ung Pige bistaaget sin Moder i Forretningen og desuden en

Christine og Erik Lyster.

Vinter været Elev paa Bramminge Efterskole. Gift 21. Oktober 1938 med Erik Peder Lyster, født den 28. Juni 1903 i Svannike paa Bornholm. Han tog Realeksamen 1920 i Nexø, hvorefter han blev optaget som Elev ved Toldvæsenet paa Bornholm, men blev den 1. Februar 1936 ansat som Assistent ved Toldvæsenet i Haderslev.

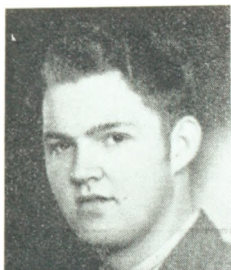
De har et Barn.

B. *Niels Sigfred Anton Hansen*, født 18. December 1921 i Haderslev. Han

er nu (1938) i Murerlære hos Murermester Schrøder i Haderslev.

3. *Anna Hansen*, født den 23. Juli 1881 i Sandkroen. Gift den 4. April 1908 i Flensborg med Købmand Hans Nissen i Slesvig. Han er født 16. Marts 1885 i Tombyll, Søn af Gaardejer Hans Nissen i Tombyll, Feldsted ved Aabenraa. Anne og Hans Nissen har Manufakturforretning i Slesvig. De begyndte i smaa Kaar, men var meget dygtige, flittige og paapassende Folk, der efterhaanden var blevet velstaaende og har oparbejdet en meget stor Forretning, hvor der beskæftiges ca. 30 Mand daglig. Hans Nissen er meget agtet af sine Medborgere, og hans Forretning er et yndet og søgt Indkøbssted. Anne Hansen døde den 7. November 1937 efter nogle faa Dages Sygdom af Lungebetændelse, 56 Aar gammel, i Slesvig. — I Ægteskabet er der 3 Børn:

A. *Hans Anton Nissen*, født 30. Januar 1909 i Slesvig. Gift 1934 med Karla Jostu, født den 10. April 1912. Er Datter af Slagtermester Otto Jostu i Slesvig. Hans Anton Nissen er 1935 blevet Medindehaver af Faderens Forretning og følger i hans Spor. De har et Barn: Hans Jørgen Nissen, født 23. Maj 1935 i Slesvig.

Anton Hansen.

Anna Nissen.

Arnold Walbaum.

B. *Erika Nissen*, født 6. April 1911 i Slesvig. Gift med Diplom-Købmand Hans Hinrichs, født 12. April 1905 i Bredsted ved Husum, Søn af Vejbygmester Hans Hinrichs. Hans Hinrichs har en stor Inkasso-Forretning i Hamborg. De har et Barn: Hans Hinrichs, født 17. Februar 1935 i Slesvig.

C. *Günther Nissen*, født 24. Februar 1921 i Slesvig. Gaar paa Latinskole.

4. *Maren Nielsine Hansen*, født 20. Februar 1885 i Sandkroen. Er den yngste af Anton Hansens og Jessine Nielsens Børn. Gift med Købmand Arnold Walbaum i Slesvig, født 25. April 1879. Søn af Styrmand Johann Walbaum i Kiel. Arnold Walbaum var Købmand og Dekorator, men han havde et svageligt Helbred. Han var Krigsinvalid, havde et daarligt Ben og led en Del af Hjerneblødninger. Begge døde omtrent samtidig. Maren Walbaum, født Hansen, døde den 8. August 1937 af et Hjerteslag, og hendes Mand Arnold Walbaum døde 10 Dage senere, den 18. August 1937, af en Hjerneblødning; han havde da ligget bevidstløs i mere end ti Døgn, og vidste intet om sin Hustrus Død. De er begge begravede i Slesvig.

I Ægteskabet var der 4 Børn:

A. *Anne Walbaum*, født 19. Januar 1906 i Neumünster. Gift med Arkitekt Herbert Mass i Slesvig. — Ingen Børn.

B. *Hertha Walbaum*, født den 4. December 1907 i Slesvig. Gift med Købmand H. Poul Nielsen, født 16. April 1908 i Vonsild ved Kolding. Søn af Muremester Poul Nielsen i Kolding.

De har et Barn: Solveig Kirsten Walbaum Nielsen, født 28. Februar 1937 i Haderslev.

C. *Erika Walbaum*, født 14. Februar 1911 i Slesvig.

D. *Hans Arnold Walbaum*, født 13. Marts 1919 i Slesvig. Mekaniker.

En gammel Dame i Haderslev — 84 Aar 1938 — Andrea Mathia Høgh, født 7. November 1854 i Agerskov. Som Barn opholdt hun sig hos sine Forældre i Høgsbro syd for Ribe. Efter Faderens Død flyttede hun og hendes Moder til Ribe, hvor de boede i flere Aar. Andrea eller „Drea“, som hun kaldtes, tjente en Tid i V. Vedsted eller Sdr. Farup hos Niels Thomsen, hvis Enke, Kirsten, senere blev gift med min Farbroder Hans Lauridsen i Hvidding. Drea tjente derefter 10 Aar i Sandkroen hos Ane og Søren Iversen Hansen og havde saaledes et indgaaende Kendskab til denne Familie. Hos hende har jeg faaet en god Del af de foranstaaende Oplysninger om den sonderjydske Gren af Slotslægten. Hun var i 30 Aar Husbestyrerinde hos Frohandler Lindberg i Haderslev, efter hvem hun arvede Huset (med Roserne ved Gavlen) ved Enden af Gaaskærgade mod Vest. Trods den høje Alder er Drea Høgh endnu en meget rask og rørig gammel Dame, der er aandsfrisk og i Besiddelse af en god Hukommelse.

SLOT-SLÆGTEN

(Table 3)

D.—4. *Ane Margrethe Hansdatter (Slot)*, født 20. Maj 1823 i Allerup. Gift 27. Marts 1848 i Sneum Kirke med Enkemand og Gaardejer Christian Carstensen Pedersen i Tjæreborg, hvor han er født 19. September 1824. Hans Forældre, hvis Gaard han havde overtaget, var Gaardejer og Sognefoged Peder Sørensen (Vad) og Hustru Margrethe Hedevig, f. Carstensen. Hun er født 1803 og døde hos Sønnen Chr. Carstensen og Ane Margrethe paa Gaarden i Tjæreborg den 11. Juli 1850.

Christian Carstensen Pedersen blev almindelig kaldet Christian Vad, et Tilnavn, som ogsaa var hans Faders Kendingsnavn; det stammede vistnok fra, at Gaarden, der laa i den østligste Del af Tjæreborg By, har haft en Del af sit Jordliggende i Tjæreborgvad. Christian Carstensen var, som nævnt, Enkemand, da han blev gift med Ane Margrethe Slot, men hans første Ægteskab maa have været ganske kort; thi han var kun 24 Aar gl., da han blev gift 2den Gang.

Her paa Gaarden i Tjæreborg levede Ane Margrethe og Christian Carstensen sammen i mange Aar, og der voksede efterhaanden en stor Børneflok op om dem. Men da det føjede sig saadan, at ingen af deres 2 Sønner brød sig om at overtage Fødegarden, men havde søgt til andet Erhverv, og da ogsaa alle Døtre var blevet gift med Ikke-Landmænd og borte fra Hjemmet, solgte Ane Margrethe og Christian Carstensen som gamle Folk Gaarden, der saaledes gik i fremmed Eje. Siden boede de i et lille Hus tæt ved Gaarden, indtil Christian Carstensen døde den 9. Februar 1890. Han blev begravet paa Tjæreborg Kirkegaard. Efter hans Død solgte Ane Margrethe Huset i Tjæreborg, hvorefter hun tog Ophold hos Datteren, Ane Marie, der var gift med Smedemester Lucas Hansen i Tarm. Her døde Ane Margrethe efter at have overlevet sin Mand i 10 Aar, den 28. April 1900, 77 Aar gammel. Hun ligger begravet paa Egvad Kirkegaard ved Tarm. I Ægteskabet var der 8 Børn, hvoraf de 3 døde som smaa.

a. 1. *Ane Nikoline Carstensen*, født 29. December 1848 i Tjæreborg. Hun har vel faaet Navn efter Christian Carstensens

første Kone. Men Barnet døde den 9. Marts 1849, godt 2 Maaneder gammelt.

b. 2. *Hans Peder Carstensen*, født 27. Marts 1850 i Tjærborg. Gift 14. Januar 1874 i Grimstrup Kirke med Enke Ane Rasksen, f. Lambertsen, født 23. November 1849 i Rousthøje. Hans Peder Carstensen var ældste Søn og blev hjemme paa Gaarden indtil 24 Aars Alderen med Afbrydelse af Soldatertjenesten ved Infanteriet i Fredericia. Ved Giftermaalet med Enken Ane Rasksen overtog han hendes Fødegaard, men uvist af hvilken Grund sælger han denne allerede Aaret efter og rejser hjem til Tjærborg med Hustru og Barn, og det var nu Meningen, at han skulde overtage en Del af Fødegaarden. Sagen var saa langt fremme, at der var købt Bygningsmaterialer, men det blev ikke til mere, da Ægteskabet ikke var godt; et halvt Aars Tid efter Hjemkomsten opløstes Ægteskabet, og deres lille Pige, Kristine Margrethe Carstensen, der var født i Rousthøje, blev i Hjemmet hos Bedsteforældrene, medens Moderen blev gift 3. Gang et Sted paa Tjærborg-Egnen. Hans Peder Carstensen drog til Aarhus og begyndte en Forretning med Uldtøj.

I Ægteskabet var der som omtalt en Datter:

1. *Kristine Margrethe Carstensen*, f. 12. April 1875 i Rousthøje. Hun blev hos Bedsteforældrene i Tjærborg, indtil hun den 14. August 1900 blev viet i Sct. Matthæus Kirke i København til Skræddermester Hans Peder Hansen, født 11. Maj 1874 i Ølse Sogn, der havde Forretning i Istedgade i København indtil sin Død 9. Februar 1921. Margrethe solgte Forretningen og flyttede

Margrethe og Hans P. Hansen.

ud til Dragør, hvor hun boede sammen med sine Børn indtil hun afgik ved Døden den 8. Maj 1929. Familien fik ved kongelig Bevilling af 29. Maj 1923 Lov at føre Navnet „Morenø“. I Ægteskabet var der 2 Børn:

Ketty og Bernhard Morenø.

Lilly Steffensen, f. Morenø

a. *Bernhardt Carstensen Hansen Morenø*, født 6. November 1901 i København. Blev i 1924 ansat ved Politiet, men efter at han den 6. November 1929 havde indgaaet Ægteskab med Restauratrice *Ketty Camilla Marie Madsen*, født 13. Oktober 1895 i Nykøbing Sj., forlod han Politivæsenet og har siden haft Hotel- og Restaurationsvirksomhed i København.

I Ægteskabet er der en Datter:

1. *Kate Margrethe Morenø*, født 24. December 1930 i København.

b. *Margrethe Lilly Hansen Morenø*, født 29. December 1902 i København, indgik 6. December 1925 Ægteskab med Direktør *Richard Thorkild Steffensen*, Dragør, født 7. Februar 1900 i Dragør og Søn af Skibsfører *Peter Mathis Steffensen*.

I Ægteskabet er der 2 Børn:

1. *Lillian Leudo Steffensen*, født 20. Juni 1926 i København.

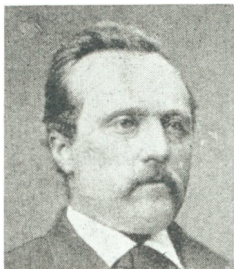
Richard Steffensen.

Rita Steffensen.

Lilian Steffensen.

Hans Peder og Edelline Carstensen.

Chr. A. Carstensen.

2. Rita Steffensen, født 25. Juni 1930 i København.

Den 15. Oktober 1881 indgik Hans Peder Carstensen Ægteskab med Edelline Poulsen, født 2. Marts 1862 i Boulstrup, Datter af Gaardejer Poul Pedersen, „Langvadbjerg“, Snejbjerg, hvor Brylluppet fejredes. Det første Aarstid efter Ægteskabet havde de en Trikotageforretning i Torvegade i Vejle, men de flyttede derefter til Aarhus, hvor han købte en Forretning paa Volden og drev denne indtil 1890. I 3 Aar havde han Forretning i samme Ejendom som Broderen i Graven 8 i Horsens. Efter nogen Flytten omkring købte han 1897 Søren Wincklers Trikotageforretning, Østergade, Kolding. — Paa en Forretningsrejse til Hobro blev han ramt af et Slagtilfælde paa Gaden og døde den 16. Juli 1916. Han ligger begravet i Horsens. Hans Enke lever endnu og bor Tøndervej 9 i Kolding. De har en Søn: *Christian Alfred Carstensen*, født 15. Juni 1897 i Horsens; han tog Realeksamen i Kolding 1914. Kontor- og Sproguddannelse i Randers, København og Kolding. Aftjente sin Værnepligt ved Fæstningsartilleriet 1917—18. Ansat ved Statsbanerne i 1919 og har gjort Tjeneste paa flere københavnske Stationer, i Kolding, Vamdrup, Haderslev og nu (1943) i Fredericia. Fra 1929—39 foretaget Rejser til de fleste europæiske Lande. Gentagne Studieophold i England. Er ugift.

c.—3. *Ane Margrethe Hedevig Carstensen*, født 7. Oktober 1852 i Tjæreborg. Hun døde som Barn.

d.—4. *Søren Nikolaj Carstensen*, født 18. April 1855 i Tjæreborg. I Drengesaarene hjalp han til hjemme paa Gaarden, men

da han var spinkel af Bygning, ansaa Faderen ham ikke for egnet til Landbrugsarbejdet, hvorfor han satte ham i Urmagerlære.

Efter endt Læretid i Ribe tog han som ung Urmagersvend til Hamborg, hvor han arbejdede et Aarstid. Da han atter kom tilbage til Landet, blev han Bestyrer for Enkefru Madsens Urmagerforretning, Graven 8, Horsens, og efter at have bestyret den i et Par Aar, købte han Forretningen den 7. August 1883. Den 1. November 1883 blev han gift i Horsens med Juliane Sabine Marie Christoffersen, født 4. Juni 1854 i Vejle.

Nikolaj Carstensen drev Forretningen til sin Dødsdag den 28. Maj 1929 og opnaede saaledes at fejre 40 Aars Forretnings-Jubilæum. Han var en anset og betroet Mand, der nød sine Medborgeres og Kollegers Tillid. I nogle Aar var han Medlem af Horsens Byraad, valgt af Venstre, og han var i en Aarrække Formand for Skanderborg Amts Urmagerforening, ligesom han i en Aarrække var Formand for Horsens Bys Urmagerforening. Hans Forretning var den ældste Urmagerforretning i Horsens, og han drev den op til at blive en af Provinsens største i Branchen. Hans Hustru overlevede ham i 10 Aar. Hun døde den 2. November 1939 i Gern, men blev begravet i Horsens.

I Ægteskabet var der 2 Børn:

1. *Ejnar Carstensen*, født 9. Marts 1889 i Horsens. Gift den 1. November 1918 med Inger Sofie Kibenich, født 7. September 1894 i Birkerød. Datter af Gartner Alfred Ferdinand Kibenich, „Ebberødgaard“. Ejnar Carstensen tog Præliminæreksamen fra Horsens Statsskole og gennemgik derefter en 3-aarig Uddannelse i en Kolonial- og en gros Forretning. Efter at have aftjent sin Militærtjeneste, rejste han til Hamborg for at uddanne sig videre og opholdt sig 1½ Aar paa „Die Handels-Akademie“, 2 Aar paa Kontoret i „Deutsche Waffen- und Fahrrad Fabrikken“, Kreiensen am Harz, tog derefter ½

Ejnar og Inger Carstensen.

Erik Carstensen.

Jørgen Carstensen.

Aar paa „The Pitmanns Commercial School“ i London og havde i 2 Aar Ansættelse hos „Otto Mønstedts Ltd.“, Sout Hall ved London. Nu havde han en god Uddannelse og vendte derefter atter Næsen hjemad. — Efter et

halvt Aars Ophold i København blev han den 4. Marts 1914 ansat som Bogholder i Firmaet A/S Grenaa Dampvæveri, hvor han i 1928 avancerede til Prokurist.

I Ægteskabet er der 2 Børn: Erik Carstensen, født 24. November 1919 i Grenaa, og Jørgen Carstensen, født 28. December 1929 i Grenaa.

2. *Svend Aage Carstensen*, født 25. September 1891 i Horsens. Gift 4. December 1920 med Johanne Erichsen, født 6. August 1894 i Horsens. Svend Aage Carstensen er fulgt i Faderens Fodspor og overtog ved hans Død i 1929 Urmagerforretningen i Horsens. Han er en dygtig og solid Urmager og Forretningsmand og har ført Forretningen videre, saa den har bevaret det samme gode Renommé. De har 2 Børn: Aase Carstensen, født 31. August 1921 i Horsens, og Adda Carstensen, født 8. Februar 1924 i Horsens.

e.—5. *Søren Anton Carstensen*, født 23. August 1857 i Tjærborg. Død 4. Juni 1859 i Tjærborg. Dødsarsag: Strubehoste.

f.—6. *Ane Margrethe Hedevig Carstensen*, født 6. Maj 1860 i Tjærborg. Grethe Vad, som hun altid hed, mens hun var i Hjemmet i Tjærborg, blev gift den 7. Oktober 1884 med Isenkræmmer Frederik Valdemar Matzen Christiansen, født den 3. Maj 1859 i Roborghus, hvor hans Fader var Toldkontrollør. De havde i 47 Aar — fra 1884—1931 — Isenkramforretning i Skjern, som de solgte, da de blev gamle Folk. De lod da opføre en Villa, hvor de vilde tilbringe deres gamle Dage; her døde Valdemar

Christiansen den 7. April 1934. Grethe Vad, der overlever ham, bor nu sammen med en Datter i Villaen, Nygade 26, i Skjern.

I Ægteskabet var der 8 Børn:

1. *Anne Margrethe Sofia Christiansen*, født 6. August 1885 i Skjern. — Gift 1914 med Charles Hansen, født 24. Juli 1889 i København, hvor de har en Cigarhandel. I Ægteskabet er der 2 Børn: Georg Mathias Hansen, født 21. Februar 1915, og Harry Hansen, født 22. December 1921. — De er begge to i Isenkramforretninger i København.

2. *Knud Ludvig Christiansen*, født 3. August 1886. Han er ugift og bor i Skjern, hvor han har en Grossistforretning med Biler og Cykler.

3. *Alma Hedeveg Christiansen*, født 18. Januar 1889 i Skjern. Gift 1921 med Tømrer Anker Hedegaard Laursen, født 10. Juni 1895 i Daugaard ved Vejle. — Bor nu i Strib. De har 2 Børn: Grethe Hedegaard Laursen, født 11. December 1921, og John Hedegaard Laursen, født 3. December 1927.

4. *Emanuel Christiansen*, født 7. December 1891 i Skjern. Gift med Anne Pedersen, født 10. August 1894 i Aalestrup. Bor i Charlottenlund v. København. Han er Repræsentant for et Firma i Aarhus med Bageriartikler. — De har 3 Børn: Ellen Christiansen, født 1. November 1916 i Tarm. — Dagmar Christiansen, født 18. Marts 1918 i Tarm, og Rita Christiansen, født 11. April 1921 i Odense.

5. *Emil Christiansen*, født den 17. April 1893 i Skjern. Gift med Ellen Arnfjord, født den 17. August 1899. De bor i Kolding. Han er Repræsentant for et Firma med Regnemaskiner. De har 5 Børn: 1. Henry Christiansen, født 2. Oktober 1922, Bagerlærling. 2. Lilly Christiansen, født 10. Januar 1923. 3. Valdemar Christiansen, født 7. Januar 1924. 4. Ebba Christiansen, født 1928. 5. Grethe Christiansen, født 11. Maj 1931.

6. *Dagmar Augusta Christiansen*, født 8. December 1895 i Skjern. Er ugift og hjemme hos sin Mor i Skjern.

Elna Mikkelsen (f. Christiansen) og Børn.

7. *Ejnar Christiansen*, død 6 Uger gammel i Skjern.

8. *Elna Christiansen*, født 27. Maj 1900 i Skjern. Gift 26. November 1922 i Skjern med Slagtermester Arnold Gelardi Mikkelsen, født 15. Oktober 1899 i Vestervig, hvor de har Slagterforretning. De har 6 Børn: 1. Svend Aage Overgaard Mikkelsen, født 28. September 1923. 2. Kamma Gelardi Mikkelsen, født 16. April 1926. 3. Henning Gelardi Mikkelsen, født 17. Juni 1929. 4. Viktor Gelardi Mikkelsen, født 7. September 1931. 5. Gerda Gelardi Mikkelsen, født 27. Juni 1933. 6. Margrethe Gelardi Mikkelsen, født 9. Marts 1935. 7. Erik Gelardi Mikkelsen, født 7. Januar 1938. Alle født i Vestervig.

g.—7. *Ane Marie Carstensen*, født 17. Marts 1863 i Tjære-

borg. Gift den 26. April 1888 med Smedemester Jens Lucas Hansen, født 28. September 1867 i Bolhede (Øse S.?). Han oparbejdede en betydelig Smedeforretning i Tarm, som Speciale lavede han Vogne, og han var kendt viden om som

Svend A. Mikkelsen.

Kamma Mikkelsen.

Vognsmed, især hans Fremstilling af Fjedervogne og Handelen med Stadsvogne blev en stor Forretning. Han drev ved Siden af ogsaa en betydelig Hestehandel, og der sagdes om ham, at han handlede med Heste og Vogne over hele Vestjylland lige fra Ribe og til Lemvig. En Ting er sikkert, han havde en stor Omsætning, og der gik betydelige Pengemidler igennem hans Hænder; men efter Krigsaarene — 1914—18 — gik det stærkt tilbage for ham i økonomisk Henseende, og ved hans Død den 15. Februar 1926 var det ikke store Midler, han efterlod sig til sin Familie. Ane Marie overlevede ham i 11 Aar, hun døde den 27. Juli 1937 i Tarm.

I Ægteskabet var der 7 Børn:

1. *Ludvig Carstensen Hansen*, født 28. September 1888 i Tarm, lærte som ung Smedehaandværket. Blev gift 19. Oktober 1917 med Hansine Fyhn, født 11. Januar 1891 i Tvile ved Holsted. Hendes Fader var Smedemester i Lourup ved Gjørding. De har overtaget hans Faders Forretning i Tarm, der nu drives som Mekaniker- og Smedeforretning; særlig som Værksted for Bilreparationer. — I Ægteskabet er der 4 Børn:

Hansine og Ludvig C. Hansen.

1) Axel Fyhn Hansen, født 20. Januar 1917 i Tarm. 2) Inge Fyhn Hansen, født 30. Jan. 1919 i Tarm. Hun er i Foraaret 1938 bleven forlovet med Kommis Børge Dahlsgaard Han-

Axel Fyhn Hansen.

Inge Fyhn Hansen.

Børge Dahlsø Hansen.

sen i Esbjerg, Søn af Skoleinspektør Dahlsøgaard Hansen i Varde. 3) Gerda Fyhn Hansen, født 21. Marts 1921 i Tarm, forlovet med Peder Carl Jensen, født 11. November 1917 i Sønderho, Fanø, Bager i Esbjerg, og 4) Ulla Fyhn Hansen, født 22. April 1925 i Tarm.

2. *Anne Margrethe Hedevig Hansen*, født 8. December 1892 i Tarm. Var gift et Aarstid med Viktor Hansen fra Grimstrup, men Ægteskabet blev opløst. Der var ingen Børn. Hedevig Hansen har siden 1923 haft Hotel Strandgaarden i Hjerting ved Esbjerg, som hun ejer, og som hun driver paa en dygtig og paaskønnelsesværdig Maade.

3. *Christian Carstensen Hansen*, født 8. Februar 1894 i Tarm. Gift 14. Juni 1921 i Skjern med Edith Bohnstedt, født 8. April 1893 i Hjørring. Christian Hansen drev en temmelig stor Handel med brugte Metaller og gammelt Jern samt brugte Biler. Hans Helbred har i mange Aar ikke været godt, han led af en Mavesygdom, der lagde ham i en alt for tidlig Grav. Christian

Gerda Fyhn Hansen.

Ulla Fyhn Hansen.

Carstensen Hansen døde den 10. September 1939, kun 45 Aar gammel; han blev begravet fra Skjern Kirke den 14. Septbr. 1939.

Han og Edith Bohnstedt har boet i Skjern, siden de blev gift,

og har selv ejet Hus siden 1925. De har i Ægteskabet 8 Børn: 1) Christian Bohnstedt Hansen, født 20. August 1917 i København; er nu 1937 Væver paa Uldspinderiet i Skjern. 2) Grethe Marie Bohnstedt Hansen, født 9. April 1922 i Skjern. 3) Helmer Bohnstedt Hansen, født 28. Juni 1923 i Skjern. 4) Kaj Bohnstedt Hansen, født 24. Marts 1925 i Borris. 5) Aage Bohnstedt Hansen, født 17. Juni 1926 i Skjern. 6) Edith Bohnstedt Hansen, født 14. Januar 1929 i Skjern. 7) og 8) (Tvillinger) Molly og Ketty Bohnstedt Hansen, født 21. November 1929 i Skjern. De sidste 3 Pigebørn er født i samme Aar.

4. *Helmer Carstensen Hansen*, født 1. August 1898 i Tarm. Død den 27. December 1922 i Tarm. Manufakturkommis. Han var en meget dygtig Sportsmand, Fodboldspiller; under en Træning paadrog han sig en indre Skade, der blev Aarsag til en Bughindebetændelse, som havde Døden til Følge. Hans Sportskammerater satte en smuk Mindesten paa hans Grav paa Egvad Kirkegaard.

5. *Anna Margrethe Carstensen Hansen*, født 4. Juni 1900 i Tarm. Gift den 6. Februar 1923 med Niels Peder Nielsen, født 3. August 1890 paa Haugaard i Guldager. Hans Forældre købte senere en Bygning i Skolegade i Esbjerg, der 1904 fik Hotelbevilling og fik Navnet Hotel „Hafnia“. Dette Hotel overtog Margrethe og Niels P. Nielsen, men efter faa Aars Ægteskab døde N. P. Nielsen her den 9. December 1931. Han efterlod sig Anna Margrethe som Enke med 3 smaa Pigebørn, men hun fortsætter ene med ubetinget Dygtighed Driften af Hotellet i Skolegade, samtidig med at hun sørger for Børnenes Opdragelse. Den ældste af disse: Grethe Ruth Nielsen er født 11. Februar 1920, og de to yngste, der er Tvillinger, Ella og Tove Nielsen, er født den 7. Marts 1926 i Esbjerg.

6. *Axel Carstensen Hansen*, død i Tarm 13 Aar gammel.

7. *Helge Carstensen Hansen*, død i Tarm 5 Aar gammel.

h.—8. *Christine Margrethe Carstensen*, født den 18. December 1868 i Tjæreborg; var den yngste af Ane Margrethes og Christian Carstensen Vads Børn; hun har faaet baade sin Fa-

ders og sin Moders Fornavne i Daaben. Hun blev gift den 24. Oktober 1890 med Marinus Mortensen Nielsen-Krusborg, født 28. Februar 1864 paa Gaarden „Krusborg“ i Tjæreborg Sogn. De flyttede til Skjern, hvor han fik Plads paa et Tømmerlager. Her havde han sit Virkefelt i mange Aar, og her boede de, saalænge de levede. — De døde begge samme Aar med faa Maaneders Mellemrum. Christine døde den 24. April 1936 og Marinus Krusborg den 3. Juli 1936. De er begravede paa Skjern Kirkegaard. — I Ægteskabet var der 6 Børn, hvoraf de 2 døde som smaa med et Par Dages Mellemrum, antagelig af en smitsom Sygdom; det var et Par af de ældste af Børnene. Den ene, Laurids Nielsen, døde den 30. Januar 1898, og den anden, Petrea Nielsen, var død nogle Dage forinden, den 26. Januar 1898. Om de øvrige 4 Børn følgende:

1. *Christian Nielsen* var maaske nok den ældste af Flokken, men hans Fødselsdag kendes ikke, han er dog født før 1898. Han rejste til Amerika og bor i New York, hvor han er gift, hans Kone hedder Florentza, og de har 2 Drengbørn, hvoraf den ældste hedder Christian Nielsen og den yngste Robert Nielsen.

2. *Laurids Krusborg*, født 15. Juni 1898 i Skjern. Han er Kolonialkommis. Ugift.

3. *Petrea Krusborg*, født 29. November 1900 i Skjern. Hun er Kahytsjomfru og sejler med „Det Forenede Dampskibsselskab“s Skibe. Sejlede først med Dampskibet „Frederik den 8.“ mellem København og New York i Amerika, og da den lagde op, sejlede hun en Tid mellem København og Aarhus, og nu 1937 sejler hun mellem København og Oslo i Norge. Hun er ugift.

4. *Axel Krusborg*, født den 28. Marts 1902 i Skjern. Han er Kæmner paa Kommunekontoret i Skjern. Gift den 24. September 1940 med Mariane Frølund Thomsen, født den 30. Maj 1912 i Ikast. Datter af Inspektør Møller Thomsen, Skjern. De har 1 Barn: Poul Erik Krusborg, født 2. Maj 1942 i Skjern.

Alle Børnene efter Christine og Marinus Mortensen Nielsen (Krusborg) er døbt med Efternavnet Nielsen, men Forældrene og de 3 yngste af Børnene har købt Navnet „Krusborg“ til Efternavn.

SLOT-SLÆGTEN

(Tavle 4)

E.—5. *Jens Nielsen Hansen Slot*, født 23. April 1825 i Allerup. Han er den yngste af Ane Maries og Hans Sørensen Slots Børn, og det blev ham, der kom til at tage Gaarden i Allerup i Arv efter sine Forældre. Den 8. August 1850 kom han i Ægteskab med Dorthea R. Pedersen (Vad) fra Tjæreborg. Hun er født 11. December 1829

i Tjæreborg. — Hun er Søster til Christian Carstensen Pedersen (Vad), der var gift med hendes Mands Søster — Jens Slot og Christian Vad, som de daglig kaldtes, var saaledes dobbelt besvoglede. — I 35 Aar levede Jens Slot og

Jens og Dorthea Hansen Sloth.

Dorthea i et godt Samliv med hinanden paa den gamle Slægtsgaard i Allerup; de havde gode Kaar og en mindre Børneflokk. 3 Døtre og en Søn voksede op i Hjemmet. — Jens Slot afgik ved Døden den 11. September 1892, hans Hustru Dorthea overlevede ham i ca. 10 Aar; hun døde den 8. Februar 1902. De er begge begravede paa Sneum Kirkegaard.

I Ægteskabet var der som nævnt 4 Børn:

a.—1. *Margrethe Hansen Slot*, født 2. August 1858 i Allerup. Gift med Gorm Hansen, der ejede Krogsgaard i Tjæreborg Sogn. Han er født 7. Januar 1852. Krogsgaard med Vandmølle har en Gang været et Gods med et betydeligt Jordtilliggende og var endnu i Margrethe og Gorm Hansens Tid en meget stor Proprietærgaard.

Gorm Hansen døde ret pludseligt den 24. April 1902, 50 Aar gammel. Han var paa Cykletur til Roborghus i Tjæreborg Sogn; kort efter, at han var cyklet hjemmefra, fandt man ham ved Siden af Cyklen liggende død paa Vejen, ramt af et Hjerslag.

Kort Tid efter Gorm Hansens pludselige Død afhændede

Margrethe og Gorm Hansen.

Margrethe Slot Krogsgaard til sin Broder, hvorefter hun flyttede til Esbjerg; her døde hun d. 1. Marts 1928 efter at have siddet Enke i 26 Aar. I Ægteskabet var der ingen Børn, men de havde vist en lille Pige som Plejebarn.

b.—2. *Ane Marie Hansen Slot*, født den 4. April 1861 i Allerup. Gift den 17. September 1890 i Sneum Kirke med Hestehandler Christen Thomsen Hansen fra Varde. Han er født den

Fru Dorthea Hansen Sloth, Allerup, med Børn, Svigerbørn og Børnebørn. Fra venstre: Fru Margrethe Gorm Hansen. Fru Dorthea Hansen Sloth. Chr. Thomsen Hansen med Sønnen Carl. Fru Anna Marie Thomsen Hansen og Sønnen Jens. Jens Peter Sloth Hansen. Fru Hansine Kirkeby Hansen. Fru Cathrine Hansen Sloth, Jens Kirkeby Hansen. Siddende paa Trappen: Dorthea Hansen Sloth og Gorm Hansen. Damen i Rullestolen er Gorm Hansens Moder, Damen længst til højre Gorm Hansens Kusine.

Jenny D.
Hansen, Ane
Marie Sloth,
Anna Margrethe
Hansen og Karen
M. Hansen.

29. November 1855 i Vong i V. Nykirke Sogn. Brylluppet, der fejredes i Brudens Hjem i Allerup, var et af de rigtig store vestjydske 3 Dages Bryllupper, som den Gang almindeligt fejredes i de gamle Bondehjem, og som der gik Gny af baade længe før og længe efter Højtideligheden; dertil kom, at denne Begivenhed var begunstiget af det mest straalende Septembervejr, man kunde ønske sig. Straks efter Brylluppet flyttede Ane Marie Slot og Kristen Thomsen til Varde, hvor han fortsatte sin Forretning. Han var baade en dygtig og en meget kendt Hestehandler, der fortsatte Handelen gennem de mange Aar, han levede.

Ane Maria Hansen Slot døde den 25. Februar 1929, 68 Aar gammel i Varde, og og Kristen Thomsen Hansen, der overlevede hende i 4 Aar, døde d. 24. April 1933, 78 Aar gammel. — De blev ikke begravede, deres Lig blev tilintetgjorte i et Krematorium. — I Ægtesk. var der 5 Børn:

Chr. Thomsen Hansen.

J. V. Halske.

Elisabeth Halske med Jens Vagn og Helle Elisabeth.

1. *Jens Vilhelm (Hansen) Halske*, Elektroingeniør, født 19. Juni 1891 i Varde. Har købt Efternavnet „Halske“, var Løjtnant ved Hæren. Gift 7. Juli 1932 med Maria Elisabeth Bryld, f. 4. Marts 1894. Elisabeths Fader er Skomager. De bor i København, hvor han har en elektrisk Installationsforretning. De har to Børn:

Jens Vagn, født 7. Januar 1933, og Helle Elisabeth, født 21. Februar 1935.

2. *Jenny Dorthea Hansen*, født 28. Maj 1895 i Varde. Gift med Ove Kai Winding, født 10. September 1892 i København. De rejste til Amerika i 1933, hvor han er ansat ved „General Motors“ og har en god Stilling. De bor i New York og har 3 Børn: 1 Søn Kai Chresten Falch Winding, født 18. Maj 1922 i Aarhus, og 2 Døtre Anna Dorrit, født 18. November 1925 i København, og Alice Winding, født 18. Maj 1933 i Randers.

3. *Carl Christian Hansen*, født 22. September 1898 i Varde.

Jenny D. Hansen
med Familie.

Han var ved Landvæsenet og deltog i et Vinterkursus paa Ladelund Landbrugsskole 1918, men Landbruget og Hestehandelen har næppe ligget rigtigt for ham. Nu 1937 er han Murerarbejdsmand i Kbhvn., hvor han bor. Ugift.

Kai Chresten Winding.

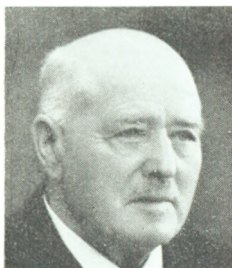

Karen Marie Hansen.

4. *Ane Margrethe Hansen*, født 14. Juli 1901 i Varde. Gift 25. Juni 1926 med Axel Thorup Christensen, født 21. August 1893. Manufakturhandler i København. Nu Afdelingschef. Ingen Børn.

5. *Karen Marie Hansen*, født 23. November 1905 i Varde. Hun har et svagt Helbred og opholder sig hos Søsteren Jenny i New York i Amerika. Ugift.

c.—3. *Hansine Pedertrine Hansen Slot*, født den 15. November 1863 i Allerup. Gift 1893 med Jens Kirkeby Hansen fra Nourup, hvor han er født den 4. Januar 1869. Efter Brylluppet boede de først en Tid i Allerup, men overtog senere hans Fødegaard i Nourup. Efter nogle Aars Forløb solgte de Gaarden i Nourup og begyndte en Vognmandsforretning i Esbjerg, men nogle Aar senere afhændede han ogsaa denne Forretning, da han den 15. December 1908 blev ansat som Opsynsmand ved Andelssvineslagteriet i Esbjerg. En Stilling som han har røgtet med Dygtighed og som han varetager endnu 1938. Jens Kirkeby Hansen bor i sin egen Villa

Jens og Hansine Kirkeby Hansen.

paa Bavnehøjvej Nr. 1 i Esbjerg, og her døde hans Hustru Hansine fra ham ret pludseligt den 25. Juli 1936, 73 Aar gammel.

I Ægteskabet er der 5 Børn:

Ane Cathrine og J. P. Sloth Hansen.

1. *Jens Sloth Hansen*, født 20. Marts 1894 i Allerup. Lærte Urmager- og Guldsmedehaandværket. Blev gift d. 27. Decbr. 1921 m. Ane Cathrine Lorentzen, f. 1891 i Rugsted v. Vejle, hvor hendes Forældre var Gaardmandsfolk. —

De har fra 1919 haft en Urmager- og Guldsmedeforretning paa Torvet, Kongensgade, i Esbjerg. I Ægteskabet er der 3 Børn: Ellinor Gyreta Johanne Sloth Hansen, født 3. Januar 1923, og Ebba Hansine Sloth Hansen og Jens Volmer Sloth Hansen (Tvillinger), født den 9. September 1927 i Esbjerg.

2. *Anna Dorthea Hansen*, født 19. Marts 1897. Er Direktrice paa en større Systue i Esbjerg. Ugift.

3. *Dagny Oliane Mathilde Hansen*, født 4. Maj 1899. Gift d. 9. Juli 1932 med Urmager Carl Andersen Varde, født den 17. Maj 1891 i Varde. Har nu 1937 to store Urmagerforretninger i Frederiksborggade Nr. 21 og 29 i København. Carl A. Varde passer selv den ene Forretning, medens hans Hustru passer den anden. De bor i Frederiksborggade 29. Carl Andersen Varde — Navnet „Varde“ har han antaget efter sin Fødeby og købt — er Lystfisker om en Hals; han er en meget svær Mand, 240 Pund, der trænger til Motion, og det er ikke sjældent at se ham med sin Medestang og Snøre ved de vestjydske Aaløb. De er meget velstaaende Folk, der hvert Aar om Sommeren foretager en større Rejse i Udlandet med Bil. De har ingen Børn.

4. *Georgia Margrethe Hansen*, født 18. Juni 1901. Gift 19. September 1929 med Sygekasseinkassator

Ellinor, Ebba og Jens Volmer Hansen.

Anna Dorthea Hansen.

Dagny og Carl Andersen Varde.

Johannes Olesen i Esbjerg. De har 2 Børn: Kaj Anker Olesen, født 20. Oktober 1930, og Lizzi Olesen, født 31. Maj 1933.

5. *Kristian Bilstoft Kirkeby Hansen*, født 19. November 1904. Gift 9. Februar 1932 med Helga Mortensen fra Herning, født 17. Marts 1904. Han er Bestyrer eller 1. Kommis i en større Isenkramforretning i Herning. 1 Barn: Erik Kirkeby Hansen, født 21. November 1937.

d.—4. *Hans Peder Hansen Slot*, født 23. Juni 1869 i Allerup. Hans Peder Slot er den yngste af Dorthea og Jens Slots Børn og for Resten deres eneste Søn. Han har i Daaben faaet begge sine Bedstefædres Fornavne, og det blev ogsaa ham, der kom til at tage Slægtsgaarden i Allerup i Arv. Som Skoledreng havde han det Uheld at miste det ene Øje. Det var den Gang som endnu Skik at lobe rundt til Naboer paa Nytaarsaften og Nytaarsmorgen for at skyde Nytaaret ind; da det tit kneb for Drengene med at skaffe sig Skydevaaben, som de kunde faa Lov til at bruge, hittede de paa at lave et saadant selv; man benyttede en

Margrethe og Johannes Olesen.

Kristian B. K. Hansen.

Helga B. K. Hansen.

Ane Catrine og Hans Peder Slot.

let Trækølle med et Alen langt Skaft; i Køllehovedets ene Ende blev der indslaaet et hovedløst Søm, der med den hovedløse Ende ragede lidt uden for Køllen. Sømmet blev tilfilet, saa det kunde paasættes en Fænghætte af den Slags, man benyttede til Forladegeværer og Haglbøsser. Naar en saadan Pille blev sat paa Sømmet i Køllehovedet og slaaet mod en Sten eller Mur, kunde den eksplodere med et ordentligt Knald. Saadanne Nytaarskydere var en Tid meget almindelige i Vestjylland — det var vistnok ved den Tid, da Rumlepotten var ved at gaa af Mode, og endnu før de saakaldte „kinesiske Pistoler“ eller „Tudser“ var kommet ret frem.

En saadan Nytaarskølle havde Hans Peder Slot ogsaa faaet lavet sig, og ved en Skydning fløj under Eksplosionen et Stykke af Pillens — Fænghættens — Metalhylster ind i det ene Øje og beskadigede Øjeæblet, saa det maatte fjernes ved en Operation. Han fik senere Øjet erstattet med et Glasøje, som han brugte hele sit Liv.

Hans Peder Slot — han købte Familienavnet „Slot“, som de

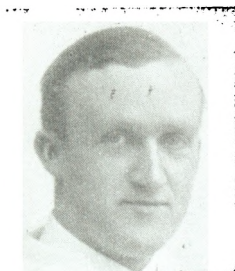
Jenny Dorthea Sloth.

Karen Hansine Sloth.

Rigmor Sloth.

Doris og Jens Aage Hansen Sloth.

Asta Margrethe Sloth.

altid havde ført, uden at det dog havde været Døbenavn — blev gift den 9. September 1896 i Grimstrup Kirke med Anne Cathrine Hansen, født den 16. September 1867 i Døstrup Sogn i Sønderjylland, hvor hendes Forældre den Gang boede. Hendes Fader „Hans Hansen fra Grimstrup“, var en her paa Egnen kendt Mand. — Cathrine og Hans Peder Slot ejede i mange Aar hans Fodegaard, den gamle Slægtsgaard i Allerup, men da de i 1910 købte den endnu større Gaard „Krogsgaard“ af hans Søster Grethe, blev den gamle Gaard i Allerup udstykket og nedlagt, og den har nu i mange Aar været helt forsvundet. — Hans Peder Slots Besiddelse af Krogsgaard blev ikke af lang Varighed, og det var ikke som Ejer af den, han kom til at udøve sin Manddomsgerning, thi allerede den 15. Juli 1911 afgik han ved Døden, kun 42 Aar gammel. Han er begravet paa Tjæreborg Kirkegaard.

Efter Hans Peder Slots Død er Krogsgaard gaaet over paa andre Hænder, ingen af hans efterladte Børn har givet sig af med Landbrugsvirksomhed. Hans Enke, Ane Cathrine Slot, tog Ophold i Esbjerg, hvor flere af Børnene har deres Erhverv. Hun døde den 1. Februar 1939 i København og blev begravet den 6. Februar 1939 i Tjæreborg.

I Ægteskabet er der 6 Børn:

1. *Jenny Dortha Hansen Sloth*, født 1. April 1897 i Allerup. Hun er Massose paa Badeanstalten i København. Gift 12. November 1938 i Esbjerg med Fiskepakker Knud Børge Jensen, Esbjerg.

Else og Hans Otto Hansen-Sloth.

2. *Karen Hansine Hansen Sloth*, f. 16. Mrs. 1899. Ogsaa hun er Masseøse paa Badeanstalten i Kbhvn. og 1938 ugift.

3. *Rigmor Hansen Sloth*, f. 7. Marts 1903. Hun er Damefrisørinde i Esbjerg. 1938 ugift.

4. *Jens Aage Hansen Sloth*, født 26. Februar 1905. Gift 24. Marts 1932 med Doris Jørgensen, født 5. April 1909 i København. Jens Sloth er Tandlæge i Esbjerg. Ingen Børn.

5. *Asta Margrethe Hansen Sloth*, født 5. Oktober 1906. Gift 25. November 1941 med Assurandør Arthur Jensen, født 10. Juli 1893 i Odense. Bor i Aarhus.

6. *Hans Otto Hansen Sloth*, født 15. Juli 1908. Gift 14. Maj 1932 i Hamborg med Else Welcher, født 26. December 1907. Hans Sloth har Forretning som Kulgrosserer i Hamborg. De har et Barn: Ingrid Sloth, født 9. Oktober 1933.

NB. Alle Hans Peder Hansens Slots Børn er sikkert født i Allerup i Sneum Sogn. Hele Familien skrev og skriver vistnok det købte Efternavn „Sloth“.

SLOT-SLÆGTEN

(Table 5)

I. Søren Hansen Slot, født 1756 i Vilslev og gift 1782 med Margrethe Hansdatter, født 1759 og død 17. Februar 1795, var Stamforældre til den foran omtalte Del af Slotslægten. Men efter Margrethe Hansdatters Død giftede Søren Hansen Slot sig anden Gang den 2. December 1795 med Anna Nielsdatter, der var født den 3. September 1775 i Nr. Farup, hvor hendes Forældre ejede en Gaard. Hendes Fader hed Niels Grejsen eller Gregeresen, og Gaarden laa i „Trind“-Farup, sydvestligst i Byen. Paa Hjørnet mellem de to Veje, hvoraf den ene fortsætter mod Syd, medens den anden drejer mod Vest ud i Engene.

En Søsterdatter af Anna Nielsdatter blev gift til Vilslev langt senere med gamle Hans Hansen Skytte. Denne blev Stammer til en stor Del af den bekendte Skytteslægt i Vilslev. En Søn af hende, Niels Hansen Skytte, der har været bosiddende baade i Jedsted og sidst i Vilslev, har fortalt følgende om Slægten og Hjemmet i Nr. Farup:

„Min Bedstemoder Dorthea Nielsdatter og din Oldemor Anna Nielsdatter, der var gift med Søren Hansen Slot i Vilslev, var Søstre. Min Bedstemoder Dorthea arvede Fødegaarden i Farup. Hun blev gift med en Mand, der hed Niels Vejrup, han var i Slægt med de Vejrupper, som endnu findes i Hillerup, Hjortlund, Darum og flere Steder heromkring. — Dorthea og Niels Vejrup's Datter, Maren Nielsdatter, kaldet Maren Vejrup, blev gift med Hans Skytte i Vilslev i Gaarden Matr. Nr. 14. Disse to er mine og mine Søskendes Forældre, ligesom den gamle Slægtsgaard er vort Hjem. Om Hjemmet i Nr. Farup, der laa saa lavt, at Stormfloderne ofte satte Saltvand, Havvand, ind i Huset, har min Moder, Maren Skytte, fortalt, at hun mindedes Stormfloden 1825, der var en af de store Stormfloder. I hendes Hjem i Farup steg Vandet saa højt, at Beboerne maatte redde sig op paa Loftet. Faarene, der gik i Faarestien, hvor der laa et tykt Lag gammelt, faststampet Gødning, blev reddet derved, at da Vandet strømmede ind i Huset, lettede det Faaregødningen i et samlet Stykke med Faarene, saa de flød derpaa og hævede det saa højt, at Faarene reddede sig ind paa et Stænge over

Bjælkelaget. Brønden løb fuld af det salte Vand, og Vandet var i lange Tider ubrugeligt. Ler og Kalkpudset faldt af Væggene, og Bagerovnen, der ogsaa var sat under Vand, var ikke til at bage i siden. Stenene var blevet saa mættede med Saltvand, saa selv om der fyredes nok saa stærkt i Ovnene, kunde den dog ikke fyres op, saadan at der kunde bages i den.“

I samme Stormflod faldt en Gaard i Vilslev fuldstændig sammen; den laa Vest for Kirken, Syd for Kirkestien; den blev ikke opført igen paa dette Sted, men længere mod Nordøst i Byen. Den havde vist Matr. Nr. 34, men er nu forsvunden. Den blev genopført efter Stormfloden Øst for Matr. Nr. 26 i Vilslev.

Gaarden i Nr. Farup, hvor Anna Nielsdatter var født, stod baade denne og adskillige flere Stormfloder over, det blev ikke Vand, der ødelagde den, men Ild. Den nedbrændte i Begyndelsen af det 20. Aarhundrede og blev ikke opført siden.

Søren Slot og Anna Nielsdatter levede kun sammen paa „æ Slot“ i otte Aar, idet Søren Hansen Slot døde — blev begravet den 8. December 1803 paa Vilslev Kirkegaard — kun 47 Aar gammel. — I deres korte Ægteskab var der 4 Børn, hvoraf 2 døde smaa:

1. *Margrethe Sørensdatter (Slot)*, født Nytaarsaften 31. December 1796. Gift 17. Oktober 1817 med Laust Thomsen, født den 15. September 1796 i Næsbjerg ved Varde. Disse to kom til at eje Gaarden „æ Slot“, som de fik Skøde paa i 1821, men dette Ægteskab varede kun 8 Aar, idet Margrethe døde den 28. August 1825, kun 29 Aar gammel, vistnok af Brystsyge.

I Ægteskabet var der et Barn:

A.—1. *Graves Lauridsen*, født den 3. Februar 1818, men han døde i sin Ungdom den 6. Marts 1840, 22 Aar gammel, vistnok af samme Sygdom som Moderen Drengen var opnævnt efter sin Moders Stedfar, men derom senere.

2. *Niels Gregersen Sørensen*, begravet den 28. Januar 1799 i Vilslev — 13 Uger gammel.

3. *Anna Marie Sørensdatter* — død 19. Juni 1801 i Vilslev — et halvt Aar gammel.

4. *Ane Cathrine Sørensdatter*, født 4. Juni 1802 i Vilslev. Gift 27. Maj 1826 med Svogeren, Enkemand Laust Thomsen fra Næsbjerg, født 15. September 1796 —, saaledes forblev Gaarden „æ Slot“ i den gamle Slægts Besiddelse. Trine og Laust Thomsen levede sammen i Gaarden i 36 Aar; han døde den 1. Maj 1862. Trine overlevede sin Mand i 17 Aar, døde den 13. Januar 1879. De er begravede paa Vilslev Kirkegaard. I Ægteskabet var der 7 Børn, der sammen med deres Forældre vil blive udførligt omtalt under det følgende Afsnit om Næsbjergslægten.

Se „Næsbjergslægten“ Tavle 6, 7, 8, 9, 10 11 og 12.

Da Søren Hansen Slot var død, giftede hans Enke Anna Nielsdatter sig igen. Den 6. Oktober 1804, efter forudgaaet Trolovelse af 4. August 1804, med Enkemand Graves Pedersen i Vilslev. Han var født 1761, ejede en mindre Ejendom, Matr. Nr. 51 i Vilslev. Denne Ejendom laa lige klods indtil og Vest for Gaarden, Matr. Nr. 13 i Vilslev. — Graves Pedersens første Hustru hed Margrethe Jepsdatter, hun var født 1763 og død 22. April 1803 i Vilslev, 40 Aar gammel. — Med hende er han bleven gift 1790 eller lidt senere. I dette Ægteskab var der 4 Børn, som man har Oplysninger om; der kan maaske have været flere, men de maa alle paa en nær være døde som smaa. Om de 3 yngste, der var Drengbørn, vides, at Jeppe Gravesen er død 1800, 20 Dage gammel. Peder Gravesen begravet 7. April 1801, 10 Dage gammel, og en Søn er begravet 26. November 1802, 5 Uger gammel. Den ældste og den eneste af Børnene i Gravers Pedersens første Ægteskab, der levede, var Datteren Ane Kathrine Gravesdatter, født den 7. September 1794 i Vilslev. Gift den 17. Oktober 1817 med Thomas Thomsen (Juel), født den 16. September 1792 i Næsbjerg ved Varde. Han var Broder til Laust Thomsen fra Næsbjerg, som var gift med begge Søren Hansen Slots og Anna Nielsdatters Døtre. — Thomas Thomsen (Juel) og Kathrine Gravesdatter og Laust Thomsen og Margrethe Sørensdatter holdt alle 4 Bryllup samme Dag den 17. Oktober 1817 i Vilslev Kirke. Der blev den Dag afholdt Dobbeltbryllup paa „æ Slot“ i Vilslev. Deres Koner var jo fra samme Gaard, men næppe beslægtede. De var sammenbragte Børn.

Thomas Thomsen (Juel) og Ane Kathrine havde i deres Ægteskab 2 Døtre, Ane Marie og Juliane, der sammen med deres Forældre vil blive omtalt udførligere under Afsnittet om Næsbjergslægten.

De to Enkefolk, Anna Nielsdatter og Graves Pedersen, levede sammen i deres Ægteskab i 35 Aar, og vistnok hele Tiden paa hendes Gaard „æ Slot“. Graves Pedersen har da vistnok afhændet — solgt — sin Ejendom til en fremmed; hvornaar og til hvem vides ikke, men Graves Pedersen har ejet „æ Slot“ indtil 1821 og har da ifølge Pantebogen tilskødet Laust Thomsen og Steddatteren Margrethe Sørensdatter Gaarden. Og det fortælles; at Forholdet mellem de gamle og de unge var godt, de kom let til rette med hinanden om Tingene.

Mens Graves Pedersen var Husmand, var han ved Siden af ogsaa Slagter, det vil sige, han gik ud og slagtede for Folk. Naar Indslagtingen af Kreaturer, Svin og Faar om Efteraaret skulde foretages, var der meget at bestille, og der kunde nok tjenes en god Skilling ved Slagtehaandværket. Men da han blev gift med Anna Nielsdatter og overtog Gaarden, blev der jo mere at gøre med Landbruget, saa maatte Slagterhaandteringen indskrænkes til det mindst mulige. Senere, da Laust Thomsen blev Ejer af Gaarden, lærte han lidt af Slagtehaandværket af Graves Pedersen. De to slagtede da en Gang imellem, især til Højtiderne, et godt Kreatur, som de stykkede ud og solgte til Folk i Byen, kørte undertiden ogsaa omkring til de omliggende Byer med Kødet og solgte det der. Det var vistnok en god Forretning. En Bid Ferskmad en Gang imellem var jo en Lækkerbidsken til Afveksling med det almindelige Saltmadssul, især i den varme Sommertid. — Graves Pedersen og Laust Thomsen har sikkert forstaaet hinanden og passet sammen. Det skønnes ogsaa deraf, at Laust Thomsen og hans første Kones eneste Søn faar Stedfaderens Navn „Graves“, uagtet baade hendes Fader og hans Fader er døde, da Barnet bliver døbt.

Graves Pedersen og Anna fik i deres Ægteskab et Barn, en Datter, der fik Navnet Margrethe Gravesdatter efter sin Faders første Kone. Hun er født den 30. Marts 1809 og gift 14. Maj 1831 med Frands Sørensen (Hjuler) i Jedsted, hvor de var Gaardmandsfolk med en Børneflokk, men udførligere Oplysning

ger om dem vil findes under „Tillæg til Næsbjergslægten“ Tavle 17, 18 og 19.

En underlig Tildragelse hændte med Anna Nielsdatter 4 Aar før hun „virkelig“ døde, en Tildragelse, som fyldte Familien og mange andre med Gru i lange Tider, og som bør noteres her, fordi den er sand:

„Anna Nielsdatter var skindød. Hun havde været daarlig, og man fandt hende liggende død i Sengen; der blev hun liggende et Døgn, fordi hun skulde afkøles i Dynerne, før hun skulde afvaskes og lægges paa Straa. Det var jo ikke saadan den Gang, at man kunde købe en færdiglavet Ligkiste, nej, den skulde bestilles hos den hjemlige Snedker, der saa efter at have taget Maal af Liget maatte hen at købe Brædder til Ligkisten — disse maatte ofte anskaffes af de efterladte i Hjemmet, da Snedkeren tit var en fattig Haandværker med ringe Købeevne; — da først kunde Kisten laves og Liget kistlægges. Indtil man kom saa vidt, maatte Liget lægges paa Straa. Det gik saaledes til: Paa et Bord eller en Dør, der blev løftet af sine Hængsler og anbragt paa et Par Træbukke i Storstuen, blev der lagt et Lag stiv Rughalm, der blev dækket med et Lagen; herpaa blev den døde anbragt efter at være bleven grundigt afvasket, faaet Haaret redt og, hvis det var et Mandfolk, Skæget raget og klippet samt iført Lig-tøjet, som for det meste havde ligget færdigsyet og hengemt, længe før Døden indtraf, thi det var en Æressag at have sit Liglinned i Orden. Naar den døde saaledes var lagt paa Straa, blev Liget dækket med et Lagen, fik en Rigsbankskilling — 2 Øre — lagt paa hvert Øjelaag og en Salmebog under Hagen, for at Øjne og Mund ikke skulde staa aabne; var der Raad eller Udvej dertil, fik den døde gerne en Buket Blomster i de foldede Hænder. Denne Ligklædning og Straalægning blev gerne foretaget af Nabokoner eller Paarørende, og det hele foregik med en vis samvittighedsfuld Højtidelighed, som Dødens Alvor jo manede til. Efter fuldført Ligklædning blev de hjælpende Koner beværtet med Mad og Kaffe, hvor der ved en saadan Lejlighed var god Anledning til at opfriske Minder om den afdøde.

Saa vidt var man kommet med Anna Nielsdatters afsjælede Legeme, der havde været dødt i det meste af et Par Døgn. Man

sad ved Kaffen og talte om hende; da gaar Døren fra Storstuen op, og den ligklædte Anna Nielsdatter træder ind til Konerne; disse blev bange og begyndte at skribe, mens Anna siger: „Bliv ikke bange, lille Koner, det er bare mig, der kommer.“ — Bestyrtelsen blev til Overraskelse, og der kom lidt efter lidt mere Ro over Sindene. — Anna fortalte, at skønt hun havde været ude af Stand til at røre sig eller give Livstegn fra sig, havde hun dog kunnet høre, hvad de talte om.

Det maa vel være Afvaskningen og Tummelen med hende under Ligklædningen og Flytningen, der har sat Blodet i Bevægelse og kaldt hende tilbage til Livet igen.

Anna levede derefter endnu i fire Aar, inden den virkelige Død indtraf. Hun døde den 4. Januar 1839, 64 Aar gammel. Men ogsaa denne hendes endelige Død indtraf under dramatiske Omstændigheder, thi netop som hun laa ligklædt anden Gang, indtraf der et forrygende Stormvejr fra Sydvest, der medførte en meget høj Vandflod, som drev vældige Masser af Is ind over Enge og Marker; det havde nemlig dette Aar været en meget haard Vinter med streng Frost, saa hele Vadehavet mellem Fastlandet og Ejlandene — Vesterhavsøerne — havde været helt tilfrosset. Baade Enge og Marker blev oprevne og slemme medtagne af de store Masser af Isskodser eller Isflager, alt blev raseret: Hegn, Led, Broer, og hvad andet Isen mødte paa sin Vej ind i Landet. Isen taarnede sig op inde paa Agermarken i hushøje Dynger, saa Jorden blev vanskelig at komme til at behandle om Foraaret, da Ismasserne smeltede meget langsomt, de laa paa sine Steder til hen paa Sommeren, før de tøde op. Den Mængde Saltvand, Isen afgav, bevirkede, at Græs og Korn ikke kunde gro i Nærheden af Isdyngerne. — Denne Isflod blev en hel Katastrofe for Beboerne paa Vestkysten og ikke mindst for dem her paa Ribegnen. Der blev endogsaa foranstaltet store Indsamlinger og anden Hjælpsomhed til de nødstedte skadelidte.

Forfatteren J. Davidsen skriver om denne Begivenhed i sin Bog: „Fra det gamle Kongens København“*) saaledes:

„Den 8. Januar 1839 var en Rædselens og Sorgens Dag for Indvaanerne paa Jyllands Vestkyst. Dreven af en voldsom vestlig Storm styrtede Isstykker af uhyre Omfang ind over den hele Kyststrækning fra Løkken og ned til Ribe og trængte ind i Lim-

*) Udgave 1910 — Side 198.

fjorden, saa den gik over sine Bredder, og da Bølgerne endelig veg tilbage, var det et forfærdeligt Ødelæggelsens Værk, som overalt kom tilsyne; i Stedet for Huse og Gaarde i Stæder og Landsbyer var der Grushobe, hist og her laa druknede Kreaturer, Aarets Afgrøde, som Bonden kun møjsommelig havde aftvungen den magre Jord, var bortskyllet, mangfoldige Borgeres Velværd og Fremtid var gaaet til Grunde, hvad mange Aars Stræben havde tilvejebragt, var i Løbet af 24 Timer flydt bort i det gridske Hav, og mangfoldige Familier vidste ikke, hvor de skulde hvile deres Hoved eller faa det nødvendigste til Livets Ophold. Alt var Fortvivelse og Sorg. Men Hjælpen udeblev heller ikke; ligesaa stor som Ulykken var, ligesaa redbon var den almindelige Velgørenhed over hele Landet.

Der blev anstillet offentlige og private Indsamlinger, og som altid gik Hovedstaden herved i Spidsen. Foruden direkte milde Gaver, der løb op i mange tusinde Dalere, indkom der ogsaa en ikke ubetydelig Sum ved Foretagender, som ved at fremme det nyttige med det behagelige ansporede Velgørenheden til yderligere Anstrengelser. Til Indtægt for de vandlidte blev der givet Koncerter, Maskerader, Baller og dramatiske Forestillinger. Saaledes blev den første Opførelse af Oehlschlägers „Aladdin“ givet til Indtægt for dette Formaal. I Hotel d'Angleterre var der foranstaltet en stor Bazar af Damer af de bedste Familier, hvor alt betaltes med meget høje Priser. Den elskværdigste Side af Hovedstadslivet kom her til Syne, og den Sum, som indkom paa denne Maade, udgjorde en ikke ringe Del af den Bistand, hvorved Landet søgte at bøde paa Ulykken.“

Ved en Privatforestilling, som Davidsen var Deltager i, opførtes „Det lykkelige Skibbrud“ af Holberg paa Teatret i Lille Kannikestræde. Stykket opførtes 2 Gange og indbragte ialt 279 Rigsdaler 02 Sk.

Inde paa Gaarden „Slottet“, hvor den afdøde laa paa sin Ligg seng, stod Vandet saa højt, at Køerne stod i Vand i Stalden, mens Gæssene svømmede rundt imellem dem. Gaardens Lillepige, der saa dette, kom løbende ind i Stuen og raabte: „Aa Gud hjælp os, nu drukner Gæssene ude i Stalden!“

I Vilslev By saa det farligt ud, Stormfloden havde presset store Ismasser ind i Byens Gade, saa den var ganske ufremkom-

melig. En stor Arbejdsstyrke maatte i Gang med at hugge Isen i Stykker og faa saa meget af den fjernet, at det kunde lade sig gøre at faa Liget af Anna Nielsdatter ført til Kirken og faa hende begravet. — Hendes Mand, Graves Pedersen, døde samme Aar den 8. Oktober 1839, 78 Aar gammel. Han døde, mens han sad ved Bordet og spiste, uden forudgaaende Sygdom. Døden skyldtes et Hjerteslag. De er begge begravede paa Vilslev Kirkegaard.

Skønt Graves Pedersen og begge hans Hustruer i strengeste Forstand ikke kan regnes med til Slotslægten, har de dog haft Slægtsgaarden i Eje, og de danner et ret naturligt Overgangsled mellem denne Slægt og Næsbjergslægten, som nu kommer til at spille en betydelig Rolle i den gamle Slægtsgaard, uden at den dog kan siges at gaa over paa fremmede Hænder, idet Slægten vedblivende er bibeholdt gennem Spindesiden; der er bare bleven tilført nyt Blod, som har gjort sig mærkbart gældende i de nye Generationer. Til denne Del af Slægten har Graves Pedersen og begge hans Koner saavel som Anna Nielsdatters første Mand Søren Hansen Slot alle stærk Tilknytning ved ægteskabelige Baand.

RESUMÉ

SLOT-SLÆGTEN var rigtig typiske, ægte, vestjydske Bønder — Marskbønder —, de har maaske nok været i Besiddelse af nogen Selvfølelse udover det almindelige, dette gælder i hvert Fald den Del af Slægten, der nedstammer fra Søren Hansen Slot og hans første Kone Margrethe Hansdatter i Vilslev, og det kan spores gennem alle Slægtled ned til vore Dage. — Det har efter den Tid, de levede i, været jævnt dygtige Bønder; de har været foretagssomme og virksomme uden dog at have været særlig fremragende. De har været dristige, har ikke været bange for at prøve nye Foretagender, hvoraf noget er lykkedes, medens andet er slaaet Fejl. Oplysningen var jo ringe, man handlede mere efter Indskydelse og Instinkt end efter Beregning og Forstand, og derfor vilde ikke alt lykkes; men det var dog sjældent, at man gav sig i Kast med Vidtløftigheder, der kunde volde økonomisk Ruin.

Paafaldende mange af Søren Hansen Slots og Margrethe Hansdatters Efterkommere blev Gæstgivere, Kromænd og Hotelejere, og de har sikkert egnet sig til Stillingen; de var selvsikre, joviale og meget omgængelige Mennesker, der havde Ordenssans og som forstod at skabe Hygge. Men til Gæstgiveriet var der ofte knyttet andre Virksomheder, som Landbrug, Handel, ja endog industrielle og haandværksmæssige Virksomheder kunde forenes med Bevæsterstillingen. I Sandkroen var der foruden Kroholdet jo ogsaa et stort Landbrug og Købmandshandel samt Brændevinsbrænderi og Teglværk. I Neder Jerstal var Kromanden ogsaa Farver. I Vilslev Spange Kro var der foruden Kroholdet baade Købmandshandel og Landbrug: Christen Hansen, der var Gæstgiver, var ogsaa Landmand og senere Husejer i Haderslev. Julius Schrøder, gift med Anna Christine Knudsen, der var Kromand paa Slotskroen i Gram, var forinden baade Garver, Handskemager og Købmand. Derimod var der til Gæstgiveriet paa Amtsbanegaarden, Haderslev samt Hotellerne i Esbjerg og Hjerting, som ogsaa indehaves

af denne Slægts Medlemmer, næppe knyttet anden Virksomhed af nævneværdig Betydning.

Det er helt ejendommeligt med denne Gren af Slotslægten, der har givet sig af med Gæstgiveri og Hotelvirksomhed; det har kun givet sig Udslag i en bestemt Linje i denne Slægt, og derudover findes der saa godt som ingen, der har givet sig af med dette Erhverv i hele denne vidtspændende Slægtshistorie. — De har alle haft baade Lyst og Evner til denne Virksomhed, har været dygtige og velegnede til Faget og dertil været gæstfrie og omgængelige Mennesker. — De nedstammer alle fra Søren Hansen Slot og Margrethe Hansdatter i Vilslev. Hverken i Søren Slots Efterkommere med hans anden Hustru eller i hans Broder Jes Hansen Slots Efterkommere findes der nogen, der har givet sig af med Krohold og Gæstgiveri. — Det er før nævnt, at denne Gren af Slægten ogsaa var i Besiddelse af en Del Selvfølelse eller Overlegenhed, (noget af det samme var Tilfældet med Jes Hansen Slots Efterfølgere); medens dette kun sporedes meget lidt hos Efterkommerne i hans andet Ægteskab, men her er det sandsynligvis Næsbjergslægtens Egenskaber, der har gjort sig stærkere gældende. — Man kunde maaske koncentrere den Del af Slægten, der giver sig af med Gæstgiveri, noget mere ved at sige, at de alle nedstammer fra Ane Marie og Hans Slot fra Gaarden i Allerup, men det lader sig ikke saa godt gøre, da man kender hans Forældre, men den Mulighed er ikke udelukket, at Slægtsarven kan søges hos hans Hustru Ane Marie Sørensdatters Slægt. — Naa, det kan være lige meget, Slægten er god nok, og dens særprægede Egenskaber er tydelige nok.

Skønt Slægten oprindelig var Bønder, og skønt der endnu findes en Del dygtige Bønder med store Gaarde i Slægten, er de fleste af Slægts Medlemmer gaet over i andre Erhverv og for en stor Dels Vedkommende flyttet ind til Købstæderne og Stationsbyerne.

Slægtsgaarden — Slottet i Vilslev — findes tildels endnu, idet en Rest af Gaardens Bygninger saavel som en Del af dens oprindelige Jordtilliggender endnu ejes af Slægten, hvor fire ugifte Søkende driver og beboer Ejendommen i Fællesskab; saa det er bare et kortere Tidsspørgsmaal, hvornaar Gaarden vil gaa over paa fremmede Hænder, eller, hvad der er det sandsynligste, blive

helt nedlagt, da Bygningerne er meget gamle, og Jorden egner sig til Udstykning. — Dermed forsvinder ogsaa den væsentligste Del af Slægtens Efterkommere fra Vilslev. — Ogsaa i Allerup og Tjæreborg, hvor en stor Del af Slotslægten havde Hjemstavn, findes der nu vistnok ingen mere af Slægten; thi Gaarden i Tjæreborg er forlængst gaaet i fremmed Eje, og Fødegaarden i Allerup er udstykket og nedbrudt, saa der ikke er Spor af den tilbage. Den sidste Ætling var vistnok Hans Peder Slot, der døde paa Krogsgaard, hvorefter ogsaa denne Gaard gik ud af Slægtens Eje.

Ja, saadan gaar det ofte i vore Dage, mange stolte, støtte, dygtige Bondeslægter er havnet i Byerne — disse Landbrugets Lodsepladser —. En Søn eller Datter tager ind til Byen, frisk, dygtig, initiativrig og nøjsom tager han fat, han gør Karriere, der frister hans Søkende til at følge efter, og tilsidst kommer maaske Far og Mor ogsaa for at tilbringe deres gamle Dage i Nærheden af deres Børn. Der er saa meget, der frister, Livet er lettere at leve, alting er nemmere, behageligere og bedre. — Aah ja, det kan synes saadan; men man er alligevel kommet bort fra Jord og Hjem, fra Livets Kilder og ind paa Lodsepladsen, hvor man vel kan friste Livet en Generation eller to, men det ender dog gerne med, at ikke alene Hjemmet, men ogsaa Livet gaar i Opløsning og forsvinder. Det er farligt at forlade Moder Jord, der med sin Urkraft — Livets Kilde — har diet Slægt efter Slægt i umindelige Tider.

PERSONREGISTER

over

SLOT-SLÆGTEN

	Side		Side
A			
Ahrenkiel, Emil Chr.....	39	Christiansen, Alma Hedevig	77
— Ester.....	39	— Ane.....	30
— Kristian B.....	39	— Anna Margr. S.	77
Andersen, Gudrun.....	45	— Dagmar.....	77
— Mette Marie.....	15	— Dagmar Augusta.....	77
Arnifjord, Ellen.....	77	— Ebba.....	77
Arnum, Agathon.....	54	— Ellen.....	77
— Carl Erik.....	54	— Elna.....	78
B			
Bohnstedt, Edith.....	80	— Emanuel.....	77
Bryld, Marie Elisabeth.....	86	— Emil.....	77
C			
Carstensen, Aase.....	76	— Frederik V. M.....	76
— Adda.....	76	— Grethe.....	77
— Ane Marie.....	78	— Henry.....	77
— Ane Margr. Hedevig.....	76	— Knud Ludvig.....	77
— Christian Alfred.....	74	— Lilly.....	77
— Christine Margr.....	81	— Rita.....	77
— Ejnar.....	75	— Valdemar.....	77
— Erik.....	76	Christoffersen, Divert Lise.....	12
— Hans Peder.....	72	— Juliane S M.....	75
— Jørgen.....	76	D	
— Kirstine Margrethe.....	72	Dall, Anna Cathrine.....	50
— Svend Aage.....	76	— Claudia Maria.....	50
— Søren Nikolaj.....	74	— Ellen.....	50
Christensen, Ane Cathrine.....	43	— Emma Margr.....	51
— Axel Thorup.....	87	— Erik Pedersen.....	54
— Kirstine.....	44	— Kathrine Sørine.....	50
— Kristian V.....	44	— Kirsten Oline.....	50
		— Mary Johanne.....	50
		— Niels Jens Gren.....	50
		— Ole Nielsen.....	49
		— Rasmus Olesen.....	48

	Side		Side
Dall, Rasmus Olesen (1928)	50	Hansen, Christian Nielsen	40
Dideriksen, Ester	55	— Christian Ottesen	52
E			
Erichsen, Johanne	76	— Christian Thomsen	84
Eriksen, Erik Carl	50	— Christine Jessine	67
— Niels	50	— Claus Gjørding	42
F			
Fyhn, Hansine	79	— Claus Gjørding (1918)	52
G			
Gravesdatter, Ane Kathrine	95	— Dagny O. M.	88
— Margrethe	96	— Ebba Sloth	88
H			
Hansdatter, Margrethe	11, 93	— Edith B.	81
Hansen, Aage B.	81	— Ellinor Sloth	88
— Albert	39	— Elna Kamilla	45
— Anders Bennetsen	52	— Emma	38
— Andreas Iversen	43	— Erik Kirkeby	89
— Ane Margrethe	87	— Frida	39
— Anna	48	— Georg Mathias	77
— Anna Christine	41	— Georgia Margr.	88
— Anna Dorthea	88	— Gerda Fyhn	80
— Anna Margr. C.	81	— Gorm	83
— Anne (1893)	38	— Grethe Marie B.	81
— Anne (1881)	68	Hansen-Sloth, Hans Otto	92
— Anne Cathrine	91	Hansen, Hans Peder	72
— Anne Elisabeth	52	— Hans Sørensen	42
— Anne Margr. Hedeveg.	80	— Harry	77
— Anne Marie	35	— Helga Marie	38
— Anne Marie Catr.	38	— Helmer B.	81
— Anton Jeppe	65	— Helga Marie	38
— Arne Theodor	52	— Helmer B.	81
— Arnold	38	— Helmer C.	81
— Axel Fyhn	79	— Herman	38
— Hansen, Bent	39	— Inge Fyhn	79
— Bunde P. M.	38	— Jendre	38
— Børge Dalsgaard	79	— Jenny Dorthea	86
— Carl Christian	86	— Jens Kirkeby	87
— Cecilie	52	— Hansen, Jens Lucas	79
— Charles	77	— Jens Sloth	88
— Christian B.	81	— Jens Volmer Sloth	88
— Christian Carstensen	80	— Jes	11
		— Jørgen	39
		— Kaj B.	81
		— Karen Marie	87
		— Kathy	39
		— Ketty B.	81
		— Kristian B. K.	89
		— Laurids	38
		— Laue Jens H.	38

	Side		Side
Hansen, Laue Pedersen	36	Jensen, Anne.....	36
— Hansen, Lilian.....	38	— Arthur	92
— Lilly	39	— Ester.....	49
— Ludvig Carstensen	79	— Hansine	36
— Maren.....	11	— Knud Borge	91
— Maren Nielsine	69	— Peder Carl	80
— Maria	48	— Peder Hansen	35
— Molly B.	81	— Søren	39
— Niels Mikkelsen	67	Jepsen, Jens.....	11
— Niels Sigfred A.....	68	— Karen.....	11
— Nikolaj.....	39	Jessen, Edel.....	11
— Hansen, Ole	40	— Hans	11
— Ole	40	— Maren (1893)	55
— Oline	51	Jostu, Karla	68
— Peder	37	Jørgensen, Doris	92
— Simon	11		
— Svend Aage.....	52	K	
— Søren	11	Kibenich, Inger Sofie	75
— Søren Anton (1852)	58	Kjær, Helene	54
— Søren Anton (1888)	51	Knudsen, Anne.....	54
— Søren Iversen (1811) ..	14, 30	— Anne Christine	54
— Søren I. (1878).	60	— Christen M.	55
— Sørine	65	— Eline Jessine	40
— Sørine Kathrine	51	— Elna Cecilie	54
— Tom	39	— Grethe	54
— Ulla Fyhn	80	— H. A. Rejnholdt	52
— Viktor.....	80	— Hans Erik	54
— Virginia	38	— Hans L.	58
Halske, Helle Elfsabeth	86	— Hans R.....	57
— Jens Vagn	86	— Ingvalde Cecilie	58
— Jens Vilhelm	86	— Jørgen P.	57
Hinrichs, Hans	69	— Lorenz L.	53
Hørlyck, Anne Sofie	39	— Margrethe C.	57
		— Mathea.....	55
I		— Peder	58
Iversen, Ane Kathrine	42	— Peder S.	57
— Anne Marie	50	— Søren I.	57
— Emmanuel	50	Kock, Anne Margr.	53
— Karen Kathrine.....	50	Krusborg, Axel	82
— Kirsten.....	50	— Marius M. N.	82
		— Petrea	82
J		— Poul Erik	82
Jacobsen, Johannes Bang	50		
— Niels Bang.....	50	L	
Jensen, Ane Oline.....	36	Lange, Christine.....	67

	Side		Side
Larsen, Ellen	38		
— Erna	38		
— Laurids	38		
— Margrethe	38		
— Marie Oline	38		
— Marius	38		
— Niels	14		
Lauridsen, Graves	94		
Laursen, Anker Hedegaard	77		
— Grethe Hedegaard	77		
— John Hedegaard	77		
Lind, Kaj Lykke	45		
— Ruth Agnes	45		
— Viktor	45		
Lorentzen, Ane Cathrine	88		
Lukman, Niels Clausen Hansen ..	44		
Lyster, Erik Peder	68		
M			
Madsen, Ablone	15		
— Ane Marie	15		
— Hans Kr.	15		
— Jens Nielsen	15		
— Johanne Margr.	15		
— Ketty C. M.	73		
— Kirsten Marie	15		
— Mads Anton	15		
— Niels	15		
Mass, Herbert	69		
Mejer, Mommine Sophie	67		
Mikkelsen, Arnold Gelardi	78		
— Erik	78		
— Gerda	78		
— Henning	78		
— Kamma	78		
— Margrethe	78		
— Svend Aage	78		
— Viktor	78		
Morenø, Bernhardt C. H.	73		
— Morenø, Kate Margrethe ...	73		
— Margr. Lilly H.	73		
Mortensen, Helga	89		
Møller, Jens Thomsen	28		
— Mathilde Hansine	54		
		N	
		Nielsdatter, Anna	93
		— Cecilie K.	12
		— Johanne	11
		Nielsen, Ane	15
		— Christian	82
		— Ella	81
		— Grethe Ruth	81
		— H. Poul	69
		— Jessine	58
		— Kristen	15
		— Niels Peder	81
		— Robert	82
		— Solveig K. W.	70
		— Tove	81
		Nissen, Erika	69
		— Günther	69
		— Hans	68
		— Hans Anton	68
		— Hans Jørgen	68
		O	
		Olesdatter, Else	12
		— Else Kirstine	12
		— Johanne	12
		Olesen, Hans	12
		— Johannes	89
		— Kaj Anker	89
		— Lizzi	89
		— Søren	12
		Ottesen, Bothilde	51
		P	
		Pedersen, Anne	77
		— Bodil Kirst.	57
		— Christian Carstensen	71
		— Dorthea R.	83
		— Graves	95
		— Niels	15
		Poulsen, Anna Grethe	38
		— Dagny	38
		— Edelline	74
		— Edith	38
		— Svend	38

	Side		Side
R			
Rasksen, Ane	72	Slot, Rigmor H.	92
Ris, Karen Bøjsen	60	Steffensen, Lillian Leudo	73
Ruff, Christine.....	41	— Rita	74
— Stefan.....	41	— Thorkild	73
S			
Schrøder, Hans L.	55	Sørensdatter, Ane Cathrine	95
— Harald	55	— Ane Marie	13
— Inge Merete.....	55	— Else Marie	12
— Julius	54	— (Slot), Margrethe	94
Skau, Anne Marie	66	Sørensen, Børge.....	65
Slot, Ane Hansdatter	14	— (Hjuler), Frands	96
— Ane Margr. H.	29, 71	— Hans Aage.....	65
— Ane Marie Hansen	84	— Niels M.	65
— Ane Marie H.	28	T	
— Ester Sørensdatter	13	Thomsen, Laust.....	94, 95
— Hans Olufsen.....	10	— Mariane Frølund	82
— Hans P. H.	89	— (Juel), Thomas	95
— Hans Sørensen	13	Thude, Ninna	39
— Hansine P. H.	87	V, W	
— Jens Nielsen H.	29, 83	Varde, Carl Andersen	88
— Jes Hansen.....	10	Vind, Karen	37
— Margrethe Hansen	83	Walbaum, Anna.....	69
— Ole	10	— Arnold	69
— Ole Sørensen	12	— Erika	70
— Søren Hansen (1756) ...	10, 93	— Hans Arnold	70
— Søren Hansen (1819)	15	— Hertha	69
— Asta Margr. H.	92	Welcher, Else	92
— Ingrid	92	Winding, Alice.....	86
— Jenny D. H.	91	— Anna Dorrit	86
— Jens Aage H	92	— Kaj Chresten F.	86
— Karen H.	92	— Ove Kaj.....	86
		Wisér, Arlette.....	54

INDHOLDSFORTEGNELSE

	Side
Forord	5
Æ Slot	6
Slot-Slægten:	
Tavle 1: Ole Slot (Vilslev)	10
Vilslev Spange	16
« 2: Søren I. Hansen (Sandkroen)	30
»Lykkesgaard«	45
« 3: Ane Margr. Hansdatter Slot (Tjæreborg)...	71
« 4: Jens Niels Hansen Slot (Allerup)	83
« 5: Søren Hansen Slot (Vilslev)	93
Resumé	101

Slægtstavler.

Slot-Slægten

Tavle 1.

„Volle Slot“ i Vilslev. Hans Søn:

Hans Olufsen Slot, * 1723 i Vilslev, død?, begravet $^{16}/_1$ 1801, 78 Aar gl. i Vilslev.
Hans 2 Sønner:

I. Søren Hansen Slot, * 1756 i Vilslev, †, begravet $^{8}/_{12}$ 1803, 47 Aar gl.
Gift 1. Gang med Margrethe Hansdatter, født ved Juletid 1759, † $^{17}/_2$
1795, 35 Aar og 2 Mdr. gl. Gift 2. Gang med Anna Nielsdatter $^{2}/_{12}$
1795. (Se Slotslægten Tavle 5).
Af Margrethe og Søren Slots Børn hendes følgende 3:

II. Jes Hansen Slot, * 1766 i Vilslev, † $^{7}/_{10}$ 1838, 72 Aar gl. i Vilslev.
Gift med Johanne Nielsdatter. Over deres Efterkommere er der ikke
Stamtavle.

- 1) Ole Sørensen Slot, * 1783 i Vilslev. Gift 1. Gang $^{20}/_{11}$ 1814 med Else Marie Sørensdatter, † $^{19}/_1$ 1832 i Vilslev.
2) Ester Sørensdatter Slot, døbt $^{10}/_1$ 1791 i Vilslev, antagelig død ugift. Ingen Børn.
3) Hans Sørensen Slot, døbt $^{20}/_4$ 1792 i Vilslev, † $^{22}/_{10}$ 1879, 87 Aar gl. i Allerup. Gift $^{1}/_{12}$ 1810 med Ane Marie Sørensdatter, * $^{1}/_7$ 1781 i Allerup, Sneum S., † $^{16}/_{12}$ 1857 i Allerup.

5 Børn:

- A¹) Søren Iversen Hansen Slot i Sandkroen, Ø. Løgum Sogn, * $^{24}/_{10}$ 1811 i Allerup, Sneum Sogn, † $^{17}/_5$ 1901 i Flensborg. Gift $^{26}/_3$ 1836 i Sneum Kirke med Ane Christiansen, * $^{20}/_8$ 1813 i Gørding, † i Februar 1897 i Nr. Hjarup, Sønderjylland.
7 Børn:
a 1) Ane Marie Hansen, * $^{7}/_5$ 1836 i Sandkroen, † $^{6}/_3$ 1876 i Neder Jerstal.
b 2) Ole Hansen, * $^{26}/_{10}$ 1837 i Sandkroen, † $^{18}/_4$ 1864 i Dybbøl.
c 3) Christian Nielsen Hansen, * $^{20}/_5$ 1839 i Sandkroen, † $^{28}/_6$ 1898 i Haderslev.
d 4) Hans Hansen, * $^{5}/_{12}$ 1841, † $^{24}/_{12}$ 1858 i Aabenraa.
e 5) Claus Gørding Hansen, * $^{10}/_2$ 1844 i Sandkroen, † $^{2}/_6$ 1909 i Gjørklint v. Holsted.
f 6) Cecilie Hansen, * $^{16}/_{12}$ 1851 i Sandkroen, † $^{14}/_{12}$ 1920 i Galsted, Agerskov S.
g 7) Søren Anton Hansen, * $^{7}/_2$ 1852 i Sandkroen, † $^{18}/_{12}$ 1907 i Hjordkær v. Aabenraa.
Se Slot-Slægten, Tavle 2.
- B²) Ane Hansdatter Slot, * $^{6}/_7$ 1815 i Allerup, Sneum S., død der $^{18}/_5$ 1842. Gift $^{17}/_{10}$ 1840 i Sneum Kirke med Niels Larsen, * $^{25}/_7$ 1817 i Tjæreborg, † $^{29}/_5$ 1895 i Briksbøl, Skads.
1 Datter:
a 1) Ane Nielsen, * $^{24}/_4$ 1842 i Allerup, † paa Houmark i Tjæreborg. Gift med Gdr. Hans Kristian Madsen, * $^{14}/_8$ 1838, Houmark, †? 7 Børn:
1) Ane Marie Madsen, * $^{25}/_5$ 1864. Gift med Møller og Købm. Kristen Nielsen, Stoholm.
2) Mads Anton Madsen, * $^{20}/_{11}$ 1865. Banemand.
3) Niels Madsen, * $^{6}/_9$ 1867 i Houmark.
4) Johanne Margrethe Madsen, * $^{16}/_6$ 1870. Gift med Vognmand Niels Pedersen i Skive.
5) Kirsten Marie Madsen, * $^{20}/_{11}$ 1872 i Houmark, Tjæreborg Sogn.
6) Jens Nielsen Madsen, * $^{28}/_{10}$ 1874 i Houmark, Tjære., Sømand.
7) Ablone Madsen, * $^{5}/_3$ 1876 i Houmark, Tjæreborg.
- C³) Søren Hansen Slot, Vilslev Spange, * $^{20}/_3$ 1819 i Allerup, Sneum S., † $^{6}/_3$ 1879 i Vilslev Spange Kro. Gift $^{12}/_{12}$ 1846 i Vilslev Kirke med Mette Marie (Mitte) Andersen, * $^{11}/_7$ 1822 i Nr. Farup Kro, † $^{20}/_5$ 1903 i Vilslev Spange.
1 Datter:
a 1) Ane Marie Hansine Hansens Slot, * $^{28}/_5$ 1849 og † $^{18}/_3$ 1879, 30 Aar gl. i Vilslev Spange. Gift $^{7}/_{11}$ 1874 med Snedker Jens Thomsen Møller fra Brøns. — De boede i Vilslev Spange og havde 1 Barn, der døde, sammen med Moderen, nyfødt.
- D⁴) Ane Margrethe Hansdatter Slot, * $^{20}/_5$ 1823 i Allerup, Sneum S., † $^{28}/_4$ 1900 i Tarm. Gift $^{27}/_3$ 1848 med Gdr. Kristian Carstensen Pedersen Vad i Tjæreborg, * $^{10}/_9$ 1824 og † $^{9}/_2$ 1890 i Tjæreborg.
8 Børn:
a 1) Ane Nikoline Carstensen, * $^{29}/_{12}$ 1848, † $^{9}/_3$ 1849 i Tjæreborg.
b 2) Hans Peder Carstensen, * $^{27}/_3$ 1850 i Tjæreborg, † $^{11}/_7$ 1916 i Hobro.
c 3) Ane Margrethe Hedevig Carstensen, * $^{7}/_{10}$ 1852, † som Barn i Tjæreborg.
d 4) Søren Nikolaj Carstensen, * $^{18}/_4$ 1855 i Tjæreborg, † $^{28}/_6$ 1929.
e 5) Søren Anton Carstensen, * $^{23}/_8$ 1857, † $^{4}/_6$ 1859 i Tjæreborg.
f 6) Ane Margrethe Hedevig Carstensen, * $^{6}/_5$ 1860 i Tjæreborg.
g 7) Ane Marie Carstensen, * $^{17}/_8$ 1863 i Tjæreborg, † $^{27}/_7$ 1938 i Tarm.
h 8) Christine Margrethe Carstensen, * $^{18}/_{12}$ 1868 i Tjæreborg, † $^{24}/_4$ 1936 i Skjern.
Se Slot-Slægten, Tavle 3.
- E⁵) Jens Nielsen Hansen Slot, * $^{23}/_4$ 1825 i Allerup, Sneum S., † der $^{11}/_9$ 1892. Gift $^{8}/_8$ 1850 i Tjæreborg med Dorthea R. Pedersen, * $^{11}/_{12}$ 1829 i Tjæreborg, † $^{8}/_2$ 1902 i Allerup.
4 Børn:
a 1) Margrethe Hansen Slot, * $^{8}/_2$ 1858 i Allerup, † $^{1}/_3$ 1928 i Esbjerg.
b 2) Ane Marie Hansen Slot, * $^{14}/_4$ 1861 i Allerup, † $^{25}/_2$ 1929 i Varde.
c 3) Hansine Pedertrine Hansen Slot, * $^{15}/_{11}$ 1863 i Allerup, † $^{25}/_7$ 1936 i Esbjerg.
d 4) Hans Peder Hansen Slot, * $^{20}/_6$ 1869 i Allerup, † $^{15}/_{11}$ 1911 paa Krogsgaard i Tjæreborg.
Se Slot-Slægten, Tavle 4.
- F⁶) Else Kirstine Olesdatter, * $^{17}/_4$ 1844 i Vilslev. — Hele Familien rejste bort fra Byen og har ikke kunnet opspores.

A¹) Søren Iversen Hansen, Slot, Sandkroen, Ø. Løgum Sogn, * 24/10 1811 i Allerup, Sneum Sogn. Død 17/5 1901 i Flensborg. Gift 26/8 1836 i Sneum Kirke med Ane Christiansen, * 20/8 1813 j Gørding. Død i Februar 1897 i Nr. Hjarup i Slesvig.

7 Børn:

a 1) Ane Marie Hansen, * 7/5 1836 i Sandkroen, Ø. Løgum, † 6/3 1876 i Neder Jerstal. Gift med Peder Hansen Jensen, * 19/7 1833 i Løgumkloster, † 7/2 1880 i N. Jerstal.

4 Børn:

1) Anna Jensen, * 23/6 1862 i Vilslev Spange. † 19/10 1876, 14 Aar gl.

2) Hansine Jensen, * 26/2 1864 i Vilslev Spange. Død ca. 16 Aar gl.

3) Ane Oline Jensen, * 9/12 1866 i Vilslev Spange, † 22/12 1934 i Vamdrup. Gift 20/12 1890 i gl. Haderslev S. med Laue Petersen Hansen, * 24/12 1865 i Løgumkloster? (Ringtved, Magstrup S., Haderslev Amt?). 8 Børn:

A) Peter Hansen, * 7/1 1891 i Fredsted. Gift 20/1 1918 i Vojens med Karen Vind, * 2/9 1890. — 3 Børn: a. Laue Jens Harro Hansen, * 10/1 1920 i Over Jerstal. — b. Bunde Peter Magnus Hansen, * 13/1 1923 i Flensborg. — c. Helga Marie Oline Hansen, * 17/9 1929.

B) Jendre Hansen, * 7/1 1893 i Fredsted. Gift 30/11 1920 med Anne Hansen, * 28/12 1893. — 1 Barn: Arnold Hansen, * 20/9 1922.

C) Anna Maria Cathrine Hansen, * 9/2 1895 i Fredsted. Gift 4/12 1914 med Marius Larsen, Tørsbøl, * 30/11 1890. — 5 Børn: a. Margrethe Larsen, * 13/12 1915. — b. Marie Oline Larsen, * 14/11 1919. — c. Laurids Larsen, * 3/10 1922. — d. og e. Ellen og Erna Larsen (Tvill.), * 12/7 1925.

D) Laurids Hansen, * 17/5 1897 i Hammelev. Gift 1919 med Virginia Hansen. Separeret 1935. — 2 Børn: Lilian Hansen og Herman Hansen.

E) Emma Hansen, * 14/9 1900 i Hamborg. Gift 28/7 1929 i Vamdrup med Svend Poulsen, * 4/9 1902 i Solbjerg ved Aarhus. — 4 Børn: a. Edith Poulsen, * 15/6 1930. — b. Dagny Poulsen, * 20/8 1934, † 25/5 1936. — c. Dagny Poulsen, * 7/7 1937. — d. Anna Grethe Poulsen, * 28/10 1938 i Darum.

F) Frida Hansen, * 6/2 1902 i Abkær, Jerstal. Gift 8/2 1924 med Emil Chr. Ahrnkiel i Vamdrup, * 21/5 1895 i Seest ved Kolding. — 2 Børn: a. Christian Bertel Ahrnkiel, * 19/4 1926. — b. Ester Ahrnkiel, * 28/10 1934, begge i Vamdrup.

G) Albert Hansen, * 22/3 1904. Gift 2/3 1928 med Ninna Margrethe Thude, * 15/6 1905 i Jedsted. — 3 Børn: a. Ketty Hansen, * 19/5 1928 i Esbjerg. — b. Bent Hansen, * 24/1 1930 i Nykøbing F. — c. Tom Hansen, * 20/4 1939 i Nykøbing F.

H) Nikolaj Hansen, * 21/4 1908 i Nr. Hjarup v. Hovslund. Er gift med Lilly Hansen. — 1 Barn: Jørgen Hansen.

4) Søren Jensen, * 25/1 1870. Gift 16/8 1895 m. Sofie Horlyck, N. Jerstal, * 4/11 1874. Han † i September 1934 i U. S. A. Flere Børn.

b 2) Ole Hansen, * 26/10 1837. Faldt 18/4 1864 i Dybbøl.

c 3) Christian Nielsen Hansen, * 29/5 1839 i Sandkroen, Ø. Løgum S., † 28/6 1898 i Haderslev. Gift 21/8 1868 med Eline Jessine Knudsen i Åger-skov Kirke, * 29/3 1837 i Rangstrup Skole, † 26/5 1904 i Haderslev.

1 Barn:

1) Anna Christine Hansen, * 1/8 1869 i Galsted. Gift 23/5 1900 m. Stefan Ruff i Haderslev, * 26/12 1872 i Østrig. 1 Barn: Christine Ruff, * 24/10 1900 i Haderslev.

d 4) Hans Hansen, * 5/12 1841. † Juleaften, 24/12 1858, 17 Aar gl.

e 5) Claus Gjørding Hansen, * 10/2 1844 i Sandkroen. † 2/6 1909 i Gjørklint v. Holsted. Gift 4/4 1871 med Ane Cathrine Iversen, * 24/7 1849 i Rovbjerg, † 11/5 1932 i Sdr. Bjært ved Kolding.

7 Børn:

1) Andreas Iversen Hansen, * 5/11 1871. Gift 7/3 1907 med Ane Cathrine Christensen, Lykkesgaard, Vejrup, * 4/7 1870 i Biltoft v. Varde. — 2 Børn:

a. Niels Clausen Hansen, senere Lukman. cand. mag. * 29/10 1907 i Vejrup. Gift 12/11 1939 i Københavns Raadhus med Gudrun Andersen.

b. Elna Kamilla Hansen, * 15/12 1910 i Vejrup. Gift 1/9 1930 med Viktor Lind, Vejrup, * 2/9 1907. 2 Børn: Ruth Agnes Lind, * 7/11 1930 og Kaj Lykke Lind, * 25/11 1934 i Vejrup.

2) Anna Hansen, * 26/10 1873. † 29/1 1885. 12 Aar gl.

3) Maria Hansen, * 2/2 1876. Gift 21/6 1899 i Holsted med Rasmus Olesen Dall, Sdr. Bjært, * 28/1 1873 i Agtrup, † 10/5 1926 i Sdr. Bjært ved Kolding. — 8 Børn:

A) Ole Nielsen Dall, * 22/6 1900. Gift 3/1 1928 med Ester Jensen, Rødby Lolland, * 8/9 1904. † 15/10 1938. — 2 Børn: Rasmus Dall, * 6/12 1928 og Ellen Dall, * 12/5 1932.

B) Claudia Marie Dall, * 9/1 1903. † 1/9 1924.

C) Kirsten Oline Dall, * 31/12 1904. Gift 21/10 1927 med Emmanuel Iversen, * 22/9 1902 i Vinding v. Vejle. — 3 Børn: Anna Marie I., * 11/3 1931, Kristen I., * 15/1 1933 og Karen Kathrine I., * 13/3 1936.

D) Anna Cathrine Dall, * 1/6 1908. Gift 8/10 1931 med Niels Eriksen i Skrillinge, Fyn. 1 Barn: Erik Karl Eriksen, * 13/10 1934.

E) Kathrine Sørine Dall, * 30/8 1910.

F) Mary Johanne Dall, * 13/2 1913. Gift 5/5 1936 med Johannes Bang Jakobsen, * 22/4 1904 i Horsens. — 1 Barn: Niels Bang Jakobsen, * 22/7 1937.

G) Niels Jens Gren Dall, * 15/5 1915.

H) Emma Margrethe Dall, * 18/1 1919.

4) Søren Hansen, * ?, † 5 Aar gl.

5) Oline Hansen, * 8/12 1879 i Rovbjerg. Bor i Ribe.

6) Sørine Kathrine Hansen, * 16/7 1883 i Rovbjerg. Bor i Sdr. Bjært.

7) Søren Anton Hansen, * 8/4 1888 i Rovbjerg. Gift 14/12 1917 i Over Jerstal med Botilde Ottesen, * 7/5 1989 i Vester Terp, N. Løgum S. — 6 Børn:

A) Claus Gørding Hansen, * 8/8 1918, Over Jerstal.

B) Anders Bennesen Hansen, * 16/8 1919 i Holbæk, Vodder Sogn. † 10/2 1928 i Vestterp, Starup.

f 6) Cecilie Hansen, * 16/12 1845 i Sandkroen, † 14/12 1920 i Galsted. — Gift 1872 med Hans Andreasen Rejnholdt Knudsen, * 3/8 1843. † 28/4 1919 i Galsted.

5 Børn:

1) Lorenz Lorenzen Knudsen, * 20/2 1874 i Galsted. Gift 1. Gang 1901 med Anna Margrethe Kock, * 7/8 1884. Separeret 1906. — 3 Børn:

A) Elna Cecilie Knudsen, * 16/2 1902 i Rødding. † 11/9 1939 i Dover. Gift 1930 med Erik Pedersen Dall, * 21/2 1882.

B og C) Grethe og Anna Knudsen (Tvill.), * 17/1 1904. Anna gift 7/12 1929 med Agethon Arnum, * 25/8 1906 i Skærbæk. — 1 Barn: Carl Erik Lorenz Arnum.

Gift 2. Gang 1907 med Helene Kjær, Stenderup, * 3/8 1872. † 18/4 1918. — 1 Barn:

Hans Erik Knudsen, * 18/6 1908.

Gift 3. Gang 1926 m. Mathilde Hansine Møller fra Egersund, * 14/3 1883. Ingen Børn.

2) Anna Christine Knudsen, * 13/8 1876. Gift 14/11 1902 med Julius Schrøder, * 8/6 1865 i Haderslev. 2 Børn:

A) Hans Lorenzen Schrøder, * 1905, † 7/12 1911 i Gram.

B) Harald Schrøder, * 13/12 1906. Gift 24/4 1932 med Ester Louise Høgsbro Dideriksen, * 7/8 1905 i Brørup. 1 Barn: Inge Merethe Schrøder, * 19/4 1904 i Gram.

3) Methea Knudsen, * 1880 og † 1883 i Galsted.

4) Christen Martinus Knudsen, * 21/3 1883 i Galsted. Gift 25/4 1919 m. Maren Jessen, * 7/8 1893 i Ørslev, Hellevad Sogn. — 5 Børn:

A) Hans Rejnholdt K., * 9/8 1920.

B) Jørgen Peder K., * 1/3 1921.

C) Peder Sigurd K., * 10/8 1922.

D) Ole Kristen K., * 12/2 1926, † 19/12 1926.

E) Margrethe Cecilie K., * 7/10 1927. Alle * i Galsted.

5) Søren Iversen Knudsen, * 30/11 1885 i Galsted. Gift 7/11 1919 m. Bodil Kirstine Pedersen fra Kastrup v. Gram, * 8/2 1897. — 3 Børn:

A) Ingvilda Cecilie K., * 4/3 1921.

B) Hans Lorenzen K., * 19/7 1922.

C) Peder K., * 3/5 1925.

g 7) Søren Anton Hansen, Sandkroen, * 7/2 1852. † 18/12 1907 i Hjørde-kær v. Aabenraa. Gift 21/10 1876 med Jessine Mikkelsen Nielsen, fra Arrild, * 1/7 1853, † 1/9 1906 i Flensborg.

4 Børn:

1) Søren Iversen Hansen, * 28/4 1878 i Sandkroen, † 9/1 1942 i Haderslev. Gift 23/1 1903 med Karen Bøjsen Ris, * 27/5 1878 i Rindtved, Styding. Ægteskabet opløst 1909. — 2 Børn:

A) Sørine Hansen, * 21/6 1900. Gift m. Møbelsnedker Niels Sørensen i Nr. Sundby. — 1 Barn: Børge Sørensen, * 18/5 1934.

B) Anton Hansen, * 15/12 1904 i Haderslev.

S. I. Hansen gift 2. G. 3/4 1936 med Anna Maria Bram, * 6/4 1886 i Grarup. — Ingen Børn.

2) Niels Mikkelsen Hansen, * 21/6 1879 i Sandkro. † 7/5 1936 i Haderslev. Gift 1. Gang med Christine Lange fra Flensborg. Ingen Børn. Gift 2. Gang 10/10 1919 i Haderslev med Mommene Sofie Mejer, * 26/7 1893, Nibølegnen. — 2 Børn:

Christiana Jessine H., * 27/10 1919.

Niels Sigfred Anton Hansen, * 18/12 1921 i Haderslev.

3) Anna Hansen, * 23/7 1881 i Sandkro. † 7/11 1937 i Slesvig. Gift 4/4 1908 i Flensborg med Hans Nissen fra Tombyll, * 16/8 1885 i Aabenraa. — 3 Børn:

A) Hans Anton Nissen, * 30/1 1909. Gift 1934.

B) Erika Nissen, * 6/4 1911. Gift?

C) Gunther Nissen, * 24/2 1921 i Slesvig.

4) Maren Nielsine Hansen, * 20/2 1885 i Sandkro. † 8/8 1937 i Slesvig. Gift med Arnold Walbaum, * 25/4 1879. † 18/8 1937 i Slesvig. — 4 Børn:

A) Anna Walbaum, * 19/1 1906.

B) Herthe Walbaum, * 4/12 1907.

C) Erika Walbaum, * 14/2 1911.

D) Hans Arnold W., * 13/8 1919.

4 Børn:

- 1) Anna Jensen, * 23/6 1862 i Vilslev Spange. † 19/10 1876, 14 Aar gl.
- 2) Hansine Jensen, * 26/2 1864 i Vilslev Spange. Død ca. 16 Aar gl.
- 3) Ane Oline Jensen, * 9/12 1866 i Vilslev Spange, † 22/12 1934 i Vamdrup. Gift 20/12 1890 i gl. Haderslev S. med Laue Petersen Hansen, * 24/12 1865 i Løgumkloster? (Ringstved, Magstrup S., Haderslev Amt?). 8 Børn:
 - A) Peter Hansen, * 7/1 1891 i Fredsted. Gift 20/1 1918 i Vojens med Karen Vind, * 2/9 1890. — 3 Børn: a. Laue Jens Harro Hansen, * 10/1 1920 i Over Jerstal. — b. Bunde Peter Magnus Hansen, * 18/1 1923 i Flensborg. — c. Helga Marie Oline Hansen, * 17/9 1929.
 - B) Jendre Hansen, * 7/1 1893 i Fredsted. Gift 30/11 1920 med Anne Hansen, * 28/12 1893. — 1 Barn: Arnold Hansen, * 20/9 1922.
 - C) Anna Maria Cathrine Hansen, * 9/2 1895 i Fredsted. Gift 4/12 1914 med Marius Larsen, Tørsbøl, * 30/11 1890. — 5 Børn: a. Margrethe Larsen, * 13/12 1915. — b. Marie Oline Larsen, * 14/11 1919. — c. Laurids Larsen, * 3/10 1922. — d. og e. Ellen og Erna Larsen (Twill.), * 12/7 1925.
 - D) Laurids Hansen, * 17/5 1897 i Hammelev. Gift 1919 med Virginia Hansen. Separeret 1935. — 2 Børn: Lilian Hansen og Herman Hansen.
 - E) Emma Hansen, * 14/9 1900 i Hamborg. Gift 28/7 1929 i Vamdrup med Svend Poulsen, * 4/9 1902 i Solbjerg ved Aarhus. — 4 Børn: a. Edith Poulsen, * 15/8 1930. — b. Dagny Poulsen, * 20/8 1934, † 25/5 1936. — c. Dagny Poulsen, * 7/7 1937. — d. Anna Grethe Poulsen, * 28/10 1938 i Darum.
 - F) Frida Hansen, * 6/2 1902 i Abkær, Jerstal. Gift 8/2 1924 med Emil Chr. Ahrnkiel i Vamdrup, * 21/5 1895 i Seest ved Kolding. — 2 Børn: a. Christian Bertel Ahrnkiel, * 19/4 1926. — b. Ester Ahrnkiel, * 28/10 1934, begge i Vamdrup.
 - G) Albert Hansen, * 22/3 1904. Gift 2/3 1928 med Ninna Margrethe Thude, * 15/6 1905 i Jedsted. — 3 Børn: a. Ketty Hansen, * 19/5 1928 i Esbjerg. — b. Bent Hansen, * 24/1 1930 i Nykøbing F. — c. Tom Hansen, * 20/4 1939 i Nykøbing F.
 - H) Nikolaj Hansen, * 21/4 1908 i Nr. Hjarup v. Hovslund. Er gift med Lilly Hansen. — 1 Barn: Jørgen Hansen.
- 4) Søren Jensen, * 25/1 1870. Gift 16/8 1895 m. Sofie Horlyck, N. Jerstal, * 4/11 1874. Han † i September 1934 i U. S. A. Flere Børn.

c 3) Christian Nielsen Hansen, * 29/5 1839 i Sandkroen, Ø. Løgum S., † 28/6 1898 i Haderslev. Gift 21/8 1868 med Eline Jessine Knudsen i Agerstov Kirke, * 29/3 1837 i Rangstrup Skole, † 26/5 1904 i Haderslev.

1 Barn:

1) Anna Christine Hansen, * 1/8 1869 i Galsted. Gift 23/5 1900 m. Stefan Ruff i Haderslev, * 20/12 1872 i Østrig. 1 Barn: Christine Ruff, * 24/10 1900 i Haderslev.

d 4) Hans Hansen, * 5/12 1841. † Juleaften, 24/12 1858, 17 Aar gl.

ved Kolding.

7 Børn:

- 1) Andreas Iversen Hansen, * 5/11 1871. Gift 7/3 1907 med Ane Cathrine Christensen, Lykkesgaard, Vejrup, * 4/7 1870 i Bilstoft v. Varde. — 2 Børn:
 - a. Niels Clausen Hansen, senere Lukman. cand. mag. * 29/10 1907 i Vejrup. Gift 12/11 1939 i Københavns Raadhus med Gudrun Andersen.
 - b. Elna Kamilla Hansen, * 15/12 1910 i Vejrup. Gift 1/9 1930 med Viktor Lind, Vejrup, * 2/9 1907. 2 Børn: Ruth Agnes Lind, * 7/11 1930 og Kaj Lykke Lind, * 23/11 1934 i Vejrup.
- 2) Anna Hansen, * 26/10 1873. † 29/1 1885. 12 Aar gl.
- 3) Maria Hansen, * 2/2 1876. Gift 21/6 1899 i Holsted med Rasmus Olesen Dall, Sdr. Bjært, * 28/1 1873 i Agrtrup, † 14/5 1926 i Sdr. Bjært ved Kolding. — 8 Børn:
 - A) Ole Nielsen Dall, * 22/6 1900. Gift 3/1 1928 med Ester Jensen, Rødby Lolland, * 8/9 1904. † 15/10 1938. — 2 Børn: Rasmus Dall, * 6/12 1928 og Ellen Dall, * 12/5 1932.
 - B) Claudia Marie Dall, * 9/1 1903. † 1/9 1924.
 - C) Kirsten Oline Dall, * 31/12 1904. Gift 21/10 1927 med Emmanuel Iversen, * 22/9 1902 i Vinding v. Vejle. — 3 Børn: Anna Marie I., * 11/3 1931, Kristen I., * 15/1 1933 og Karen Kathrine I., * 13/3 1936.
 - D) Anna Cathrine Dall, * 1/8 1908. Gift 8/10 1931 med Niels Eriksen i Skrillinge, Fyn. 1 Barn: Erik Karl Eriksen, * 13/10 1934.
 - E) Kathrine Sørine Dall, * 30/8 1910.
 - F) Mary Johanne Dall, * 13/2 1913. Gift 5/5 1936 med Johannes Bang Jakobsen, * 22/4 1904 i Horsens. — 1 Barn: Niels Bang Jakobsen, * 22/7 1937.
 - G) Niels Jens Gren Dall, * 15/5 1915.
 - H) Emma Margrethe Dall, * 18/1 1919.
- 4) Søren Hansen, * ?, † 5 Aar gl.
- 5) Oline Hansen, * 8/12 1879 i Rovbjerg. Bor i Ribe.
- 6) Sørine Kathrine Hansen, * 16/7 1883 i Rovbjerg. Bor i Sdr. Bjært.
- 7) Søren Anton Hansen, * 8/4 1888 i Rovbjerg. Gift 14/12 1917 i Over Jerstal med Botilde Ottesen, * 7/5 1889 i Vester Terp, N. Løgum S. — 6 Børn:
 - A) Claus Gørding Hansen, * 8/8 1918, Over Jerstal.
 - B) Anders Bennesen Hansen, * 16/8 1919 i Holbæk, Vodder Sogn. † 10/2 1928 i Vesterterp, Starup.
 - C) Christian Ottesen Hansen, * 19/8 1920 i Holbæk.
 - D) Arne Theodor Hansen, * 4/8 1922 i Holbæk, Vodder S.
 - E) Svend Aage Hansen, * 2/9 1924 i Sdr. Bjært.
 - F) Anna Elisabeth Hansen, * 4/7 1928 i Vesterterp, Starup S.

T 74 1919 i Galsted.

5 Børn:

- 1) Lorenz Lorenzen Knudsen, * 20/2 1874 i Galsted. Gift 1. Gang 1901 med Anna Margrethe Kock, * 7/8 1884. Separeret 1906. — 3 Børn:
 - A) Elna Cecilie Knudsen, * 16/2 1902 i Rødding. † 11/9 1939 i Dover. Gift 1930 med Erik Pedersen Dall, * 21/2 1882.
 - B og C) Grethe og Anna Knudsen (Twill.), * 17/1 1904. Anna gift 7/12 1929 med Agethon Arnum, * 25/3 1906 i Skærbæk. — 1 Barn: Carl Erik Lorenz Arnum. Gift 2. Gang 1907 med Helene Kjær, Stenderup, * 3/8 187. † 18/4 1918. — 1 Barn: Hans Erik Knudsen, * 18/6 1908. Gift 3. Gang 1926 m. Mathilde Hansine Møller fra Egersund, * 14/3 1883. Ingen Børn.
- 2) Anna Christine Knudsen, * 13/8 1876. Gift 14/11 1902 med Julius Schrøder, * 8/6 1865 i Haderslev. 2 Børn:
 - A) Hans Lorenzen Schrøder, * 1905, † 7/12 1911 i Gram.
 - B) Harald Schrøder, * 13/12 1906. Gift 24/4 1932 med Ester Louise Høgsbro Dideriksen, * 7/8 1905 i Brørup. 1 Barn: Inge Merethe Schrøder, * 19/4 1904 i Gram.
- 3) Methea Knudsen, * 1880 og † 1883 i Galsted.
- 4) Christen Martinus Knudsen, * 21/3 1883 i Galsted. Gift 25/4 1919 m. Maren Jessen, * 7/8 1893 i Ørslev, Hellevad Sogn. — 5 Børn:
 - A) Hans Rejnholdt K., * 9/3 1920.
 - B) Jørgen Peder K., * 1/3 1921.
 - C) Peder Sigurd K., * 10/8 1922.
 - D) Ole Kristen K., * 12/2 1926, † 19/12 1926.
 - E) Margrethe Cecilie K., * 7/10 1927. Alle * i Galsted.
- 5) Søren Iversen Knudsen, * 30/11 1885 i Galsted. Gift 7/11 1919 m. Bodil Kirstine Pedersen fra Kastrup v. Gram, * 3/2 1897. — 3 Børn:
 - A) Ingvilda Cecilie K., * 4/3 1921.
 - B) Hans Lorenzen K., * 19/7 1922.
 - C) Peder K., * 8/5 1925. Alle * i Galsted.

17 1899, 1 79 1900 i Flensborg.

4 Børn:

- 1) Søren Iversen Hansen, * 23/4 1878 i Sandkroen, † 9/1 1942 i Haderslev. Gift 23/1 1903 med Karen Bøjsen Ris, * 27/5 1878 i Rindtved, Styding. Ægteskabet opløst 1909. — 2 Børn:
 - A) Sørine Hansen, * 21/6 1900. Gift m. Møbelsnedker Niels Sørensen i Nr. Sundby. — 1 Barn: Børge Sørensen, * 18/5 1934.
 - B) Anton Hansen, * 15/12 1904 i Haderslev. S.I. Hansen gift 2. G. 3/4 1936 med Anna Maria Bram, * 6/4 1886 i Grarup. — Ingen Børn.
- 2) Niels Mikkelsen Hansen, * 21/6 1879 i Sandkro. † 7/5 1936 i Haderslev. Gift 1. Gang med Christine Lange fra Flensborg. Ingen Børn. Gift 2. Gang 10/10 1919 i Haderslev med Mommie Sofie Mejer, * 26/7 1893, Nibølegnen. — 2 Børn:
 - Christiana Jessine H., * 27/10 1919.
 - Niels Sigfred Anton Hansen, * 18/12 1921 i Haderslev.
- 3) Anna Hansen, * 29/7 1881 i Sandkro. † 7/11 1937 i Slesvig. Gift 4/4 1908 i Flensborg med Hans Nissen fra Tombyll, * 16/3 1885 i Aabenraa. — 3 Børn:
 - A) Hans Anton Nissen, * 30/1 1909. Gift 1934.
 - B) Erika Nissen, * 6/4 1911. Gift?
 - C) Gunther Nissen, * 24/2 1921 i Slesvig.
- 4) Maren Nielsine Hansen, * 20/2 1885 i Sandkro. † 8/8 1937 i Slesvig. Gift med Arnold Walbaum, * 25/4 1879. † 18/8 1937 i Slesvig. — 4 Børn:
 - A) Anna Walbaum, * 19/1 1906.
 - B) Herthe Walbaum, * 4/12 1907.
 - C) Erika Walbaum, * 14/2 1911.
 - D) Hans Arnold W., * 13/3 1919.

Slot-Slægten

Tavle 3.

D⁴) *Ane Margrethe Hansdatter (Slot)*, * 20. Maj 1823 i Allerup. Død 28. April 1900 i Tarm. Gift ²⁷/₃ 1848 i Allerup med Christian Carstensen Pedersen (Vad), Enkemand og Gaardejer i Tjæreborg, * ¹⁰/₉ 1824 og † ⁹/₂ 1890 i Tjæreborg.

8 Børn:

a 1) *Ane Nikoline Carstensen*, * ²⁹/₁₂ 1848 i Tjæreborg, † ⁹/₃ 1849 i Tjæreborg.

b 2) *Hans Peder Carstensen*, * ²⁷/₃ 1850 i Tjæreborg, † ¹⁶/₇ 1916 i Hobro. Begravet i Horsens. Gift ¹⁴/₁ 1874 med Enke Ane Rasksen, f. Lambertsen, * ²³/₁₁ 1849 i Rousthøje. Ægteskabet blev opløst omkring 1876. Gift 2. Gang ¹⁵/₁₀ 1881 i Snebjerg med Edelline Poulsen, * ²/₃ 1862 i Boulstrup.

I 1. Ægteskab 1 Barn:

1) *Kristine Margrethe Carstensen*, * ¹²/₄ 1875 i Rousthøje, Grimstrup S. † ⁸/₅ 1929 i Dragør. Gift ¹⁴/₈ 1929 i København med Skrædermester Hans Peter Hansen, * ¹¹/₅ 1874 i Ølse Sogn, † ⁹/₂ 1921 i Kbhvn. Fra ²⁹/₅ 1923 købt Navnet Morenø. — 2 Børn:

a) *Bernhardt Carstensen Morenø*, * ⁶/₁₁ 1901 i København. Gift ⁶/₁₁ 1911 med Ketty Camilla Marie Madsen, * ¹³/₁₀ 1895 i Nykøbing Sj. — 1 Barn: Kate Margrethe Morenø, * ²⁴/₁₂ 1930 i Kbhvn.

b) *Margrethe Lilly Morenø*, * ²⁰/₁₂ 1902 i Kbhvn. Gift ⁶/₁₂ 1925 med Richard Thorkild Steffensen, * ⁷/₂ 1900 i Dragør. — 2 Børn: Lillian Leudo Steffensen, * ²⁰/₆ 1926 i København. Rita Steffensen, * ²⁵/₆ 1930 i København.

I 2. Ægteskab 1 Barn:

2) *Christian Alfred Carstensen*, * ¹⁵/₆ 1897 i Horsens. Kontorassistent paa Fredericia Banegaard. Ugift.

c 3) *Ane Margrethe Hedevig Carstensen*, * ⁷/₁₀ 1852 i Tjæreborg. † som Barn.

d 4) *Søren Nicolaj Carstensen*, * ¹⁸/₄ 1855 i Tjæreborg. † ²⁸/₅ 1929 i Horsens. Gift ¹/₁₁ 1883 med Juliane Sabine Marie Christoffersen, * ⁴/₆ 1854 i Vejle, † ²/₁₁ 1939 i Gern.

2 Børn:

1) *Ejnar Carstensen*, * ⁹/₃ 1889 i Horsens. Gift ¹/₁₁ 1918 m. Inger Sofie Kibenich, * ⁷/₉ 1894 i Birkerød. — 2 Børn: Erik Carstensen, * ²⁴/₁₁ 1919 i Grenaa.

Jørgen Carstensen, * ²⁸/₁₂ 1929 i Grenaa.

2) *Svend Aage Carstensen*, * ²⁵/₉ 1891 i Horsens. Gift ⁴/₁₂ 1920 med Johanne Eriksen, * ⁶/₈ 1894 i Horsens. — 2 Børn:

Aase Carstensen, * ³¹/₈ 1921 i Horsens.

Adda Carstensen, * ⁸/₂ 1924 i Horsens.

e 5) *Søren Anton Carstensen*, * ²³/₈ 1857 i Tjæreborg, † ⁴/₈ 1859 i Tjæreborg. — Dødsårsag: Strubehoste.

f 6) *Ane Margrethe Hedevig Carstensen*, * ⁶/₅ 1860 i Tjæreborg. Gift ⁷/₁₀ 1884 med Frederik Valdemar Matzen Christiansen, * ³/₅ 1859 i Roborg, Tjæreborg S. Død ⁷/₄ 1934. Isenkramforretning i Skern.

8 Børn:

1) *Ane Margrethe Christiansen*, * ⁶/₈ 1885 i Skern. Gift 1914 med Charles Hansen, * ²⁴/₇ 1889 i København. Er Cigarhandler i Kbhvn. — 2 Børn: Georg Mathias Hansen, * ²¹/₂ 1915 og Harry Hansen, * ²²/₁₂ 1921.

2) *Knud Ludvig Cristian Christiansen*, * ³/₈ 1886 i Skern. Grossistforretn. m. Cykler og Biler. Ugift.

3) *Alma Hedevig Christiansen*, * ¹⁸/₁ 1889 i Skern. Gift 1921 med Tømrer Anker Hedegaard Laursen, * ¹⁰/₈ 1895 i Daugaard. Bor i Strib. — 2 Børn: Grethe Hedegaard Laursen, * ¹¹/₁₂ 1921 og John Hedegaard Laursen, * ³/₁₂ 1927.

4) *Emanuel Christiansen*, * ⁷/₁₂ 1891 i Skern. Gift med Anna Pedersen, * ¹⁰/₈ 1894 i Aalestrup. Bor i Charlottenlund. Repræsentant for Aarhusfirma i Bageriartikler. — 3 Børn: Ellen Christiansen, * ¹/₁₁ 1916 i Tarm, Dagmar Christiansen, * ¹³/₈ 1918 i Tarm, og Rita Christiansen, * ¹¹/₄ 1921 i Odense.

5) *Emil Christiansen*, * ¹⁷/₄ 1893. Gift med Ellen Arnfjord, * ¹⁷/₈ 1899. Bor i Kolding. Repræsentant. — 5 Børn: Henry Christiansen, * ²/₁₀ 1922, Lilly Chr., * ¹⁰/₁ 1923, Valdemar Chr., * ⁷/₁ 1924, Ebba Chr., * 1928 og Grethe Chr., * ¹¹/₅ 1931.

6) *Dagmar Augusta Christiansen*, * ⁸/₁₂ 1895 i Skjern. Ugift. Hjemme hos sin Mor.

7) *Ejnar Christiansen*, * ?, † 7 Uger gl.

8) *Elna Christiansen*, * ²⁷/₅ 1900 i Skjern. Gift ²⁸/₁₁ 1922 i Skjern med Slagtermester Arnold Gelardi Mikkelsen, * ¹⁵/₁₀ 1899 i Vestervig. Har Slagterforretning i Vestervig. — 7 Børn: 1. Svend Aage Overgaard Mikkelsen, * ²⁸/₉ 1923. 2. Kamme Gelardi Mikkelsen, * ¹⁶/₄ 1926. 3. Henning Gelardi Mikkelsen, * ¹⁷/₈ 1929. 4. Viktor Gelardi Mikkelsen, * ⁷/₉ 1931. 5. Gerda Gelardi Mikkelsen, * ²⁷/₈ 1933. 6. Margrethe Gelardi Mikkelsen, * ⁹/₃ 1935. 7. Erik Gelardi Mikkelsen, * ⁷/₁ 1938. — Alle født i Vestervig.

g 7) *Ane Marie Carstensen*, * ¹⁷/₃ 1863 i Tjæreborg. † ²⁷/₇ 1937 i Tarm. Gift ²⁶/₄ 1888 med Smedemester Jens Lucas Hansen, * ²⁸/₉ 1867 i Bolhede, † ¹⁵/₂ 1926 i Tarm.

7 Børn:

1) *Ludvig Carstensen Hansen*, * ²⁸/₉ 1888 i Tarm. Gift 1917 med Hansine Fyhn, * ¹¹/₁ 1891 i Tvile v. Holsted. Er Smed og Mekaniker i Tarm. — 4 Børn: 1. Axel Fyhn Hansen, * ²⁰/₁₀ 1917 i Tarm. 2. Inger Fyhn Hansen, * ³⁰/₁ 1919. 3. Gerda Fyhn Hansen, * ²¹/₃ 1921. 4. Ulla Fyhn Hansen, * ²²/₄ 1925 i Tarm.

2) *Anna Margrethe Hedevig Hansen*, * ⁸/₁₂ 1892. Gift med Viktor Hansen fra Grimstrup. Ægteskabet opløst. Ingen Børn. Hedevig ejer og driver Hotel Strandgaarden i Hjerting.

3) *Christian Carstensen Hansen*, * ⁸/₂ 1894 i Tarm. † ¹⁰/₉ 1939 i Skjern. Gift ¹⁴/₈ 1921 i Skjern med Edith Bohnstedt, * ⁸/₄ 1893 i Hjørring. Handelsmand i Skjern. — 8 Børn: 1. Christian Bohnstedt Hansen, * ²⁰/₈ 1917 i København. Væver paa Uldspinderiet i Skjern. 2. Grethe Marie Bohnstedt Hansen, * ⁹/₄ 1922 i Skjern. 3. Helmer Bohnstedt Hansen, * ²⁸/₆ 1923 i Skjern. 4. Kaj Bohnstedt Hansen, * ²⁴/₃ 1925 i Borris. 5. Aage Bohnstedt Hansen, * ¹⁷/₆ 1926 i Skjern. 6. Edith Bohnstedt Hansen, * ¹⁴/₁ 1929 i Skjern. 7. og 8. (Tvillinger) Molly og Ketty Bohnstedt Hansen, * ²¹/₁₁ 1929 i Skjern.

4) *Helmer Carstensen Hansen*, * ²/₈ 1898 i Tarm. † ²⁷/₁₂ 1922 i Tarm. Manufakturkommis.

5) *Anna Margrethe Carstensen Hansen*, * ⁴/₈ 1900 i Tarm. Gift ⁶/₂ 1923 med Niels Peder Nielsen, * ⁸/₃ 1890 paa Haugaard i Guldager. † ⁹/₁₂ 1931 i Esbjerg. Ejer Hotel Hafnia, Skolegade, Esbjerg. — 3 Børn: Grethe Ruth Nielsen, * ¹¹/₂ 1920 og Ella og Tove Nielsen (Tvill), * ⁷/₃ 1926 i Esbjerg.

6) *Axel Carstensen Hansen*, † i Tarm 13 Aar gl.

7) *Helge Carstensen Hansen*, † i Tarm 5 Aar gl.

h 8) *Christine Margrethe Carstensen*, * ¹⁸/₁₂ 1868 i Tjæreborg. † ²⁴/₄ 1936 i Tarm. Gift ²⁴/₁₀ 1890 m. Marinus Mortensen Nielsen Krusborg, * ²⁸/₂ 1864 i Tjæreborg, † ³/₇ 1936 i Skjern.

4 Børn:

1) *Christian Nielsen*. Gift m. Florentza. Bor i New York, U. S. A. Har 2 Sønner: Christian Nielsen og Robert Nielsen

2) *Laurids Krusborg*, * ¹⁵/₆ 1898 i Skjern. Kolonialkommis. Ugift.

3) *Petra Krusborg*, * ²⁹/₁₁ 1900 i Skjern. Kahytsjomfru v. D. F. D. S. Ugift.

4) *Axel Krusborg*, * ²⁸/₃ 1902 i Skjern. Gift ²⁴/₉ 1940 m. Mariane Frølund Thomsen, * ³⁰/₅ 1912 i Ikast. Kæmner i Skjern. — 1 Barn: Poul Erik Krusborg, * ²/₅ i Skjern.

Slot-Slægten

Tavle 5.

I. Søren Hansen Slot, * 1756 i Vilslev, begravet $\frac{8}{10}$ 1803 i Vilslev, 47 Aar gl.

Gift 1. Gang 1782 med Margrethe Hansdatter (Se Slotslægten Tavle 1).

Gift 2. Gang $\frac{2}{12}$ 1795 med Anna Nielsdatter, * $\frac{3}{9}$ 1775 i Nr. Farup, † $\frac{4}{1}$ 1839 i Vilslev, 64 Aar gl.Anna Nielsdatter blev ogsaa gift 2. Gang, idet hun den $\frac{4}{8}$ 1804 blev gift med Enkemand Graves Pedersen*) i Vilslev. 1 Barn**).

Søren Hansen Slot og Anna havde 4 Børn:

1) <i>Margrethe Sørensdatter Slot</i> , * $\frac{31}{12}$ 1796 og død $\frac{28}{8}$ 1825 i Vilslev. Gift $\frac{17}{10}$ 1817 i Vilslev med Laust Thomsen, * $\frac{15}{9}$ 1796 i Næsbjerg v. Varde, † $\frac{1}{5}$ 1862 i Vilslev.
1 Barn:	2) <i>Niels Gregersen Sørensen Slot</i> , begravet $\frac{28}{1}$ 1799 i Vilslev, 13 Uger gl.	3) <i>Anna Maria Sørensdatter Slot</i> , † $\frac{19}{6}$ 1801 i Vilslev $\frac{1}{2}$ Aar gl.	4) <i>Ane Cathrine Sørensdatter Slot</i> , * $\frac{4}{9}$ 1802 og † $\frac{13}{1}$ 1879 i Vilslev. Gift $\frac{27}{5}$ 1826 med Svogeren, Enkemand Laust Thomsen, * $\frac{15}{9}$ 1796 i Næsbjerg og † $\frac{1}{5}$ 1862 i Vilslev. 7 Børn. Om dem se Næsbjergslægten Tavle 1, 2, 3, 4, 5, 6 og 7.

A¹) *Graves Lauridsen*, * $\frac{3}{2}$ 1818 og † $\frac{6}{3}$ 1840 i Vilslev.*) *Graves Pedersen*, Vilslev, * 1761 og † $\frac{8}{10}$ 1839 i Vilslev, 77 $\frac{1}{2}$ Aar gl.Gift 1. Gang 1793 med Margrethe Jepsdatter, * 1763, † $\frac{22}{4}$ 1803 i Vilslev, 40 Aar gl.Gift 2. Gang $\frac{6}{10}$ 1804. Trolovet $\frac{4}{8}$ 1804 med Anne Nielsdatter, * $\frac{3}{9}$ 1775 i Nr. Farup, Enke efter Søren Hansen Slot, † $\frac{4}{1}$ 1839 i Vilslev, 64 Aar gl.

4 Børn (maaske flere):

1 Barn**):

1) <i>Ane Kathrine Gravesdatter</i> , * $\frac{7}{9}$ 1794 i Vilslev. Gift $\frac{17}{10}$ 1817 i Vilslev Kirke med Thomas Thomsen Juel af Næsbjerg, * $\frac{16}{9}$ 1792, † Foraar 1857 i Næsbjerg. Ane Kathrine Gravesdatter overlevede sin Mand, hun blev meget gammel.
Thomas Thomsen Juel og Laust Thomsen (se ovenfor) var Brødre og deres Koner var fra samme Gaard i Vilslev. Der var Dobbeltbryllup $\frac{17}{10}$ 1817.
2 Børn: | 2. <i>Jeppe Gravesen</i> , † 1800, 20 Dage gl. | 3. <i>Peder Gravesen</i> , begrav. $\frac{7}{4}$ 1801, 10 Dage gl. | 4) 1 Søn, † 5 Uger gl., begr. $\frac{26}{11}$ 1802. | 1) <i>Margrethe Gravesdatter</i> , * $\frac{30}{3}$ 1809 i Vilslev, † $\frac{12}{2}$ 1849 i Jedsted. Gift $\frac{14}{5}$ 1831 med Frands Sørensen (Hjuler) i Jedsted, * $\frac{25}{8}$ 1792 og † $\frac{28}{3}$ 1882 i Jedsted, 90 Aar gl.
7 Børn: |
|---|--|--|---|---|

A¹) *Ane Marie Thomasdatter Juel*. Hun døde ung og ugift i Næsbjerg.B²) *Juliane Thomasdatter Juel*. Gift med Hans Clausen, Kanalhuset ved Ribe. Hun døde meget gammel i Ribe.

Se ogsaa Næsbjergslægten, Tavle 1.

A¹) *Søren Frandsen*, * $\frac{3}{5}$ 1832 i Jedsted. Sømand, Kaptajn. Han druknede ung og ugift.B²) *Graves Frandsen*, * $\frac{17}{1}$ 1834 i Jedsted, † $\frac{18}{3}$ 1872 i Ribe. Gift 1863 med Ingeborg Pedersen, * $\frac{17}{8}$ 1847 i Ribe, † Julen 1911 i København, begravet $\frac{6}{1}$ 1912 i Ribe. 2 Børn. Se Tillæg til Næsbjerg-Slægten, Tavle 17.C³) *Christen Frandsen*, * $\frac{24}{9}$ 1835 i Jedsted, † 1873 i Ribe. Ugift.D⁴) *Ane Cathrine Frandsen*, * $\frac{10}{9}$ 1837 i Jedsted, † i Marts 1907 i Jedsted. Gift 1. Gang 1860 med Simon Hansen Sørensen Thude, * $\frac{27}{11}$ 1833 i Vilslev, † $\frac{3}{3}$ 1869 i Jedsted. — Gift 2. Gang $\frac{31}{1}$ 1870 med Jeppe Knudsen (Oust), * $\frac{24}{10}$ 1826, † $\frac{1}{4}$ 1889 i Jedsted.

Se Tillæg til Næsbjerg-Slægten, Tavle 18.

E⁵) *Ane Frandsen*, * $\frac{25}{9}$ 1839 i Jedsted, † $\frac{17}{11}$ 1929 i Ribe. Gift 1865 (?) i Vilslev Kirke med Kristen Kristensen Boel i Sejstrup, * $\frac{11}{9}$ 1829 og † $\frac{14}{5}$ 1906 i Sejstrup. Se Tillæg til Næsbjerg-Slægten, Tavle 19.F⁶) *Andreas Frandsen*, * $\frac{26}{8}$ 1843 i Jedsted, † 1878 (?) i U. S. A. ved et Vaadeskud. — Ugift.G⁷) *Kjersten Frandsen*, * $\frac{23}{4}$ 1847 i Jedsted, † $\frac{7}{3}$ 1848 i Jedsted.